

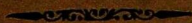
உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீசற்குருப்போநம.

ஸ்ரீஸ்காந்தபுராணத்திற் சூதசங்கிதையினுன்காவதான  
எஞ்ஞவைபவகண்டத்தி னுத்தரபாகமாகிய

# சூ த கீ தை.



இ ஃ து

திருவிடைமருதூர் ப்ரம்மஸ்ரீ

பிச்சசாஸ்திரிய சுவாமிகளால்

தமிழ்ச்செய்யுள்ரூபமாக

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

காரைக்குடி - மேலைமடாலயம்

சேவு - பழ - பழநியப்பய்யா

விருப்பின்படி

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சார்வரி ௨௦ ஆவணியீ.

Copy - right Registered.





சூதகிதையின் அத்தியாய அட்டவணை.

| அத்தியாயங்கள்.                                                                            | பக்கம். |
|-------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| அத்தியாரோபாபவாத நியாயத்தால் அத்துவிதவுண்மையறாதல்                                          | ௩௫      |
| அத்துவித வுண்மையும் உருத்திரமூர்த்தியின் மேன்மையுமுரைத்தல் ... ..                         | ௬       |
| சுருதிக்கிப்பிரமாணத்துவந்தாபித்து அதன் வழியாயத்துவிதவுண்மையறாதல் ... ..                   | ௨௧      |
| தேகத்துக் குட்பட்ட தேவதைகளைத் தியானஞ்செய்தாற் பரம்பரையாகப் பரமசிவனருளுண்டாகுமென்றுரைத்தல் | ௭௧      |
| தொம்பதார்த்த சோதனையால் பிரத்தியகான்மாவுக்கும் பிரமத்துக்கும் ஐக்கிய முரைத்தல். ... ..     | ௪௪      |
| நைமிசாரணியமுனிவர் சூதமாமுனியைத்துதித்து வினவுதல் பாயிரம் ... ..                           | ௨௧      |
| முத்திக்குப்பரமசிவ சாம்பமூர்த்தித் தியானமே முக்கியமென்னல் ... ..                          | ௬௩      |
| முன் அத்தியாயங்களிற் சொன்ன சாரங்களை எடுத்துரைத்தல்                                        | ௭௮      |

சூதகீதைச் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

| செய்யுண்முதல்   | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் |
|-----------------|--------|---------------|--------|---------------|--------|
| அ               |        | அரியமகா       | ௧௦     | அரியரே        | ௩௨     |
| அகழதகடன         | ௨௭     | அரியமகா       | ௧௨     | அரியரே        | ௩௩     |
| அகமதிவிடய       | ௪௮     | அரியமந்       | ௧௨     | அரியரே        | ௩௩     |
| அகமெனுமனு       | ௩௧     | அரியமாமறை     | ௨௧     | அரியரே        | ௩௬     |
| அகிலநாயகி       | ௬௩     | அரியய         | ௧௦     | அரியரே        | ௩௬     |
| அகிலமாஞ்        | ௭      | அரியய         | ௧௧     | அரியரே        | ௩௮     |
| அகிலமாஞ்        | ௩௩     | அரியய         | ௧௪     | அரியரே        | ௩௮     |
| அஞ்சமில்பிரத்தி | ௪௮     | அரியய         | ௧௩     | அரியரே        | ௩௯     |
| அரனரியயன்       | ௯      | அரியய         | ௧௮     | அரியரே        | ௪௮     |
| அரனரியயன்       | ௧௨     | அரியய         | ௬௭     | அரியரே        | ௪௮     |
| அரனரியயதி       | ௩௩     | அரியய         | ௬௭     | அரியரே        | ௪௯     |
| அரனரிவிரிஞ்ச    | ௪௪     | அரியரே        | ௨௬     | அரியரே        | ௭௭     |
| அரனரிவிரிஞ்ச    | ௬௩     | அரியரே        | ௨௭     | அரியரே        | ௮௧     |
| அரனரிவிரிஞ்ச    | ௬௩     | அரியரே        | ௨௮     | அரியறையு      | ௮௬     |
| அரனரினு         | ௧௭     | அரியரே        | ௨௯     | அரியறையு      | ௮௭     |
| அரனொடு          | ௧௬     | அரியரே        | ௨௯     | அருமறை        | ௨௨     |
| அரன்முதலா       | ௬௬     | அரியரே        | ௩௦     | அருமறை        | ௨௩     |
| அரிமறை          | ௮௪     | அரியரே        | ௩௧     | அருமறை        | ௩௨     |
| அரியநன்         | ௭௧     | அரியரே        | ௩௩     | அருமறை        | ௪௧     |
| அரியத           | ௭௬     | அரியரே        | ௩௬     | அருமறை        | ௮௪     |
| அரியதா          | ௧௪     | அரியரே        | ௩௯     | அருமறை        | ௮௩     |
| அரியதா          | ௬௩     | அரியரே        | ௩௯     | அருமறை        | ௮௬     |
| அரியதா          | ௭௩     | அரியரே        | ௪௧     | அருமறை        | ௯௪     |
| அரியதா          | ௩௪     | அரியரே        | ௪௪     | அருமையா       | ௧௩     |
| அரியநந்         | ௧௩     | அரியரே        | ௪௭     | அருமையா       | ௪௪     |
| அரியபிரா        | ௮௬     | அரியரே        | ௪௮     | அருமையா       | ௪௪     |

| செய்யுண்முதல் | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் |
|---------------|--------|---------------|--------|---------------|--------|
| அருமையா       | ௩௬     | ஆதலால்வே      | ௮௨     | இந்தவாறறி     | ௮௩     |
| அருமையா       | ௩௭     | ஆதலாற்சரா     | ௭௬     | இந்தவாரூர     | ௮௧     |
| அருளினு       | ௧௬     | ஆதலாற்சா      | ௬௩     | இப்படி        | ௬௬     |
| அவனினு        | ௧௮     | ஆதலாற்சித்    | ௭௬     | இப்படிக்கிர   | ௬௩     |
| அறிந்திட      | ௧௯     | ஆதலாற்பர      | ௨௬     | இப்படிச்சு    | ௩௩     |
| அன்னதன்       | ௮௮     | ஆதலாற்பர      | ௩௦     | இப்படிப்பின்  | ௭௬     |
| அன்னதுமே      | ௨௨     | ஆதலாற்பர      | ௬௮     | இப்படிமுனி    | ௬௮     |
| அன்னவன்       | ௧௮     | ஆதலாற்பர      | ௬௩     | இப்படியவித்   | ௬௬     |
| அன்னவன்       | ௮௧     | ஆதலாற்பர      | ௬௬     | இப்படியான்    | ௩௦     |
| அன்னவன்டை     | ௮௩     | ஆதலாற்பி      | ௧௨     | இப்படிவேத     | ௨௮     |
| அன்னவரவ       | ௬௭     | ஆதலாற்றன்     | ௮௦     | இப்பரிசாமொ    | ௩௭     |
| அன்னவர்த      | ௮௬     | ஆதலான்ம       | ௮௩     | இரவியின்      | ௭      |
| அன்னவரவே      | ௩௬     | ஆதலான்மு      | ௧௩     | இருவிதப்      | ௬௮     |
| அன்னியர்      | ௨௯     | ஆதலான்மு      | ௮௩     | இருவிதவிந்    | ௮௬     |
| ஆ.            |        | ஆதலினால்வே    | ௮௭     | இவ்விதஞ்      | ௮௨     |
| ஆகிலுமும்     | ௩௭     | ஆதலினான்      | ௬௧     | இவ்விதஞ்      | ௬௩     |
| ஆகிலும்பிர    | ௮௦     | ஆதியாமிரு     | ௭௩     | இன்னதித்      | ௩௨     |
| ஆகிலுமாயா     | ௨௮     | ஆதியாம்பா     | ௩௭     | இன்னவாற       | ௬௩     |
| ஆசறுமாழு      | ௮௬     | ஆதிவா         | ௭      | ந.            |        |
| ஆதலாலகங்      | ௩௩     | ஆனதாலகில      | ௬௮     | நசனெவ்        | ௩௦     |
| ஆதலாலகண்      | ௬௨     | ஆனவாய்        | ௬௭     | நதினெக்       | ௩      |
| ஆதலாலஞ்       | ௬௨     | இ.            |        | நதுபோ         | ௬௬     |
| ஆதலாலான்      | ௬௬     | இசுழ்ந்திடாத  | ௬௩     | நதுபோல்வேத    | ௨௬     |
| ஆதலாலான்      | ௩௦     | இடவெளியா      | ௩௨     | உ.            |        |
| ஆதலாலித       | ௮௬     | இதஞ்செயும     | ௩௧     | உத்தமமாங்கண்  | ௬௨     |
| ஆதலாலிரு      | ௨௩     | இத்திற        | ௧௨     | உத்தமமுனிவ    | ௮௩     |
| ஆதலாலிசன்     | ௩௬     | இந்தவா        | ௩      | உத்தமோத்தம    | ௭௦     |
| ஆதலால்பர      | ௩௮     | இந்தவா        | ௨௮     | உரவியகுத்தி   | ௭௩     |
| ஆதலால்விவ     | ௩௬     | இந்தவாதிட     | ௮௨     | உரவியபுந்     | ௮௬     |
| ஆதலால்வே      | ௩௩     | இந்தவாற       | ௬௮     | உரவியபு       | ௬௭     |



| சேய்யுண்முதல் | பக்கம் | சேய்யுண்முதல் | பக்கம் | சேய்யுண்முதல் | பக்கம் |
|---------------|--------|---------------|--------|---------------|--------|
| உரவியமய       | ௧௨     | எரியுடன்புண   | ௫௪     | ஒதியவகங்      | ௫௦     |
| உரியதேவதை     | ௭௫     | என்னலுங்      | ௫      | ஒதியவரா       | ௧௫     |
| உரியநன்முழு   | ௭௮     | என்னுடைத்     | ௪௫     | ஒதியவிவை      | ௭௮     |
| உரியரேசம      | ௬௮     | என்னுடைய      | ௬௨     | ஒதியவில்வர்த் | ௬௬     |
| உரியரேசம      | ௬௮     | என்னுடையிச்   | ௬௬     | ஒதியவுருத்    | ௫௫     |
| உரியரேஞான     | ௮௦     | ஏ.            |        | ஒதியவைதிக     | ௮௭     |
| உரியரேபேத     | ௬௬     | ஏதமே          | ௪      | ஒதிதேவதை      | ௭௫     |
| உரியரேயவி     | ௬௬     | ஏதமேசங்கை     | ௨௭     | ஒதமத்து       | ௬௧     |
| உரியரேயா      | ௬௮     | ஏதெனி         | ௧௦     | ஒதமப்பேத      | ௬௨     |
| உரியரேயி      | ௨௮     | ஏதெனிலரி      | ௧௫     | ஒதமாறே        | ௭௬     |
| உரியரேயிவித   | ௫௪     | ஏதெனிலிவை     | ௫௬     | ஒதுவர்தோ      | ௨௬     |
| உருத்திரன்    | ௧௦     | ஏதெனில்வி     | ௬௬     | ஒதுவாரா       | ௪௬     |
| உரைசெயுழு     | ௬௭     | ஏதெனிற்கழு    | ௫௬     | க.            |        |
| உரைதருகட      | ௪௬     | ஏதெனிற்       | ௮௨     | கத்துருவாதி   | ௫௦     |
| உரைதருசம      | ௬௮     | ஏதெனிற்பிர    | ௮௦     | கத்துருவிடய   | ௪௨     |
| உரைதருசு      | ௮௧     | ஏதெனிற்றே     | ௮௮     | கருணைவா       | ௬      |
| உரைதருஞ்      | ௬௬     | ஏதொருவாதி     | ௬௬     | கருதியசமட்டி  | ௬௬     |
| உரைதருஞ்      | ௪௬     | ஓ.            |        | கருதியபரிசி   | ௬௮     |
| உரைதருநீதி    | ௧௭     | ஒருசபா        | ௨௬     | கருதியமண்     | ௪௬     |
| உரைதருமாகம    | ௮௮     | ஒருமையாம்     | ௭௬     | கருதியவியட்டி | ௬௮     |
| உரைதருமு      | ௧௬     | ஓ.            |        | கருதுவே       | ௧௬     |
| உரைதருமும்    | ௬௭     | ஒதியகோசத்     | ௫௨     | கருதொணத்      | ௫௮     |
| உரைதருமு      | ௬      | ஒதியசாம்ப     | ௬௫     | கருதொணமா      | ௪௦     |
| உரைதருமெ      | ௧௦     | ஒதியசிவ       | ௮      | கருதொணவிச்    | ௪௦     |
| உரைதரும்ப     | ௧௬     | ஒதியசைவா      | ௮௫     | கலையுறுசம     | ௬௭     |
| உரைதரும்ப     | ௫௬     | ஒதியஞானம்     | ௪௧     | கற்பிதமான     | ௬௫     |
| எ.            |        | ஒதியநீதி      | ௧௧     | கா.           |        |
| எதிவெதி       | ௪௫     | ஒதியநீதி      | ௨௬     | காசியுடன்சம   | ௮௪     |
| எதுவெது       | ௬௦     | ஒதியபிரத்தி   | ௫௨     | கூ.           |        |
| எப்படிப்பிர   | ௬௬     | ஒதியமுப்      | ௭      | குருபான       | ௮௪     |

| செய்யுண்முதல் | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் |
|---------------|--------|---------------|--------|---------------|--------|
| குறைவிலா      | ௭௧     | சருவதாவிவ்    | ௭௯     | சுத்தசித்     | ௯      |
| கோ.           |        | சருவதாமா      | ௧௩     | சுத்தசித்து   | ௩௦     |
| கோவெனும்      | ௩௧     | சருவதானா      | ௪௬     | சுத்தமாங்குரு | ௬௧     |
| சு.           |        | சருவதேகத்     | ௭௧     | சுத்தமாயமு    | ௬௧     |
| சகலமதாமா      | ௮௬     | சருவநா        | ௩      | சுருதிசம்மத   | ௨௬     |
| சகலமாஞ்       | ௭      | சருவநாய       | ௩௦     | சுருதிதான்சு  | ௨௩     |
| சகலவேதா       | ௩௩     | சருவநாய       | ௩௧     | சுருதியாம்    | ௨௬     |
| சச்சிதான      | ௨௧     | சருவபூ        | ௧      | சுருதியாலறி   | ௨௨     |
| சத்திய        | ௨      | சருவபூர       | ௬௩     | சுருதியாலூக   | ௧௯     |
| சத்தியஞா      | ௬      | சருவமா        | ௬      | சுருதியாற்    | ௩௮     |
| சத்துவகு      | ௯      | சருவமாஞ்      | ௩௦     | சுருதியான்    | ௧௩     |
| சத்துவமிரு    | ௧௧     | சருவமரஞ்      | ௭௭     | சுருதியான்    | ௩௨     |
| சத்துவமிரு    | ௬௪     | சருவமாந்      | ௨௪     | சுருதியின்மு  | ௮௩     |
| சத்துவவடி     | ௧௧     | சருவமாந்      | ௩௧     | சுருதியின்வச  | ௨௦     |
| சத்துவவடி     | ௧௧     | சருவமாந்      | ௭௪     | சுருதியீர்    | ௩௬     |
| சந்தத்        | ௩      | சருவமுஞ்சி    | ௬௧     | சுருதியுமிரு  | ௧௭     |
| சரீரமாத்ரி    | ௭௭     | சருவமுஞ்சி    | ௮௩     | சுருதியேழுக்  | ௧௮     |
| சரீரகாரண      | ௭௨     | சருவமுந்      | ௧      | சூ.           |        |
| சரீரமாதியீ    | ௩௩     | சருவமுந்தா    | ௩௭     | சூதகங்        | ௧      |
| சருமவத்       | ௪      | சருவமும்பி    | ௬௦     | சே.           |        |
| சருவகாரண      | ௭௦     | சருவவேத       | ௬௬     | சேதனரான       | ௩௯     |
| சருவகாரண      | ௭௧     | சா.           |        | கோ.           |        |
| சருவகாரண      | ௭௪     | சாக்கிரமே     | ௪௭     | சொப்பிர       | ௪௬     |
| சருவதா        | ௧௩     | சி.           |        | சொன்னதிலோ     | ௬௧     |
| சருவதாக்க     | ௪௬     | சிரசிலஞ்      | ௩      | சொன்னவா       | ௪௮     |
| சருவதாச்ச     | ௬௭     | சிரசுபா       | ௧௭     | சொன்னவே       | ௨௨     |
| சருவதாச்ச     | ௩௬     | சி.           |        | சொன்னவே       | ௨௨     |
| சருவதாத்      | ௭௨     | சிவர்களுய்    | ௨      | சொன்னவை       | ௪      |
| சருவதாப்பி    | ௧௬     | சு.           |        | சூ.           |        |
| சருவதாப்பி    | ௩௬     | சுசுசன        | ௧      | சூரதுருவாஞ்   | ௩௦     |

| செய்யுண்முதல் | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் |
|---------------|--------|---------------|--------|---------------|--------|
| ஞானவங்கம்     | அக     | தெரிவுறப்     | சஉ     | ப             |        |
| ந.            |        | தே.           |        | பத்தருடை      | கூ0    |
| தகைமைசேர்     | கச     | தேகவிந்திரி   | அ      | பரசிவ         | உ      |
| தக்கபலவித     | ரு     | தேசிகரரசர்    | ச      | பரசிவத்தல     | அக     |
| சத்துவஞான     | 0      | நி.           |        | பரசிவற்கு     | எஅ     |
| சத்துவமசியே   | 0      | நாதநின்       | ரு     | பரசிவனடி      | கக     |
| சரணியினிற்    | அக     | நி.           |        | பரசிவனரு      | கஉ     |
| சரணியிலயமே    | ருச    | நிகரிலானந்த   | கஉ     | பரசிவனரு      | கச     |
| சரணியிலிந்த   | க0     | நிகழுமெவ்     | உச     | பரசிவனரு      | அ0     |
| சரணியிலொரு    | ருக    | நிகிலமாம்     | க      | பரசிவன        | கஎ     |
| சரணியிற்சுட   | சஅ     | நித்தியமுத்த  | கக     | பரசிவன        | கக     |
| சரணியிற்சு    | ச0     | நிருமலநிரு    | எக     | பரசிவனிரு     | உரு    |
| சரணியிற்சை    | எரு    | நிருமலபோத     | சஎ     | பரசிவன்ற      | கக     |
| சரணியிற்      | க      | நிருமலப்பர    | எஅ     | பரமமா         | உ      |
| சரணியின்      | க      | நிருமலமா      | உக     | பரமமா         | கஉ     |
| தன்னுடையு     | கக     | நிருமலமா      | அஎ     | பரமவத்        | உக     |
| நி.           |        | நிருமலவீசன்   | உக     | பரமவத்        | கரு    |
| திரிசியமான    | உரு    | நிருமலவே      | கரு    | பரமவத்        | சஉ     |
| திரிசியமான    | சரு    | நிருமலவே      | கஎ     | பரமதா         | சக     |
| திரிவித       | கச     | நிருமலவே      | கக     | பரமமே         | சச     |
| து.           |        | நிருவிகற்ப    | கக     | பரமசிவன       | கக     |
| துகளிலாப்     | உஎ     | நிருவிகற்ப    | கச     | பரவகஞ்ச       | ருஉ    |
| துகளிலாவே     | கக     | நிருவிகார     | உக     | பரவகம்ப       | ருரு   |
| துகளிலாவே     | கக     | நிருவிகாரத்   | உஅ     | பரவசன         | அச     |
| தே.           |        | நிலையிலாத     | சஎ     | பரவரனரிவி     | எக     |
| தெரிந்திடப்   | உ0     | நிறைசிதா      | க0     | பரவதிட்       | உரு    |
| தெரிவினாலறி   | சரு    | நி.           |        | பரவியகடப      | சஅ     |
| தெரிவுடன்பு   | ருச    | நீதியாய்      | அஉ     | பரவியகடா      | சஎ     |
| தெரிவுடன்ற    | ருச    | தே.           |        | பரவியசத்      | க0     |
| தெரிவுருப்    | உரு    | நெற்றியின்    | எச     | பரவியச        | கஎ     |



| செய்யுண்முதல் | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் |
|---------------|--------|---------------|--------|---------------|--------|
| பரவியதிக்கு   | ௭௨     | பு.           |        | மா.           |        |
| பரவியதேக      | ௭௧     | புகலுமா       | ௪      | மாயைகா        | ௧௫     |
| பரவியந்தி     | ௫௪     | புகன்மறை      | ௨௪     | மாயைகா        | ௩௯     |
| பரவியபுண்     | ௬௦     | புராணசங்      | ௯௩     | மீ.           |        |
| பரவியமகி      | ௫௮     | புருவமத்தி    | ௭௪     | மிருந்தமுகம்  | ௮      |
| பரவியமா       | ௭      | புரையிலா      | ௨௩     | மு.           |        |
| பரவியவித்     | ௬௩     | பே.           |        | முனிவரே       | ௩௬     |
| பரவுதன்றே     | ௭௭     | பெருமையே      | ௮௨     | முன்னமேசுரு   | ௪௧     |
| பரவுமும்      | ௯      | பே.           |        | யா.           |        |
| பரவுமோ        | ௧௨     | பேதமாம்       | ௨௭     | பாதுடைப்      | ௪௯     |
| பரவுவேதா      | ௫௬     | பேதமாம்       | ௨௭     | வா.           |        |
| பரனுடை        | ௧௫     | பேதமோட        | ௩௩     | வாதமின்னா     | ௭௫     |
| பரிணமிக்      | ௪௭     | போ.           |        | வி.           |        |
| பற்பலரோம      | ௭௩     | பொருவிலாப்    | ௩௪     |               |        |
| பி.           |        | பொருவிலாப்    | ௫௮     | விதனமார்      | ௪௫     |
|               |        | போ.           |        | வித்தரமாகச்   | ௬௧     |
| பிரமமேயா      | ௪௩     | போதமாமீசன்    | ௩௫     | விரவிய        | ௪௦     |
| பிரமவித்      | ௬      | போதமுற்றோ     | ௭௫     | விரவியகண்ணி   | ௭௩     |
| பிரமவித்தை    | ௭௪     | ம.            |        | விரவியதேக     | ௭௨     |
| பிரமனறையா     | ௮௬     | மகிமைசேர்     | ௪௩     | விரிந்தவேத    | ௬௪     |
| பிரிவிலாக்    | ௫௬     | மந்தவா        | ௨      | விரிவதாய்ச்   | ௬௦     |
| பிரிவிலாபன    | ௫௭     | மந்திரமா      | ௨௧     | விரிவதாய்மு   | ௭௮     |
| பிரிவுபோலப்   | ௨௦     | மருவியதோ      | ௭௨     | விரிவதாய்வி   | ௭௦     |
| பிரிவுறுதந்தி | ௮௨     | மருவியவரியா   | ௬௮     | விரிவுற       | ௧௮     |
| பிரிவுறுமச்சை | ௭௩     | மருவுமுகம்    | ௮      | விரிவுறவே     | ௬௦     |
| பின்னரு       | ௫      | மருவுமுகம்    | ௮      | விரிவுறுகட    | ௬௪     |
| பின்னருமச்    | ௬௧     | மருவுமுகம்    | ௬      | வீ.           |        |
| பின்னருமா     | ௩௬     | மருவுரா       | ௨௪     | வீதவில        | ௨௫     |
| பின்னர்தன்    | ௫௭     | மருளிலரச்சு   | ௬௬     |               |        |
| பின்னுமவ      | ௬௦     |               |        |               |        |

| செய்யுண்முதல் | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் | செய்யுண்முதல் | பக்கம் |
|---------------|--------|---------------|--------|---------------|--------|
| வே            |        | வேதமுஞ்ச      | ௨௯     | வேதவே         | ௨      |
| வேதநெறித      | ௮௫     | வேதமுதும்     | ௮௮     | வேதவேதா       | ௮௨     |
| வேதநெறித      | ௮௬     | வேதமோதிய      | ௭௬     |               |        |
| வேதமரம்பது    | ௯௪     | வேதவித்       | ௯௯     |               |        |

சூதகீதைச் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

மு ன் றி ன் று.

சூதகீதைப் பிழைதிருத்தம்.

| பக்கம். | வரி. | பிழை            | திருத்தம்.     |
|---------|------|-----------------|----------------|
| ௫       | ௭    | வாதலா           | தாதலா          |
| ௫       | ௯௪   | கஸங்க           | களங்க          |
| ௬       | ௨    | யுரியமா         | யுரியமா        |
| ௭       | ௨௩   | பெரறி           | பெறி           |
| ௯       | ௭    | ப்ரவிய          | பரவிய          |
| ௧௮      | ௧௭   | வீட்ண           | வீக்ஷண         |
| ௨௩      | ௧௫   | பிறந்துளவிர்த்த | பிறந்துளவிரத்த |
| ௪௭      | ௧௨   | பரகம்           | பகரகம்         |
| ௫௬      | ௧௩   | சுருதியிற்      | சுருதியின்     |
| ௬௯      | ௧௩   | சருவ            | சருவ           |
| ௮௯      | ௧௯   | றறிந்தச்சூதன்   | றறிந்தசூதன்    |
| ௮௯      | ௧௭   | சொய்விய         | சொல்விய        |

# சூ த கீ தை த.



பாயிரம்.

சுககன நடன ராஜன் சுத்தமாஞ் சொருபஞ் சார்ந்த  
வகிலநா யகியா மம்மை யருளிய தனய னாகிச்  
சகலமா மிடருந் தீர்த்துச் சச்சிதா னந்த மாகப் [வாம்.  
புகல்பத மடைவிப் பிக்கும் பொருளினைப் போற்றல் செய்  
சருவபூ ரணவ கண்ட சச்சிதா னந்த சார்ந்த  
நிருமல நிருவி கார நித்திய சுத்த முத்த  
நிருமம நிரகங் கார நிஷ்கள வடிவாய் நின்ற  
பிரமமாம் பரசி வத்தைப் பிரிவறச் சிந்தை செய்வாம். (௨)  
சூதசங் கிதையி னான்காச் சொல்லிய கண்டங் கட்கு  
ளோதிய நான்காங் கண்டத் துத்தர பாகந் தன்னிற்  
கோதிலாக் கிரந்த வாக்காற் குறைவறக் கூறப் பட்ட  
சூதகீ தையினை யின்று சுத்தமார் தமிழிற் சொல்வேன். (௩)  
சருவமுந் தெரிந்தோ னான சத்திய வியாசன் சொன்ன  
வரியதா மிந்த நூலை யற்பமா மென்றன் வாக்கா  
லுரைசெயு நீதி யோரி லோவிய விர்து நானும்  
புரணமா மிந்து வின்முன் பொலிவனென் றோதல் போலாம்.

பாயிரம் முற்றிற்று.



முதலாவது

நைமிசாரணிய முனிவர் சூதமா முனியைத்  
துதித்து வினவும் அத்தியாயம்.

சத்திய ஞான நந்த சந்ததா நந்த மான  
வத்தமில் பரசி வத்தை யகமென வனுப வித்து  
ரித்தரங் காழி யேபோ னிச்சல பூன்ற னாகிச்  
சுத்தமா ிட்டை யின்கண் சூதமா முனியி ருந்தான். (க)

மந்தவா சகம்பொ ருந்தி மலர்முகத் தெளிவு டைத்தாய்ச்  
சந்ததந் தனது தேசாற் சகமனைத் தையும் விளக்கி  
யிர்தமே தினியின் மற்றோ ரினனென விளங்கு கின்ற  
சந்தர வடிவா மந்தச் சூதமா முனியை நோக்கி. (உ)

பரமமா முனிவ ரியாரும் பரவிய வன்பி னோடே  
தரணியிற் றண்ட மேபோற் ருழ்வுற வீழ்ந்தெ முந்து  
சிரசிலஞ் சலிபந் தத்தைச் செய்திடு கரத்த ராகி  
விரிவுறு மகிழ்வி னோடே விவிதமாய்ப் போற்ற லுற்றார். (ஃ)

பரசிவ னருளாற் பெற்ற பரவநி வுடையோய் போற்றி  
பரசிவ னுபய பாத பதுமவன் புடையோய் போற்றி  
பரசிவ னன்ப ருக்குட் பரமனே சாந்த போற்றி  
பரசிவ னன்ப ருக்கே பரமநி விப்போய் போற்றி. (ச)

வேதவே தாந்த மாகும் விவிதமாம் பதுமக் கூட்ட  
மிபாதையும் விகாசஞ் செய்திங் கிலங்கிய வினனே போற்றி

யாதியாம் வியாச ஞான மாகிய தீபத் திற்கோர்  
சோதிசெய் திரியே போற்றி சுத்தமாம் பகவ போற்றி. (௫)

நிகிலமாம் புராண மென்னு நித்தில மாலை கோக்க  
வகலுஞ்சுத் திரமா கின்ற வமலநின் சரணம் போற்றி  
பகவநம் பவமா கின்ற பரவிய மரஞ்சே திக்க  
நிகழ்வுறு குடார மான நிமலநின் சரணம் போற்றி. (௬)

கருணைவா ரிதியே போற்றி கலங்கிய சீவர்க் கெல்லாம்  
பிரியமே யளிக்கா நின்ற பெரியநின் சரணம் போற்றி  
சருவமார் துகளு மற்ற சாந்தநின் சரணம் போற்றி  
நிருமலக் குண நிறைந்த நிமலநின் சரணம் போற்றி. (௭)

தரணியின் மனிதர்க் கெல்லாந் தாயுமா னவனே போற்றி  
யரியனும் வியாச னுக்கிங் கானநற் சீட போற்றி  
கருமநிட் டையினைச் சார்ந்து களங்கமற் றவனே போற்றி  
பிரமநிட் டையினைச் சார்ந்து பேதமற் றவனே போற்றி.

தரணியிற் சாட்சா துண்மைத் தத்துவ நம்பி னோர்க்குப்  
பொருவினா வந்த வுண்மைப் பொருள்வடி வானோய் போற்  
சருவமாம் பூதங் கட்டுஞ் சாரனே சமனே போற்றி [றி  
சரணமா ரெமக்கு நேரே சற்குரு வானோய் போற்றி. (௯)

சந்தத போதா னந்த சாந்தமா மான்ம ரூபந்  
தந்தநங் குருவே போற்றி தந்தையு மானோய் போற்றி  
யந்தநின் சரணம் போற்றி யகண்டவா னந்த போற்றி  
பிந்தியும் போற்றி போற்றி பிரியனே பின்பும் போற்றி.  
இந்தவா றறிஞ ரியாரு மிதமெலா மளிக்கா நின்ற  
சந்தர வடிவ மான சூதமா முனியை யேத்தி



யிர்தனா லத்தி லுள்ளோ ரெவர்க்குமே யிதத்தை வேண்டித்  
தந்தைநின் கீதை தன்னைத் தையயின லருள்வா யென்றார்.

சொன்னவை வினவப் பட்ட சூதமா முனியும் பின்ன  
ரன்னதன் சொருபா னந்த வனுபவ நின்று மீண்டிங்  
குன்னிய வாறெ வர்க்கு முவந்ததை யளிக்கா நின்ற  
தன்னுடை யாசா னென்னத் தகுவிபா சனைநி னைந்தான்.

புகலுமா நினைத்த லோடும் பூரண முணர்ந்த வியாச  
னகிலமா மவய வத்தி லணிந்தநீ றுடையோ னாகி  
நிகழ்திரி புண்ட ரத்தை நெற்றியா தியிலு டைத்தாய்  
மகிழ்தரு ருத்தி ராக்க மாலையா பரண னாகி. (கங)

சருமவத் திரமு டெத்திச் சைவசின் னங்க ளியாவும்  
பிரியமாய்த் தரித்துச் சீடன் பேணிய தளிக்க வேண்டிக்  
கருணையா லுதித்தான் முன்னே கருணைவா ரிதியா மந்தக்  
குருபர வியாசன் றன்னைக் குறைவிலாச் சூதன் கண்டான்.

தேசிக ரரசர்க் கெல்லாந் தேசிக னாகா நின்ற  
மாசிலாக் குரவன் றன்னை மகிழ்வுடன் சூத னோக்கித்  
தேசுள தனது சீடத் திரளுடன் பணிந்து நன்றா  
யாசன முதல ளித்தே யர்ச்சனை யடைவாய்ச் செய்தான்.

ஏதுமே யறிந்த வியாச னினிமையா யிவனை நோக்கிச்  
சூதவென் சீட மெத்தச் சுபமுனக் குற்ப விக்கு  
மாதவ முனிவ ருக்கு மகனேயின் றுனக்கு மென்ன  
லேதுதா னாகத் தக்க திதையியம் பெனவே சொன்னான்.



ஈதினைக் கேட்டுச் சூத நெவர்க்குமே யிதத்தை வேண்டிச்  
சாதுவாங் குருவை நோக்கிச் சாற்றுவான் மதுர மாக  
மாதவ வலியாற் சித்த மலமிலா முனிவ ரீவர்  
கேதமி லெனது கீதை கேட்பமா விச்சை யுள்ளோர். (௧௭)

நாதரின் னருளி ருந்தா னவிலலா மெனது கீதை  
யீதுதா னிலாத தாகி லிஃதினை நவில வெண்ணு  
வாதலா லெங்கண் மீதின் றருளுனக் கிருக்கு மாகிற்  
சூதரின் கீதை தன்னைச் சொல்லென வாஞ்ஞா செய்வாய்.

என்னலுங் கேட்டு வியாச னினியநற் கருணை கூர்ந்தின்  
றுன்னுடைக் கீதை கேட்ப வுவந்தவிம் முனிவர்க் கெல்லா  
மன்னதை யருள்வா யென்றா னவனைமற் றுலிங் கித்தான்  
பின்னவ னிதயந் தன்னைப் பிரியமாய்ப் பரிசஞ் செய்தான்.

சருவநா யகனே யான சாம்பமூர்த் தியைநி னைந்து  
கருணைகூர் விழியா னோக்கிக் கஸங்கமி லவன் மனத்திற்  
ஹிருமகா தேவன் றன்னைத் திரமுற விருத்தி யன்னோன்  
சிரசினை மோந்து பார்த்துச் சீக்கிர மறைந்தான் வியாசன்.

பின்னரு மந்தச் சூதன் பிறங்குமுகக் கண்ண னாகி  
யன்னிய தேவர்க் கெல்லா மதிபனாஞ் சாம்ப மூர்த்தி  
தன்னினைத் தியானஞ் செய்து தண்டென மிகப் பணிந்து  
தன்னுடை யாசான் வியாசன் றன்னையுந் தியானஞ் செய்தான்.

சிரசிலஞ் சலிபந் தத்தைச் செய்துபஞ் சாக்க ரத்தைப்  
பிரியமாய்த் தான்செ பித்துப் பின்னரம் முனிவர் தம்மை

யருண்மிகு விழியாற் பார்த்தா னவ்விதச் சூதன் றன்னை  
யுரிமா முனிவ ரெல்லா முவகையாற் பணிந்து நின்றார். (1)

வேறு.

சருவ மாகிய சந்துக்க ளுக்குநற்  
பிரிய மேசெயப் பேணிய சூதனும்  
புரையி லாது பொலிந்திடுந் தன்னுடை  
யரிய கீதை யறையத் தொடங்கினான். (௨௩)

ஆ திருவிருத்தம் ௨௩.

சூதகீதை க-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இ ர ண் ட ர வ து

அத்துவிதவுண்மையும் உருத்திரமூர்த்தியின்  
மேன்மையுமுரைக்கும் அத்தியாயம்.

பிரமவித் துக்க ளான பெருமைசேர் முனிவ ரேநீ  
ரிருதய வெருமை தன்னை யெய்தினோ ராகி நின்று  
சுருதிசம் மதமாய் மெத்தச் சூக்கும மாகா நின்ற  
பரசிவ ஞானந் தன்னைப் பகருவம் பாங்காய்க் கேண்மின்.

சத்திய ஞான நந்த சாந்தவத் துவித மாகி  
நித்திய சித்த மாகி நிகழ்ந்திடும் வத்து வொன்றே  
யித்தனை சகத்தி னுக்கு மேகமாங் கர்த்தா வாகி  
வித்தரப் பசுபா சத்தின் விலட்சண மாகி நிற்கும். (௨)

ஆதிவா னாதி யைந்து மதனுடைக் குணங்க னீர்தும்  
போதமார் பொறிக னீர்தும் புகல்கன்மப் பெரறிக னீர்து  
மோதுபிரா னாதி பத்து முளமுதற் கரண நான்கு  
மீதெலாஞ் செய்வ தற்கிங் கேதுவா மவித்தை யொன்றும்.

ஓதிய முப்ப தோடைந் துருவமா மிவைகள் சீவர்க்  
கேதமாம் பந்தஞ் செய்த வேதுவாற் பாச மாகு  
மீதினாற் பந்தப் பட்டிங் கிசைந்துள சீவ ரியாருங்  
கோதுறு பசுக்க ளென்றே கூறலாங் குறைவற் றேரே. (ச)

சகலமாஞ் சகசீ வர்க்குஞ் சந்ததங் கர்த்தா வாகி  
நிகழ்வுறும் பரசி வன்றா னித்தமும் பதியா கின்றோ  
னிகழ்வுசெய் யஞ்ஞா னத்தோ டிசைந்துள பசுக்க ளுக்குப்  
பகருமவ் வஞ்ஞா னந்தான் பற்றிய தனாதி யாக. (ரு)

அகிலமாஞ் சீவ ருக்கு மனாதி யா மஞ்ஞா னந்தா  
னிகழ்வுசெய் சம்சா ரத்துக் கேதுவா மெதனா லென்னி  
னிகழ்வுறந் தன்சொ ரூப நிலைமையை யறியா தத்தால்  
வெகுவித சுகதுக் கத்தை வெறிதிவ ரடைந்தா ரன்றே. (சு)

இரவியின் பிரகா சத்தா லிருளெலா நீங்கு மாபோற்  
சொருபஞா னத்தி னாலே சொன்னவஞ் ஞான நீங்கும்  
பரவிய வவித்தை தன்னின் பலவிதப் பகுப்பாற் பேத  
முரைதருஞ் சீவர்க் குண்டா முண்மையிற் பேத மில்லை. (எ)

பரவிய மாயை தன்னின் பலவிதப் பகுப்பாற் பேத  
மொருமையா மீசர்க் குண்டா முண்மையிற் பேத மில்லை



விரிதரு முபாதி யாலே விவிதமாங் கடவின் மாவின்  
பிரிவுபோற் சீவே சர்க்கும் பேசிய பேதந் தோன்றும். (அ)

ஒதிய சீவ னுக்கிங் குபாதியின் பேதத் தாலே  
பேதமு முயர்ச்சி தாழ்வின் பிரிவுமே கற்பி தம்போ  
லோதிய வீச னுக்கு முபாதியின் பேதத் தாலே  
பேதமு முயர்ச்சி தாழ்வின் பிரிவுமே கற்பி தந்தான். (க)

தேகவிர் திரிய மாதித் திரளினை யனுச ரித்த  
மோகவா தனைபே தத்தான் முளைத்தபே தத்தை யுற்ற  
சோகமா ரவித்தை தானே சொல்லிய சீவ பேதத்  
தாகின வேது வன்றி யன்னிய மேது வன்றால். (க0)

மிகுந்தமுக் குணபே தத்தை மேவுவா தனைபே தத்தாற்  
பகுந்துள மாயை தானே பரபேத வேது வன்றிச்  
செகந்தனி லப்பே தத்தைச் செய்யவே நேது வில்லை  
வகுந்துள பரபே தத்தின் வகுப்பினை யுரைப்பக் கேண்மின்.

மருவுமுக் குணங்க ளுக்குண் மாயையின் சத்து வந்தான்  
சரிரமாம் யாவ னுக்குச் சகத்தினைச் சங்க ரிக்க  
வுரவிய தாம தந்தா னுதவியே யாகு மன்னேன்  
றிரிவித மூர்த்தி கட்டுட் டிகழுருத் திரனா கின்றோன். (க1)

மருவுமுக் குணங்க ளுக்குண் மாயையின் ரும தந்தான்  
சரிரமாம் யாவ னுக்குச் சகத்தினைப் பாலிப் பிக்க  
வுரவிய சத்து வந்தா னுதவியே யாகு மன்னேன்  
றி ரிவித மூர்த்தி கட்டுட் டிகழ்ந்திடு மரியா கின்றோன். (க2)

மருவுமுக் குணங்க ளுக்குண் மாயையி னிராச தந்தான்  
சரிமாம் யாவ னுக்குச் சகத்தினைச் சீருட்டி செய்ய  
வரவிய ராச தந்தா னுதவியு மாகு மன்றோன்  
றிரிவித மூர்த்தி கட்டுட் டிகழ்ந்திடு மயனா கின்றோன். ( )

உரைதரு மூர்த்தி கட்டு ளுருத்திர மூர்த்தி வெண்மை  
கருதிய வரியென் மூர்த்தி கருமையவ் விரிஞ்சன் மூர்த்தி  
ப்ரவிய விரத்த மென்று பகர்ந்தவ்வ் விதமே யாகப்  
புரையற நீனைக்க வேண்டும் போகமோட் சப்பொருட்டால்.

சத்துவ குணத்தி னாலே சாதமாம் வெண்மை யென்று  
மெத்திய ரசோகு ணத்தான் மேவிய திரத்த மென்றுந்  
தொத்திய தமோகு ணத்தாற் றொடர்ந்தது கருமையென்று  
மித்திர நியமத் தாலே யிவர்களில் வண்ண ரேயாம். (க௬)

பரவுமும் மூர்த்தி கட்டும் பரமநா மென்னும் புந்தி  
பரவியே யிருப்ப தாலே பலமறை மிருதி மற்றும்  
பரவிய புராண மியாவும் பாரத முதல னைத்தும்  
பரவுமம் மூர்த்தி தம்மைப் பரமமே யென்று ரைக்கும்.(க௭)

சுத்தசத் துவவு பாதித் தொடர்பினான் மூவ ருக்குந்  
தத்துவ முணரு ஞானத் தகைமைதா னிருப்ப தாலே  
வித்தகப் பரமத் துக்கும் விளம்புமும் மூர்த்தி கட்டு  
மொத்திடாப் பேத மில்லை புண்மையா நோக்குங் காலே. ( )

அரனரி யயனென் றிவ்வா ருகிய வுபாதி சார்ந்த  
வுருவமாய் நோக்குங் காலே யோதுமும் மூர்த்தி கட்டும்

பரமுடன் பேத முண்டு பரமிவ ராகா ரேனு  
முரைதரு மூவ ருக்கு ஞருத்திர னுத்த மன்றான். (கக)

ஏதெனி லின்ப ஞான மெவைக்குமே யேது வாகி  
யோதிய விருகு ணத்தி னுயர்ந்துள சத்து வத்தைத்  
தீதிலா வருத்தி ரன்றன் றேகமா யடைந்த தாலே  
யோதிய வனைவ ருக்கு முருத்திர னுத்த மன்றான். (உ0)

உரைதரு மேது வாலே யுருத்திரன் றனக்கே மெத்தப்  
பரமுண ரறிவி லங்கும் பலவித மான மற்ற  
வரியயன் முதலார் தேவர்க் கவ்வறி விவள வில்லை  
விரிவுற விவ்வர்த் தத்தை விளம்புவா முனிவர் கேண்மின்.

பரவிய சத்து வத்தாற் பரமமார் தத்து வத்தை  
யுரைதரு முருத்தி ரன்ற னுருவமாய் மிகம திப்ப  
னரியய னாதி தேவ ரஃதிலாத் தன்மை யாலே  
யரியய னாதி ஞுப மகமென மிகம திப்பர். (உஉ)

அரியய னாதி தேவ ரமலமாஞ் சத்து வத்தை  
யுருவமாய் மருவா நின்ற யுருத்திரன் றன்னை யென்றும்  
பரமதத் துவமா மென்றே பாங்குற மதிப்ப ரன்றிச்  
சருவதாத் தங்க னோடே சமமென மதிக்க மாட்டார். ( )

உருத்திரன் காரி யார்த்த முருத்திர வபிமா னத்தைக்  
கருத்துற வெத்த னத்தாற் கருதுவ னெப்போ தேனும்  
பரித்திடு மரியே யாதி படிவுடை யபிமா னத்தைத்  
திருத்தமா யரியே யாதி தேவர்கண் மதிப்ப ரன்றே. (உச)



அரியய னாதி தேவ ரமலமாந் தத்து வத்தை  
புரவிய முயற்சி யாலே யுணருவர் சொருப மாகப்  
பரவிய வருத்தி ரன்றான் பரமமாந் தத்து வத்தை  
மருவுமோர் முயற்சி யின்றி மாசற வனுப விப்பன். (௨௫)

சத்துவ மிகுந்த தாலே சந்தத முருத்தி ரற்குத்  
தத்துவ முணரும் புந்தி தடையிலாச் சுபாவ மாகுஞ்  
சத்துவ மிகாத தாலே சாற்றிய வரியா திக்கு  
மெத்தரி யாதி புந்தி மேவிய சுபாவ மாகும். (௨௬)

ஓதிய நீதி யாக வுத்தம னுருத்தி ரன்ற  
னாதலா லரியே யாதி யமரரை யர்ச்சிப் போர்க்குக்  
கோதிலாப் பரம்ப தத்தைக் கூடுதல் விரைவி லில்லை  
யோதிய வப்ப தத்தை யொன்றலா மடைவே யாக. (௨௭)

வேதவித் துக்க ளான விமலமா முனிவர் கேண்மி  
னாதியா முருத்தி ரன்ற னர்ச்சனை செய்ப வர்க்குக்  
கோதிலாப் பரம்ப தத்தைக் கூடலாம் விரைவிற் றுனே  
யோதிய வப்ப தத்தை யொன்றவோ ரடைவு மில்லை. (௨௮)

சத்துவ வடிவ மாகச் சாற்றிய வருத்தி ரன்றான்  
மெத்தவுந் தேவர்க் கெல்லா மேன்மையாய் நிற்போ னென்  
மித்திற வறுதிப் புந்தி யேகமா முத்திப் பேற்றை [னு  
நித்தமா யடைவ தற்கு நிமித்தமாஞ் சீவர்க் கெல்லாம். ( )

சத்துவ வடிவ மாகச் சாற்றிய வருத்தி ரற்கு  
நித்தமு மேலா கின்றோர் நிகழரி யாதி யோரென்

றித்திற வுறுதிப் புந்தி யீனமாஞ் சம்சா ரத்தை  
மெத்தவு மடைவ தற்கு மேவிய நிமித்த மாகும். (௩௦)

பரவுமோ ருவமை யற்ற பரமமாம் பிரமத் துக்கே  
யரனரி யயனே யாதி யமரர்கண் மேலோ ரென்று  
மருவிய வுறுதிப் புந்தி மயக்கமாஞ் சம்சா ரத்தைப்  
புரையுற வடைவ தற்குப் பொருந்திய நிமித்த மாகும். (௧)

அரனரி யயன்சு ராட்டு மாகிய சம்மி ராட்டும்  
விரவிய புரந்த ராதி விவிதரும் பிரம மென்றே  
மருவிய வுறுதிப் புந்தி மாசிலா முத்திப் பேற்றை  
நரர்களிங் கடைவ தற்கு நண்ணிய நிமித்த மாகும். (௩௨)

அரியமந் திரியி டத்தி லரசெனச் செய்த புந்தி  
புரையறு பயனை நல்கும் புகன்றவவ் வரசி டத்தின்  
மருவிய வமைச்ச புந்தி மாவனர்த் தங்கொ டிக்கும்  
பரிசுபோற் பிரம புந்திப் பான்மைபுங் கண்டு கொண்மின்.

ஆதலாற் பிரமத் தின்க ணன்னியப் புந்தி செய்த  
லேதமா மனர்த்தந் தன்னை யீன்றிடு மைய மில்லை  
பேதமாம் பொருள னைத்தும் பேதமில் பிரம மேயென்  
றேதமில் பிரம புந்தி யீன்றிடும் புருடார்த் தத்தை. (௩௪)

இத்திற மாகி னாலு மீனமி லுருத்தி ரன்கண்  
மெத்தவும் பிரம திட்டி மேன்மையா மற்றோ ரின்க  
ணத்திற மேன்மை யாகா தவரிடைப் பரவி ளக்க  
நித்தமு மற்ப மாக நிகழ்வதால் வேதி யோரே. (௩௫)

அரியநற் சத்து வந்தா னுந்தர மரனுக் காகும்  
வரமிலாத் தாம தந்தான் வாகிய மன்னே னுக்கா  
மருமையி றும தந்தா னுந்தர மாலுக் காகும்  
வரமெனுஞ் சத்து வந்தான் வாகிய மன்னே னுக்காம். ( )

அருமையி லிராச தந்தா னுந்தர வாகி யங்க  
ளிருமையும் விரிஞ்ச னுக்கா மிந்தவா றறியா மூடர்  
மருவுசத் துவகு ணத்தை மாத்திரம் பற்றிக் கொண்டே  
யரியுமே லரனுக் கென்றே யறைவரிம் மோக மென்னே. ( )

சருவதா வுட்பு றத்துஞ் சத்துவ மிலாத தாலே [ஊர்  
யொருவரும் விரிஞ்சன் றன்னை யுயர்ந்தவ னெனவே யெண்  
நரர்களம் மயலை விட்டு நவின்றவிய வரனே யார்க்கும்  
பெருமையான் மேலோ னென்று பேணியேயறியவேண்டும்.

சருதியான் மிருதி யாலுஞ் சொல்லிய தனுட்டா னித்து  
விரிவுறு வெகுசென் மத்தில் விமலமாஞ் சித்த ருக்கே  
யரியினு மரனே மேலோ னுனவ னென்னும் புந்தி  
மருவிடு மற்றோ ரார்க்கு மதியிது மருவ மாட்டா. (௩௯)

சருவதா மாபா வத்தைச் சார்ந்துள மானி டர்க்கே  
யரனினு மரியே மேலோ னுனவ னென்னும் புந்தி  
மருவிடு மதனு லன்னோர் மயக்கமாஞ் சம்சா ரத்திற்  
சருவதா வழலா நின்று சகலமாந் துயருஞ் சார்வர். (௪0)

நிருவிகற் பமதே யாக நிகழ்பர தத்து வத்திற்  
சருவதா யாவர்க் கேனுஞ் சலனமி னிட்டை யுண்டேற்



பொருவிலா வன்னே ருக்கே புரியுமோர் முயற்சி யின்றி  
யருமையா முத்தி சித்தி யாயிடு மைய மில்லை. (சக)

நிருவிகற் பமதே யாக நிகழ்பர தத்து வந்தான்  
கருதில ராகு மென்னிற் களங்கம்பா தொன்று மற்ற  
நிருமல நிருவி கார நித்திய போதா னந்த  
பரசிவன் றானே சாட்சாத் பரமதத் துவமா கின்றோன். (சஉ)

அன்னவன் லீலை யாலே யம்பிகா சகித னுகி  
மன்னுமுக் கண்ண னுகி மதியரை முடியோ னுகி  
யன்னதன் சொருபா னந்த வனுபவ மிகுந்த தாலே  
மன்னிய தாண்ட வத்தின் மாமகிழ் வுடையோ னுகி. (சங)

திரிவித மூர்த்தி யாலுந் தினமுபா சிக்கப் பட்டுச்  
சருவமு மறிந்தோ னுகிச் சருவசத் தியுமு டைத்தாச்  
சருதியின் முடியி னாலுஞ் சொல்லொணு மகிமை யோனா  
யருளினு லெமையொத் தோரை யாளவே யமையா நிற்பன்.

அரியதா மிவித மூர்த்தி யகிலரின் விசேட மாகச்  
சருவதா யாவ னுக்குச் சகந்தனில் விளங்கு மந்தப்  
பரசிவன் றானே சாட்சாத் பரமதத் துவமற் றென்றும்  
பரமதத் துவமே யன்று பகர்ந்தன முண்மை யாக. (சரு)

அரியப னாதி யான வமரரை மோகத் தாலே  
பரமதத் துவமா மென்று பகருவர் சிலரன் னோர்க்கிங்  
கரியநற் கதியே யில்லை யாதலா லமர ரன்னோர்  
பரமதத் துவமா மென்னல் பகரல்மாத் திரமே யாகும். (சசு)

ஆதலான் முன்னு ரைத்த வவ்விதத் திவ்ய மூர்த்தி  
யாதொரு பரசி வற்கிங் கிலங்கிடெம் விசேட மாகப்  
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரண வடிவா மந்தச்  
சாதுவாஞ் சிவனே சாட்சாத் தத்துவ மற்றோ ரன்றால்.(௪௭)

அரனரி யயனென் றிவ்வா றவர்வகுப் புற்ற போதும்  
பரனுடை வகுப்பைத் தானே பற்றினே ரன்றிச் சீவர்  
மருவிய வகுப்பைப் பற்றார் மற்றுமே யிவ்வர்த் தத்தை  
விரிவுற விளம்பக் கேண்மின் விமலராம் வேதி யோரே. ( )

ஓதிய வவித்தை தன்னை யுபாதி யா வுடைய சித்தே  
கோதுறு சீவ னென்று கூறலா மற்ற தன்றிங்  
கோதிய மாயை தன்னை யுபாதி யா வுடைய சித்தே  
கோதிலாப் பரனு மென்று கூறலா மற்ற தன்றால். (௪௯)

மாயைகா ரியமே யாக மருவுமுக் குணபே தத்தை  
யாயதம் முபாதி யாக வடைந்தர னாதி யானோர்  
மாயையே யுபாதி யாக மருவிய பரன்வ குப்பே  
யாயவ ரிருப்ப ரன்றி யன்னிய வகுப்பே யாகார். (௫௦)

பரனுடை வகுப்பைத் தானே பற்றிநிற் கின்ற தன்மை  
சருவதா வரனா திக்குச் சமானமே யான போது  
மரியய னனைய ருக்கு மமலமா மரனே மேலோ  
னுரைதரு மிவ்வர்த் தத்தி லொன்றுமோ ரைய மில்லை.(௫௧)

ஏதெனி லரிவி ரிஞ்ச ரிவர்தம துருவி னாலும்  
பேதமா மவதா ரத்தைப் பெற்றதம் முருவி னாலும்

திதிலா வரணைத் தானே திரமுறப் பூசிக் கின்று  
ராதலா லரணே யன்னோர்க் கதிகனென் றறிய லாமே. (௫௨)

ஈதுபோ லுருத்தி ரன்ற னியல்பதா முருவி னாலே  
யோதிய வரிவி ரிஞ்ச ரொன்றிய வருவை யேனும்  
பேதமா மவதா ரத்தைப் பெறுமவ ருருவை யேனு  
மேதுமே பூசை செய்பா னிதனிது விவனே மேலோன். ( )

அருளிது லுலகர் தம்மி னனுக்கிர கத்தை வேண்டி  
யரனுமே யெப்போ தேனு மடைந்ததன் னவதா ரத்தா  
லரிமுத லமரர் தம்மை யர்ச்சனை செய்வ னந்த  
வரியயன் முதலோர் செய்யு மர்ச்சனை யவ்வா றன்றால். ( )

உரைதரு முண்மை யோரா வுணர்வில ரரனு மேதா  
னிருவரை யர்ச்சித் தானென் றிவளவு மாத்தி ரத்தைக்  
கருதியே மாயை யாலே கலங்கிய மனத்த ராகிச்  
சருவதா மூவ ருந்தான் சமானரே யென மதிப்பர். (௫௫)

இப்படி மோகித் தோரா யின்னவர் சமான ரென்றே  
செப்புவர் வருந்தி யுந்தான் சிலவர்கள் சிலவர் மற்று  
மொப்பிலா வரனின் மேலோ ரோதரி விரிஞ்ச ரென்றே  
பற்பல விதமே யாகப் பகருவர் மோகத் தாலே. (௫௬)

அரனெடு சமானத் தன்மை யரியய னிருவ ருக்கு  
மருவிடு மென்ப தாக மாயையான் மயங்கு கின்றோ  
ரருமகா பாத கத்தை யறவுமே யடைந்தோ ராகி  
நரகமாஞ் சாக ரத்தி னடுவினில் விரைவில் வீழ்வர். (௫௭)



அரனினு மரிவி ரிஞ்ச ரதிகரே யாவ ரென்று  
புரையுறு மோகந் தன்னைப் பொருந்தியே புலம்பு கின்றோர்  
விரிவுறு நரகத் தீயால் விவிதமாய் வெதுப்பப் பட்டுச்  
சருவதாத் துன்பஞ் சார்வர் சத்தியஞ் சங்கை யில்லை. (௫௮)

உரவிய பூனைக் காகு வொன்றிலே யுறுதி போலப்  
பரமவத் துவித மொன்றே பற்றிய சிலவ ரிங்கு  
பரவுசோ பாதி யான பான்மையா லிருவ ருந்தா  
னரனெடு சமான மென்ப ரவரறிந் தவரே யன்றால். (௫௯)

சிரசுபா தங்க ளியாவுந் தேகமார் தன்மை யாலே  
யொருமையாய் நின்ற போது மோதிய சிரசி னோடே  
சருவதாப் பாதங் கட்டுச் சாமிய மிலாத தேபோ  
லரனெடு மரியா திக்கிங் கானசா மியமே யில்லை. (௬௦)

ஆனவாய் குதமி ரண்டு மகல்வெளி வடிவா னாலு  
மூனமில் வாயி னோடே யூனமாங் குதத்தி னுக்கிங்  
கானசா மியமே யில்லை யந்தவா றரியா திக்கு  
மீனமி லரன்ற னோடே யெய்துசா மியமே யில்லை. (௬௧)

உரைதரு நீதி யாக வுபாதியைச் சார்ந்து நின்ற  
வுருவினா லிங்கெல் லோரு மொத்தவ ரென்ப தொண்ணு  
தரியயன் முதலோ ரிவ்வா றரனெடு சமமா காரே  
லரனினு மன்னோர்க் கெங்ங னதிகமார் தன்மை சொன்மின்.

சுருதியு மிருதி தானுஞ் சூக்கமாம் புராண வாக்கு  
மரியய னிந்தி ராதி யகிலரி னுருத்தி ரன்றான்

பரமமாம் வடிவி னாலும் பகர்ந்ததன் வடிவி னாலுஞ்  
சருவதா வதிக னென்று சாற்றுதே விவித மாக. (௬௩)

சுருதியே முதலாம் வாக்கு சொல்லிய வரியா திக்கு  
மரனினு மதிகத் தன்மை யறைகுதே யென்னிற் கேண்மின்  
பரவிய வந்த வாக்குப் பரமமாம் வடிவி னாலே  
யரியய னுதி யோர்க்கு மதிகமார் தன்மை சாற்றும். (௬௪)

அரியய னுதி யாக வமைந்துள வடிவி னாலே  
பரவிய சுருதி யாதி பகர்ந்தவவ் வரியா திக்கே  
யரனினு மதிகத் தன்மை யறைந்திட வில்லை யென்று  
முரைதரு விதமே யாக வுத்தமத் தன்மை காண்மின். (௬௫)

விரிவுற விளம்பி யென்ன விவிதமாஞ் செந்துக் கட்டு  
மரனரி விரிஞ்சர் தம்பி னவதார வுருவ மேலாம்  
பரவுமவ் வவதா ரத்திற் பரவிய வன்னோர் மேலா  
முரைதரு மன்னோ ருக்கு ஞ்ருத்திரன் மேலோ னாவான். ( )

அவனினு மும்மூர்த் திக்கு மாதிகா ரணமாய் நின்ற  
சிவனுரு மேலா மத்தின் சிவனெனுஞ் சத்தி யென்னு  
மிவிதமாம் பகுப்பு டைத்தா வீட்ண வவத்தை யுற்றுத்  
தவறிலாச் சத்தி யாதி தகைமைசேர் சிவனே மேலாம். ( )

இருவிதப் பகுப்பு மற்றே யேகமாய்ப் பூன்ற மான  
நிருமல நிருவி கார நித்திய போதா னந்தப்  
பரசிவ னவனின் மேலாம் பகர்ந்தவிப் பரசி வற்குப்  
பெரியதாய் வேறொன் றில்லை பேசிய துண்மை யேயாம். ( )

உரைதரும் பரசி வன்ற னுருவினை யாலோ சித்து  
விரிவிலா தொடுக்க மாக விளம்பிய வுறுதி கேண்மின்  
பரசிவன் றனக்கு வேறாய்ப் பலவிதங் காண்ப தெல்லாம்  
பரசிவன் சொருப மேயாம் பகர்ந்ததி லைய மில்லை. (சூக)

பரசிவன் றனக்கு வேறாய்ப் பலவெனக் காணப் பட்ட  
வுருவெலாஞ் சிவனே யென்றிங் குறுதியாய் வேதாந் தத்தா  
பிரிவற வறிப வன்றான் பிரமமாந் தத்து வத்தைப் [ற்  
புரையற வறிந்தோ னீதிற் பொருந்துமோ ரைய மில்லை. ()

கருதுவே தாந்த வாக்காற் கற்பித மான யாவும்  
பரவதிட் டான மான பரசிவ னென்றே பார்ப்போன்  
புரணமா முத்தி சார்வன் புகன்றதி லைய மில்லை  
யுரியரே பரமார்த் தத்தை யுள்ளவா றுமக்கு ரைத்தேம். ()

அறிந்திடப் பட்ட ஞால மகிலமு மறிவே யாகச்  
செறிந்துள சிவமே யாகுஞ் சிறிதும்வே றில்லை யென்றிங்  
கறிந்தவ னியாவ னன்னே னறிவுருப் பரசி வத்தைச்  
செறிந்துடன் முத்த னுவன் சிறிதுமே சங்கை யில்லை.(எஉ)

சுருதியா லாகந் தன்னாற் சுத்தமா மனுப வத்தாற்  
றெரிவுறப் பட்ட வந்தத் திரிசிய ஞால மியாவுந்  
தெரிவுருச் சிவமே யென்று திடமுற வறிப வன்றான்  
பரமமாந் தத்து வத்தைப் பாங்குற வறிந்தோ னுவன்.(எங)

சருவதாப் பிரமந் தன்னைச் சகத்தெனப் பார்ப்போன் ஞான  
மரியநன் ஞான மாகா தஃதுதான் மயக்க மேயாஞ்



சருவமும் பிரம மென்றே சந்ததம் பார்ப்போன் ஞான  
மரியநன் ஞான மாகு மறைந்ததி லைய மில்லை. (எச)

தெரிந்திடப் பட்ட தாயுந் தெரிந்திடப் படாத தாயும்  
பொருந்திய பாவா பாவப் பொருள்வடி வான யாவும்  
விரிந்துள் பரசி வன்றன் விமலசிற் சொரூப மென்றே  
நிரந்தரம் வேதாந் தங்க ணிகழ்த்திய கருத்தா மென்றும். ( )

சுருதியின் வசனத் தாலே சொல்லிய படியே யாமு  
மருளினு லகில மான வருத்தமு முமக்கு ரைத்தே  
முரியரே யிவையை யெல்லா முளந்தனிற் றரிப்பீ ராகிற்  
பரமமாந் கதியுந் கட்குப் பாங்குற விங்கே யுண்டாம். (எசு)

வேறு.

பிரிவு போலப் பிறங்கிய யாவையுந்  
தரள வானந்தத் தாண்டவ மாடுநம்  
பொருவி லாச்சிவன் பூரண ரூபமென்  
றரிய மாமறை யாய்ந்துரைக் கும்பொருள். (எஎ)

இரண்டா மத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக வத்தியாய மிரண்டுக்குத் திருவிருத்தம். ௧00.

முன்றுவது  
சுருதிக்கிப் பிரமாணத்துவந் தாபித்து  
அதன்வழியா  
யத்துவிதவுண்மையறையும் அத்தியாயம்.



சச்சிதா னந்த மாகச் சாற்றிய சிவனி டத்திற்  
சிச்சட வடிவ மான செகமெலாந் தோன்று மன்னோன்  
நிச்சல நிருவி கார நிருமல வேக னேனு  
மிச்சர வசர மெல்லா மீன்றிந் தகைமை யோன்றான். (க)

மந்திர மாம ருந்து மணிமுதன் மகிமை தன்னைச்  
சிந்தனை செய்வ துந்தான் செகந்தனி லருமை யாமேற்  
சந்தத மனந்த சத்தி சார்ந்தவிப் பரசி வன்ற  
னந்தமின் மகிமை தன்னை யறிந்திட வெவரே வல்லோர். (ஈ)

நிருமல மாளே னென்று நிகிலமு மீன்றோ னென்று [மின்  
மிருமையு மொருவ னுக்கிங் கிசைந்திடா தென்னிற் கேண்  
சருவமா னங்க ளுக்குஞ் சாரமா வனாதி யான  
சுருதியே யிவித மாகச் சொல்வதால் விரோத மில்லை. (ங)

அரியமா மறை யறிந்த வனகரே பரசி வற்கே  
நிருமல நிருவி கார நிர்த்வயத் தன்மை யுந்தான்  
பிரிவுறு மிச்ச கத்தின் பிறப்பிருப் பிறப்பை யுந்தான்  
பரமமாம் வேதந் தானே பகர்ந்திடக் கண்டோ மன்றோ. (ஊ)

நிருவிகா ரத்தி னுக்கு நிகிலமும் படைக்குந் தன்மை  
விரவிய திட்ட யுத்தி விரோதமா மென்ன வெண்ணு

தரியரே சூக்கு மார்த்த மறிவதிற் சுருதி தானே  
சருவதா மான மன்றிச் சஞ்சல யுத்தி யன்றால். (௫)

சுருதியா லறியத் தக்க சூக்குமப் பொருளின் கண்ணே  
பரவிய யுத்தி யாலோர் பயனிலை யான போதும்  
விரவிய சுருதி யோடே விரோதமே வாதி ருந்தாற்  
சுருதியின் சகாய மீதாஞ் சுதந்தர மான மாகா. (சு)

அருமறை யனாதி யாகு மஃதுதான் சிவனா லிங்கு  
புரையற விளங்கு மென்பர் புகலுயீ மாஞ்சை யோர்ந்தோர்  
பரவிய மறையுண் டாக்கப் பட்டதாஞ் சிவனா லென்று  
விரிவுறு தர்க்க மோர்ந்தோர் விளம்புவர் வேதி யோரே. (எ)

சொன்னவே தத்தி னுக்குச் சுபாவமார் தோட முந்தா  
னன்னிய தோட முந்தா னமைந்திடாத் தன்மை யாலே  
பன்னிய விரும தத்தும் பகர்மறை மான மேயாம்  
பின்னுமில் வர்த்தந் தன்னைப் பிறங்கவே பேசக் கேண்மின்.

அன்னது மெய்ம்மை யான வருத்தமே யறைவ தாலே  
தன்னதாந் தோட மில்லை தானனா தியதா லென்று  
மன்னிய தோட மில்லை யாதலான் மறைய னாதி  
யென்னுமீம் மதத்தில் வேத மிலங்கிய மான மேயாம். (சு)

சொன்னவே தத்தி னுக்குச் சூக்கமாய் நோக்குங் காலை  
தன்னதாந் தோட மில்லை தானஃ திருக்கு மாகி  
லின்னதா லிசைக்கப் பட்ட விவ்விவ கார மெல்லா  
நன்னிலை யடையா வண்ண நாசமே யடையு மன்றோ. (க௦)



அருமறை படைத்தோ னாக வன்னிய னிலாத தாலே  
யரியரே மாம றைக்கிங் கன்னிய தோட மில்லை  
சுருதியிவ் விதமே யாகச் சுபாவமாய் மான மித்தைப்  
புரையுறு சிலவ ராத்தன் புணர்வினான் மான மென்பர். (கக)

சுருதிதான் சுபாவ மாகத் துட்டமாய் நின்ற போதும்  
புரையிலா வாத்தன் றன்னின் புணர்வினான் மான மாமென்  
றுரைதரும் வார்த்தை யுந்தா னோதன்மாத் திரமே யாகு  
மரியரே சூக்க மாக வாய்ந்துதா னோக்குங் காலை. (கஉ)

புரையிலா வன்னி யன்றன் புணர்வினாற் சுருதி யெங்ங  
னரியரே மான மாகு மன்னிய சம்பந் தத்தா [ன்  
லொருபொரு ளிடத்தி லொன்றிங் கொன்றுமே லஃத வற்றி  
மருவிய மயக்க மன்றி மற்றதன் சுபாவ மன்றே. (கங)

ஒருசபா குசுமந் தன்னி லுலோகிதம் படிகத் தின்கண்  
மருவினு மயக்க மன்றி மற்றதன் சுபாவ மாகாப்  
பெரியதிச் சம்பந் தத்தாற் பிறந்துள விர்த்தங் கல்லின்  
மருவினு மயக்க மன்றி மற்றதன் சுபாவ மாகா. (கச)

ஓதுவர் நோக்குங் காலை யொன்றிலொன் றின்வி ளக்கங்  
கோதுறு மயக்க மேயாங் குறைவிலா வேதி யோரே  
யாதலா லாத்த னான வன்னியன் சம்பந் தத்தால்  
வேதமா மான மென்று விளம்புதல் வீணே யாகும். (கரு)

ஓதிய நீதி யாக வுலகுள சத்த மெல்லாந்  
தீதறத் தானே தானாய்த் திகழ்ந்திடு மான மாகிற்

சூதுறு மனாத்த னாலே சொல்லிய சத்த முந்தான்  
வீதலின் மான மாக வேண்டுமே யென்னிற் கேண்மின். ( )

புகன்மறை தனக்க னாத்தன் புணர்வினாற் சுபாவ மாகத்  
திகழ்வுறு பிரமா ணத்வந் தெரிவற மறைந்த தாகு  
மகுதின லனாத்த னாலே யறைந்திடுஞ் சத்த மெல்லா  
நிகழ்வுறு மான மாகா நிமலராம் வேதி யோரே. (க௭)

இந்தவா மறைய னாதி யென்றிடு மிம்ம தத்திற்  
சுந்தர மான வேதஞ் சுதந்தர மான மாரு  
மிந்தமா மறையை யீச னிசைத்தவ னெனு மதத்துஞ்  
சந்தத வாத்த னீசன் சாற்றிய மறைமா னந்தான். (க௮)

மருவுரா காதி யின்றி மாவருட் கடலே யாகிச்  
சருவமு மறிந்தோ னாகிச் சாருமா வரண மின்றிப்  
புரையிலாப் பரசி வற்கோர் புரையுமே யிலாத தாலே  
சருவதா வன்னோன் றானே சாலவு மாத்த னானே. (க௯)

சருவமார் துகளு முற்றுச் சாலவுங் கருணை யற்றுப்  
புரையுறு மனமு டைத்தாய்ப் பொருந்துமற் பஞ்ஞ னான  
புருடனே புரைக ளெல்லாம் பொருந்தலா லனாத்த னாவ [ன்  
னுரைதரும் புரைக ளின்றி யொளிர்ந்திடுஞ் சிவனே யாத்த

நிகழுமெவ் வீசன் றன்னை நினைந்தது மாத்தி ரத்தாற்  
சகலமா மலமுற் றோருஞ் சாலவு நிமல ராவர்  
மிகவுமே நிமல னான மெய்ம்மைசொ லவ்வீ சன்றான் .  
பகருமா மறையு மென்றும் பரமமாம் பிரமா னந்தான். ( )



ஆதலா லீரும தத்து மருமறை மான மேயா  
மீதிலோ ரைய மில்லை யிவற்றினு ளெமக்கி சைந்த  
தோதிடக் கேண்மின் வேத மோர்ந்திடி லனாதி யேயார்  
தீதிலாச் சிவனி வற்றைத் திகழவே விளக்கி வைப்பன். (1)

வீதலில் சிவனாஸ் வேதம் விளங்கிய தன்மை பற்றி  
யீதினை யீசன் றானே யிசைத்தவ னென்றுஞ் சொல்வ  
ரோதுவார் வேத மென்று முண்மைசொல் மான மேயா  
மாதலால் வேதஞ் சொன்ன வகிலமாம் பொருளு முண்மை.

பரசிவ னிருவி காரன் பரமவத் துவித னென்றுங்  
கருதிய ஞால மெல்லாங் கற்பித மவனு லென்றுந்  
தெரிவுற வுரைத்தோ மன்றோ திரிசிய மான ஞாலஞ்  
சருவமுந் திருக்காய் நின்ற சங்கரன் வடிவே யாகும். (௨௪)

திரிசிய மான தெல்லாந் திருக்கினிற் கற்பி தந்தா  
னிருமைசேர் சொப்ப னத்தி லிவ்விதங் கண்டோ மன்றோ  
பரவிய கற்பி தந்தான் பரவதிட் டான மேயா  
மரியரே ரச்ச சர்ப்ப மாதியி லிதுவே கண்டோம். (௨௫)

பரவதிட் டான மான பரசிவ னிடத்தின் மாயா  
நிருமித மான ஞால நிகிலமு மாயுங் காலை  
நிருமல நிருவி கார நித்திய போதா னந்த  
சொருபமாஞ் சிவனே யாகுஞ் சுருதிசம் மதமு மீதே. (௨௬)

தெரிவுருப் பரசி வற்குந் திரிசிய ஞாலத் திற்குஞ்  
சருவதா விரோதந் தானே சாரலா லிந்த ஞால



மொருசிவன்வடிவேயென்னலொவ்வுமெவ்விதமென்றிவ்வா  
றுரைதருஞ் சங்கைக் கெல்லா மொன்றுமே யிடமிங் கில்லை.

சுருதிசம் மதமி லாமற் சொல்லிய பொருளிற் சங்கை  
பரவுமே யன்றி வேதம் பகர்ந்ததிற் சங்கை யில்லை  
சுருதிசம் மதமே யாகச் சொன்னயா காதி தன்மம்  
புரையென வவற்றிற் சங்கை புகலுவ ராரு முண்டோ.(௨௮)

ஈதுபோல் வேதந் தானே யிருமையாஞ் சகமனைத்தும்  
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரணச் சிவனே யென்றிங்  
கோதலா லிவ்வர்த் தத்தி லொன்றுமே சங்கை யில்லை  
வேதமிங் குரைத்த தெல்லாம் விமலரே யுண்மை யேயாம்.()

அரியரே விரோத மாக வமைந்துள மருந்து ரோக  
மிருமையுஞ் சாத்தி ரத்தா விசைத்திடப் படுவ தேபோ  
லொருமையாம் பரசி வன்ற னுருவமு நானு வாக  
விரிவுறுஞ் சகமும் வேதம் விளம்பிய பொருளே யாகும். ()

ஆதலாற் பரசி வன்ற னகண்டமாஞ் சொரூப மீதும்  
பேதமா மிச்ச கத்தின் பிறப்பிருப் பாதி மீது  
மீதலாற் பரோட்ச மாக விசைந்தசொர்க் காதி மீது  
மேதமில் வேதந் தானே யெவையிலு நமக்கு மானம். (௩௧)

சுருதியாம் பிரமா ணத்தாற் சொன்னவா பரமே சர்க்கு  
நீருவிகா ரமதாம் ரூப நீகிலமாஞ் சகத்து ரூப  
மிருமையு மொவ்வு மென்றோ மினியிரு மாயை யாலே  
புரைதரு முபய முந்தா னொவ்வுமா றுரைப்பக் கேண்மின்.

அரியரே தேவ தேவர்க் ககடித கடனஞ் செய்யும்  
பெருமைசேர் மாயை யென்று பெயருள சத்தி யுண்டு  
பரவுமச் சத்தி யாலே பரமனுக் கிங்கு ரைத்த  
சருவமு மொவ்வு மீதிற் சங்கையா தொன்று மில்லை. (௩௩)

துகளிலாப் பரசி வத்திற் றோற்றமாத் திரமாய் நின்ற  
பகருமீம் மாயா சத்தி பரசிவ வசமே யாகி  
யகடித கடனஞ் செய்யு மதனினாற் பரசி வத்திற்  
சகலமுங் கடித மாகுஞ் சங்கையா தொன்று மில்லை. (௩௪)

அகடித கடன மெல்லா மமைத்தவிம் மாயா சத்தி  
துகளிலாப் பரசி வத்திற் றோற்றுமென் பதுவு மற்று  
மகிலமும் வேதஞ் சொல்லி யந்நிதித் தக்க தாகுந்  
தகுமறை சொல்வ தெல்லார் தத்துவ மெனவே கொள்வீர்.

ஏதுமே சங்கை செய்ய விடமிலா வேதார் தத்தி  
லேதமாஞ் சங்கை செய்வோ னிங்கதப் பதித னாவ  
னாதலால் வேதி யோரே யகிலமுந் தூர விட்டு  
வேதமா மான மொன்றை விருப்புட னம்ப வேண்டும். ( )

பேதமாம் ஞுபந் தன்னைப் பிறங்கவே காண்ப தற்கு  
விதலில் சட்ச வொன்றே விசேடகா ரணமா மன்றோ  
விதுபோற் பிரமங் கன்ம மெவையுமிங் கறிவ தற்கு  
வேதமா மான மொன்றே விசேடகா ரணமா மென்றும். ( )

பேதமாம் ஞுபந் தன்னைப் பிறங்கவே காண்ப தற்கு  
விதலி னாகி யென்றும் விசேடகா ரணமா காதே

யீதுபோற் பிரமங் கன்ம மிவையெலா மறிவ தற்கு  
மோதிய டுத்தி தானே டுற்றகா ரணமா காதே. (௩௮)

அரியரே யதனால் வேத மறைந்தவா றுடும் காலை  
பரசிவ னகண்ட மான பரமவத் துவித ரூப  
னிருமல னிருவி கார னித்திய சுத்தா னந்த  
நெருமையா வெவ்வி டத்து மொளிர்சிதா காச மாணேன்.

ஆகினு மாயா சத்தி யமைந்தவப் பரசி வத்தி  
லேகமி லிந்த ஞால் மெவையுமுற் பத்தி யாதி  
மோகமா யடைபு மீது முழுவது மாயும் காலை  
சோகமி லகண்டா நந்த சொரூபமாஞ் சிவமே யாகும். (௪௦)

இப்படி வேதந் தானே யேகமாம் பரசி வற்கிங்  
கொப்பிலா நிருவி கார வருஷமிச் சகத்தா கின்ற  
பற்பல வருஷ மியாவும் பரமெனப் பகர்த லாலே  
செப்பிய விவ்வர்த் தத்திற் சிறிதுமே சங்கை யில்லை. (௪௧)

நிருவிகா ரத்தி னுக்கு ந்கிலமாம் விதத்தி னாலும்  
விரிசக வடிவ மாக விளங்குத லொவ்வா தென்றிங்  
குரைதரும் டுத்தி யாலே யோதிய பரசி வன்றன்  
பெருமையை யாவ ராலும் பேசுவ தரிதே யன்றோ. (௪௨)

உரியரே யிவித மாக வோதிய பரசி வன்றன்  
பெருமையை யறிவ தற்கும் பிறங்கவே பகர்வ தற்குஞ்  
சருவதா வென்ற னக்குச் சத்தியே யில்லை யந்தப்  
பரசிவன் மகிமை தன்னைப் பகர்ந்திட வாரே வல்லோர். (௪௩)



பரமவத் துவித மான பரமமார் தன்ரு பத்தைச்  
சருவதா வனுப வித்தே சகலமாஞ் சகரு பத்தைப்  
பரவியே பார்ப்போ னுன பரசிவ னெருவ னேதன்  
பெருமையை யறிவ தற்கும் பேசுவ தற்கும் வல்லோன். ( )

அன்னியர் வல்ல ராகா ரன்றியும் வேத முந்தா  
னின்னசிற் பரசி வத்தோ டிசைந்துதான் பொருளை யெல்  
துன்னியே விளக்கு மன்றிச் சுதந்தர மாய் விளக்கா [லாந்  
மின்னிய வன்னி தன்னை மேவயப் பிண்ட மேபோல். (சரு)

அரியரே யயத்தி னோடே யக்கினி புணர்வ டைந்து  
தரணியிற் றகிக்கு மாபோற் றயங்கிய சிவனு மென்றும்  
புரையிலா வேதத் தோடே புணர்வினை யடைந்தே யெங்கும்  
பரவிய பொருளை யெல்லாம் பாங்குற விளக்கி வைப்பன். ( )

நிருமல வீசன் சாமா னியவறி வாத லாலே  
புரைதரும் வேத மாகு முபாதியோ டொன்றி டாமற்  
சுருதியாம் பிரமா ணத்தாற் சொல்லிய தரும மாதிப்  
பொருளினை விளக்க மாட்டான் பொருவிலா வேதியோரே.

வேதமுஞ் சடம தாலே விமலசிற் சிவனை யன்றி  
யேதிலு மான மாகா தென்றுமே யாத லாலே  
போதமா மீச னோடே புணர்வினை யடைந்தே வேத  
மேதமில் பிரமங் கன்ம மெவையிலு மான மாகும். (சஅ)

அரியரே சொன்ன வர்த்த மறவுமே ரகசி யந்தான்  
பரவிய விந்த வர்த்தம் பற்றிய வடைவைக் கேண்மின்

பெருமைசேர் மேரு விற்பாற் பெருகிய தவம்பு ரிந்தேன்  
பரசிவன் தன்னைக் கண்டேன் பகர்ந்தன னிலிதை யன்னேன்

சருவமாஞ் சகத்தி னுக்குஞ் சற்குரு வான சம்பு  
வருளின லிவ்வர்த் தத்தை யன்றுநா னறிந்தோ னுனேன்  
சருவநா யகனா மந்தச் சம்புவி னுஞ்ஞா யாலே  
சருதிசம் மதமா மிந்தச் சூதசங் கிதையுஞ் சொன்னேன். ( )

சருவநா யகனா கின்ற சங்கர னுஞ்ஞா யாலே  
யரியமா வேதி யோரே யற்பமா மியானுங் கட்டுங்  
குருபர னுனே னன்றோ குறைவிலாப் பரசி வாஞ்ஞா  
தரணியி லியாவ ராலுந் தாண்டிடத் தகாத தன்றோ. (ருக)

அரியரே சிவாஞ்ஞா யாலே யரிவிரிஞ் சன்வி ராட்டுப்,  
பரவிய சம்மி ராட்டுப் பகர்சுராட் டாதி யானே, ரொரு  
பொரு ளிடத்தி லோர்கா லுற்பவித் தடங்கு கின்றார், கரு  
தொணுச் சிவாஞ்ஞா தன்னைக் கடந்திட வெவரே வல்லோர்

ஈசனெவ் வாஞ்ஞா யாலே யீனமா மொட்டை பன்றி  
வேசரி முதலு மற்றும் விவிதமார் தருவு மிங்குப்  
பேசரி விரிஞ்ச னாதி பிறங்கிய வுருவ மாகு  
மாசிலவ் வாஞ்ஞா தன்னை மாற்றிட வல்லோர் யாரே. ( )

ஆதலாற் பரசி வன்ற னுஞ்ஞாயா லென்ற னக்குங்  
கோதிலாக் குருவார் தன்மை கூடலா முங்க ளுக்கு  
மேதமில் சீடத் தன்மை யிசையலா மைய மில்லை  
சோதியாஞ் சங்க ரன்றான் சுதந்தர னன்றோ வென்றும். ( )

பரசிவ னடியா ரந்தப் பரசிவ னடியார் தம்மை  
மருவிய வடியார் தாழு மாசுதந் தரரே யாகிற்  
சுருதிகள் புகழு மீசன் சுதந்தர னென்ப தற்கு  
விரிவுற வாரை யேனும் வினவவேண் டிடுமோ சொன்மின்.

இதஞ்செயு மமுதந் தன்னை யெஞ்சிவ னுண்டி டாமல்  
விதம்வித மாக நின்ற விவிதமா முயிர்க ளாய்  
வதஞ்செயுங் காள கூட மாகிய விடத்தைத் தானே  
சுதந்தரத் தன்மை யாலே சோர்விலா துண்டா னன்றோ. ( )

சருவநா யகனா மீசன் றன்னுடைச் சுதந்த ரத்தால்  
விரவிய விரிஞ்சன் சென்னி விழுந்திடச் செய்தான் மற்று  
மரியுடை யுதிரந் தன்னை யறவுமே பெருகச் செய்தான்  
சுருதிகள் புகழு மீசன் சுதந்தர மென்ன சொல்வேன். ( )

அரியரே யந்த வீச னருளிநா லகில முமியான்  
விரிவுற வறிந்தேன் கையுள் வில்லுவக் கனியே போலப்[தே  
பொருவிலவ் வருளா லுண்மைப் பொருளெலா முமக்குரைத்  
னருளிலா திவ்வர்த் தத்தை யாவர்தா மறைய வல்லோர். ( )

இக்கவிழநல் பரமாத்துவிதஞானம் பகர்தல்.

ஆதலா லான்மா னான்ம வடைவினை யறிவி வேகி  
யேதமா மனன்மக் கூட்ட மியாவையு மறவே தள்ளி  
வேதமோ தியவா நென்னால் விளம்புமத் துவிதான் மாவைப்  
பேதியாச் சிரத்தை யோடே பிரிவற வறிய வேண்டும்.(௩௬)  
ஒதுமத் துவித ஞான மொழிந்துமற் றென்றி னாலு  
மேதமில் முத்தி சித்தி யில்லையீ துறுதி யேயா



மாதலா லகண்டா னந்த வமலவத் துவித வான்ம  
போதமே யடைமி னீரும் பொருவிலா விவேக ராவீர். (சு௫)

பரசிவ னருளி னாலே பரமவத் துவித ஞான  
மரியரே சுவானு பூதி யாகவே யென்ற னக்குச்  
சருவதாச் சித்த மேயாஞ் சாற்றுமிஞ் ஞானத் திற்கே  
யரியமா மறையே யாதி யகிலமும் பிரமா ணந்தான். (சு௬)

சுருதியான் மிருதி யாலுஞ் சூக்கமாம் புராணத் தாலுஞ்  
சுருதியை யனுச ரித்த சுத்தமார் தர்க்கத் தாலும்  
பரமவத் துவிதந் தன்னைப் பழுதறப் பற்ற வேண்டும்  
புரையுறுந் தர்க்கத் தாலே புகன்றதைக் கெடுக்கவொண்ணு.

பரமமாம் வேதஞ் சொன்ன பரமவத் துவிதந் தன்னைச்  
சருவதா வுள்ளந் தன்னிற் றரித்திட வலியற் றோரா  
வரையிலா மோக முற்ற வாதியர் சிலவ ரென்றும் [ல்வர்  
பொருளலாச் சுகத்தின் பேதம் பொருளதா மெனவே சொ

ஓதுமப் பேத மெய்யே லுபநிட மியாவுஞ் சொன்ன  
போதவத் துவித மான பொருளினுக் கானி நேரு  
மாதலான் மோக முற்ற வன்னவர் வேதஞ் சொன்ன  
கோதிலத் துவிதந் தன்னைக் குறைவற வறிந்தோ ரன்றால்.

அருமறை யொன்றி னாலே யறிந்திடத் தக்க தான  
பரமவத் துவிதந் தன்னைப் பகர்மறை நம்பா மூடன்  
சருவதா வறிவ தற்குச் சமர்த்தனே யலன்மா தேவன்  
கருணையான் மறையே நம்புங் கருத்துளோ னறிய வல்லோன்

உரியரே பேத வாத மோதிய தொவ்வ மாட்டாப்  
பரமவத் துவித மாகப் பரவிய சிவனை மற்றும்  
பிரிவுறச் சிலவர் பின்னா பின்னனாய் நிற்போ னாகப்  
பெருகிய சிரமங் கொண்டு பேசுவ ரதுவு மொவ்வா. (௬௬)

பேதமோ டபேத மாகப் பேசிய விவ்வர்த் தத்திற்  
பேதமெவ் விதத்துஞ் சித்தி பெற்றிடு மாகி விர்த  
வாதமொவ் விடலாம் பேதம் வருந்தியுஞ் சித்தி யாதா  
லோதிய விர்த வாத மொவ்விடா தொருகா லத்தும். (௬௭)

ஏதொரு வாதி யாலு மிசைத்தவிப் பேதந் தன்னை  
நீதியா யிவித மென்று நிரூபணஞ் செய்ய வொண்ணா  
தாதலாற் பரசி வத்துக் கன்னிய மணுவு மில்லை  
யோதுமத் துவிதந் தானே யுண்மையா மற்றுங் கேண்மின்.

துகளிலா வேதந் தானே துவிதஞா னத்தி னாலே  
யிகல்பய முண்டா மார்க்கு மேகஞா னத்தி னாலே  
சகலமா மோகஞ் சோகஞ் சாந்தமா மென்று வாக்கா  
னிகமூமத் துவிதந் தன்னை நிலைமையா நிகழ்த்து தன்றோ. ( )

ஆதலால் வேதாந் தத்தி னகிலமாம் வசனத் துக்கு  
மோதுமத் துவிதந் தானே யுண்மையா மர்த்த மாரு  
மீதலால் வேறோ ரர்த்த மிருக்குமேற் றுவித நிர்தை  
சூதிலத் துவிதந் தன்னின் றுதியிவை யிரண்டுங் கூடா. (௭௦)

துகளிலா வேதந் தானே துவிதமே பயமா மென்று  
நிகமூமத் துவிதந் தானே நித்திய மபய மென்று



மிகழ்வையுந் துதியை யுந்தா னிசைக்குதே யாத லாலே  
பகருமத் துவிதந் தானே பரமவே தாந்த வர்த்தம். (௭௧)

தகைமைசேர் பரசி வன்றன் றடையிலா வருளி னாலே  
மிகவுமே சித்த சத்தி மேவிய புருட ருக்கே  
பகர்மறை முடியின் வாக்காற் பரமவத் துவித ஞான  
மகிழ்வுடன் செவ்விதாக மனத்தினி லுற்ப விக்கும். (௭௨)

பொருவிலாப் பரசி வன்றன் பூரண வருளி ருந்தாற்  
பரமவத் துவிதந் தோன்றும் பாங்குற வஃதின் றென்னிற்  
சருவதா மற்றெ தாலுஞ் சாற்றுமத் துவிதந் தோன்றா  
தரியரே பரசி வன்ற னருண்மிக வரிய தன்றோ. (௭௩)

ஆதலால் பரசி வத்தை யறியவிச் சித்த தீரன்  
வேதமே சொன்ன மார்க்கம் விரும்பிமற் றுள்ள மார்க்க  
மேதுமே தூரத் தள்ளி யேகவத் துவிதா னந்த  
போதமாஞ் சிவரூ பத்தைப் புரிவுடன் பொருந்த வேண்டும்.

வேறு.

அரிய தாண்டவ மாடிய நஞ்சிவன்  
சருவ மான சகத்தையு மீன்றன  
னிருவி கார னிரஞ்சன னியாவுமச்  
சொருப மேயெனச் சொல்லிடு மாமறை. (௭௪)

சூதகீதையின் ழன்றவது அத்தியாயம் ழுந்நிற்று,  
ஆ அத்தியாயம் மூன்றுக்குத் திருவிருத்தம் - ௧௭௫.



நான்காவது

## அத்தியாரோபாவாத நியாயத்தால் அத்துவிதவுண்மைபறையு மத்தியாயம்.

பரமவத் துவித மான பரத்தினிற் சகசி ருட்டி  
சுருதியின் வலியி னாலுஞ் சொல்லிய மாயை யாலு  
முரியரே யொவ்வ லாமென் றோதின முன்ன மற்றும்  
விரிவுற வவற்றைத் தானே விளம்புவா மிங்குங் கேண்மின்.

அகிலமாஞ் சகத்தின் கர்த்தா வாகிய வீசன் முன்ன  
மகடித கடன மியாவு மமைப்பதாய்ப் பூர்வ கற்பச்  
சகலவா தனையு முற்ற தன்னுடை மாயை யோடே  
மிகவுமே யபேதந் தன்னை மேவிபே நின்றான் பின்னும். (உ)

அரியரே மாயை யோடே யபின்னா நின்ற வீசன்  
பரவிய கால கன்மப் பக்குவ மனுச ரித்துப்  
பிரிவுறு மாயை யென்றும் பிறங்கிய வீச னென்று  
மிருவித பேதந் தன்னை யிவ்விதங் கற்பித் தானால். (ங)

கற்பித மான விர்தக் கருதொணுப் பேத மென்று  
மொப்பிலா வபேதந் தன்னை யொன்றுமே விரோதஞ் செய்  
கற்பித மான தெல்லாங் கருதிடற் பொருளா காதாற் [யாக்  
செப்பிய வபேதத் துக்குச் சிறிதுமே விரோத மில்லை. (ச)

போதமா மீசன் பின்னும் பூருவ நோக்கா நின்ற  
வாதனை வலியி னாலே வரையிலாச் சகத்தை யெல்லாம்

பேதமாய்ச் சிருட்டி செய்யப் பேணியே பூரு வம்போ  
னீதியா னோக்கு வானாய் நின்றனன் மாயை யாலே. (௫)

பின்னரு மாயை தன்னிற் பிரிந்தமுக் குணபே தத்தா  
லன்னவ னரணை மாலை யயனைபுஞ் சிருட்டி செய்து  
சொன்னவ ரிதயத் துள்ளே சூக்கமா மந்த ரியாமி  
யென்னுமோர் வடிவ மாக வேகமாய்ப் பிரவேசித்தான் (௬)

முனிவரே யரணை யாதி மூவரும் பரத்தி னோடே  
நனியுறும் பேத புந்தி நண்ணிய வேது வாலே  
பனவருஞ் சகசி ருட்டி பாலன நாச மூன்று  
மனையவர் செய்வ ரென்றே யறையலாம் பொதுவே யாக. (7)

அன்னவர் வெவ்வே ராக வடைந்ததம் வடிவி னாலே  
பன்னிய சகசி ருட்டி பாலன நாச மூன்றிற்  
பின்னமா மொன்றை யொன்றைப் பிரிவுறச் செய்வ ரன்றிச்  
சொன்னவிம் மூன்றுஞ் செய்யார் சுத்தமா வேதி யோரோ.

அரியரே மும்மூர்த் திக்கு மாதிகா ரணமாய் நின்ற  
பரசிவன் சூக்க மாண பஞ்சபூ தங்க டம்மை  
விரிவுறச் சிருட்டி செய்வன் விளம்பிய விரிஞ்ச னுக்குப்  
பரவிய சூக்க பூத பஞ்சக சிருட்டி யில்லை. (௯)

கருதிய சமட்டி யந்தக் கரணமுஞ் சமட்டி யாக  
மருவிய பிராணன் ருனு மற்றுமே சமட்டி யான  
விருவித ஞான கன்ம விர்திய மிவைய னைத்து  
மரியரே மும்மூர்த் திக்கு ளரன்றன லமைக்க லாகும். (௧0)

உரைதரு மும்மூர்த் திக்கு ஞ்ருத்திரன் மேல தாலே  
திரிவித மூர்த்தி கட்டுட் டிகழுருத் திரனாற் றானே  
கருதிய சமட்டி யந்தக் கரணமா தியினுற் பத்தி  
மருவிய தென்ன லாகு மாசிலா வேதி யோரே. (௧௧)

ஆகிலு மும்மூர்த் திக்கு மாதிகா ரணமாய் நின்ற  
வேகமாம் பரசி வன்று னிந்தமூர்த் திகடம் மாலே  
யாகிய சிருட்டி தன்னி லனுகுத னாத லாலே  
யேகமாம் பரசி வன்று னியாவையுஞ் சிருட்டி செய்வோன்.

ஆதியாம் பரசி வத்தோ டபேதனா னத்தி னாலே  
யோதிய மும்மூர்த் திக்கு முபசார மாக விர்தப்  
பேதமாஞ் சகசி ருட்டி பேசலா மாயுங் காலை  
யேதுமே சிருட்டி செய்வோ னேகமாம் பரசி வன்றான். ( )

பரவிய சமட்டி தன்னைப் பகர்ந்தவர் படைத்த பின்னர்க்  
கருதுமச் சமட்டி யந்தக் கரணமே யாதி தம்மை  
புரவிய வுபாதி யாக வுற்றுநின் றந்த வீசன்  
விரிவுற விவித மான வியட்டியைச் சிருட்டி செய்தான். ( )

பரசிவ னுஞ்ஞா யாலே பரவிய சமட்டி தன்னிற்  
சருவதே வதையு முண்டாஞ் சார்ந்தமுற் கற்ப மேபோ  
லிருமையா மிவற்றை முன்ன ரியம்பிய மால்பா லிப்பன்  
மருவிய வவற்றை மிக்க மகிமைசே ரரன ழிப்பன். (௧௩)

கலையுறு சமட்டி யந்தக் கரணத்தி லுண்டா யாங்கே  
யிலகுதே வதைதா னென்று மிரணிய கர்ப்ப னுகுஞ்



சலனமார் பிராணன் றன்னிற் சமட்டியி லுண்டா யாங்கே  
யிலகுதே வதைதா னென்று மியம்பிய சூத்தி ரான்மா. (1)

உரியரே சமட்டி யாக வுதித்துள சோத்தி ராதிக்  
கருவியி லுண்டா யாங்கே கலந்ததே வதையைக் கேண்மின்  
பரவிய திக்கு வாயு பானுதான் வருணன் பூமி  
நிரையதா யிர்த வைந்து நிகழுந்தே வதையா மன்றே. (கௌ)

உரியரே சமட்டி யாக வுதித்தவாக் காதி யான  
கருவியி லுண்டா யாங்கே கலந்ததே வதையைக் கேண்மி  
னுரியதீ யிர்தி ரன்ற னுபேந்திரன் பிரமன் கால  
னிரையதா யிர்த வைந்து நிகழுந்தே வதையா மன்றே. (1)

உரைதரு சமட்டி தன்னி லுதித்ததே வதைக டாமே  
கருதிய வியட்டி யான கருவிக ளனைத்தை யுந்தா  
னிரையதா யெவ்வி டத்து நியமனஞ் செய்வ தாக  
மருவுதே வதைக ளாகு மாசிலா வேதி யோரே. (ககூ)

கருதிய வியட்டி யந்தக் கரணமார் விருத்தி நான்குக்  
குரியதே வதையைக் கேண்மி னொளிர்ந்திடு மிந்து மற்றுஞ்  
சுரகுரு வருத்தி ரன்றன் சுத்தமா முமைதா னென்று  
நிரையதா யிர்த நான்கு நியமனத் தெய்வ மாகும். (௨௦)

உரியரே யாயுங் காலை யோதிய திக்கே யாதி  
நிரையதாந் தெய்வங் கட்கு நியமனஞ் செய்யுந் தன்மை  
மருவிடத் தக்க தில்லை மகிமைசேர் பரசி வன்றன்  
சருவமார் தெய்வங் கட்குஞ் சந்தத நியந்தா வானேன். (1)

அரியரே சூக்க பூத மதனுடைக் காரி யங்க  
 ளிருமையு மீசன் றுனே யிவ்விதம் படைத்த பின்னர்ப்  
 பரவிய வாகா சாதி பஞ்சமா தூல பூதங்  
 கருதிய வந்தப் பூத காரிய மெவையுஞ் செய்தான். (௨௨)

பரசிவ னுஞ்ஞை யாலே பஞ்சமா தூல பூத  
 முரைதரு சூக்க பூதத் துதித்ததா முன்கற் பம்போ  
 லரியரே யந்தப் பூதத் தனேகவண் டங்க ளுண்டாம்  
 பரவுமவ் வண்டங் கட்குட் பலவித வுலக முண்டாம். (௨௩)

சேதன ரான சீவர் செப்பிய வுலகத் துண்டா  
 மோதிய சீவ ருக்கிங் குற்றபோ கார்த்த மாகச்  
 சேதன மிலாத தாகச் செறிந்துள பெளதி கங்கள்  
 பூதவா தனைகன் மத்தாற் பூருவம் போல வுண்டாம். (௨௪)

உரைதருஞ் சீவ ரெல்லா முலகினிற் போத்தா வாவர்  
 பெருமைசேர் சிவனே போகப் பிரதனுஞ் சகம னைத்தும்  
 பரவுபோக் கியமே யாகும் பற்றிய சுகதுக் கத்தின்  
 மருவிய வனுப வந்தான் மன்னிய போக மாகும். (௨௫)

அரியரே போத்து ராதி யாகவே யறையப் பட்ட [ன்  
 சருவமுஞ் சொப்ப னத்திற் றன்னிடைத் தோன்று மாபோ  
 மருளுற் தேவ தேவன் மாயையாற் சாக்கி ரத்தும்  
 பரவிய போத்து ராதிப் பகுப்பெலாந் தன்னிற் றோன்றும்.

மாயைகா ரியமே யாக மருவிய பொருள னைத்து  
 மாயநல் விசாரத் தாலே யாய்ந்திடின மாயை யேயாந்

தூயவே தாந்த மெல்லாந் தோன்றுகா ரியம னேத்து  
மாயகா ரணமே யென்றிங் கறுதியா யறைபு மன்றோ. (௨௭)

கருதொணு விச்ச கத்தின் காரண மாயை யுந்தான்  
பரவதிட் டான மான பரத்தினிற் கற்பி தந்தா  
னரியரே யாத லாலே யாய்ந்திடி லந்த மாயை  
பரவதிட் டான மான பரசிவ னுருவ மேயாம். (௨௮)

தரணியிற் சுத்தி யாதி தன்னிலே யாரோ பித்த  
விரவிய ரசித மாதி விவிதமு மாயுங் காலை  
பரவதிட் டான மேயுரம் பரிசுபோற் பரசி வத்தின்  
மருளுமா ரோப மான மாயையும் பரசி வன்றான். (௨௯)

விரவிய விர்த மாயை விவகார நோக்கி னாலே  
கருதிய பிரமத் தின்கட் கற்பித மென்ன லாகு  
மரியரே யுண்மை நோக்கி லகண்டவத் துவித மான  
பிரமமே யிருக்கு மன்றிப் பின்னுமோ ரணுவு மில்லை. (௩௦)

கருதொணு மாயை மாயா காரிய சகசீ வாதி  
யுருவமாய்ப் பிரம மொன்றே யொளிர்ந்திடும் பிரம மல்லா  
லொருபர மாணு வும்வே றொளிர்ந்திட வில்லை யந்தப்  
பரசிவ மகிமை தன்னைப் பகர்ந்திட வாரே வல்லோர். (௩௧)

ஆகிலும் பிரம மன்றி யன்னிய முளதா மென்னு  
மோகமீ தென்னே யென்னே முதுணர் வேதி யோரே  
யாகையாற் சகசீ வாதி யாகவே பார்ப்போ னுக்கிங்  
கேகமா முத்தி யில்லை யென்றுமே பந்த முண்டாம். (௩௨)



அருமறை முடிமா னத்தா லகிலமாஞ் சகசீ வாதிப்  
பிரிவுமே பரம மான பிரமமென் றறிவோ னுக்கே  
யிருமைசேர் கோர மான விப்பவ பந்த மில்லை  
பிரியரே யுடனே முத்திப் பேற்றினை யடைவ னன்னேன்.

அரியரே சுருதி தர்க்க மனுபவங் குரவன் வாக்குப்  
பரசிவ வருளி வற்றூற் பகர்ந்தவிச் சகசீ வாதி  
சருவமும் பிரம மென்றே சலனமில் லாத றிந்தோ  
னுரவிய வறிவால் வெண்மை யொழிப்பதி லைய மில்லை. (௩௪)

ஓதிய ஞானம் வெண்மை யொழித்தபின் கதக ரேணு  
நீதியே போலத் தானு நிமலசிற் சொருப மாக  
மீதியா மிவித மாக மிஞ்சிய கேவ லான்மாய்  
போதமாய் நின்ற வன்றான் புரையுறு பந்த மற்றேன். (௩௫)

இந்தவா றுர ணூர்த்த மிங்கறிந் தவனே யெல்லாப்  
பந்தமும் விட்டோ னாகிப் பரமமா முத்தி சார்வன்  
பிந்தியும் படியொ முங்காய்ப் பிறங்குமத் துவிதான் மாவைச்  
சந்தத மறிவ தற்குச் சகாயமா நெறியைக் கேண்மின். (௩௬)

முன்னமே சுருதி ஞான முடிந்தபின் மனனந் தியான  
மென்னுமோ ரிவ்வி ரண்டா லேகமாந் தத்து வத்தைத்  
தன்னிடை யனுப வித்துச் சங்கையில் லாத ஞானந்  
துன்னிவிஞ் ஞான முந்தன் சொருபமாய் நின்ற பின்னர். ( )

அன்னவன் சகசீ வாதி யனைத்தையும் பார்த்த போது  
முன்னிய சகசீ வாதி யருவமாய்ப் பார்க்க மாட்டான்

பின்னையோ வென்ற லியாவும் பிரமமே யென்று பார்ப்பன்  
சொன்னவ்வந்தத்தன்னைச் சொல்லுவாமற்றுங்கேண்மின்.

தெரிவுறப் பட்ட விர்தத் திரிசிய ஞால மெல்லா  
நிருமல நிருவி கார நித்தியா னந்த மாகி  
யொருசுதா காச மாக வொளிர்ந்திடும் பிரமமேயென்  
றருமறை முடிமா னத்தா லறிந்தவ னுடனே முத்தன். (1)

பரமவத் துவித மாகப் பரவிய பிரமந் தன்னைத்  
தெரிசன விடய மாயுந் தெரிசனக் கர்த்தா வாயுங்  
கருதிடா தறிந்தோ னுக்கே கற்பிதச் சகத்தின் றோற்றஞ்  
சருவமு மகண்ட மான தன்னுடைச் சொருப மேயாம். (சு0)

கத்துரு விடய பாவங் கருதிடா தென்று மேக  
சித்துரு வாகத் தன்னைச் செவ்விதா யறிந்தோ னுக்குத்  
தத்துவ ஞான மீறிற் றன்வடி வாவ தேபோன்  
முத்தரே சகத்தின் றோற்ற முழுவதுந் தானாய் மிஞ்சும். (சுக)

இந்தவா திடஞா னத்தை யெய்திய சீவன் முத்தன்  
றொந்தமா மிச்ச கத்துத் தோன்றினுஞ் சலிக்க மாட்டான்  
முந்திய பாவா பாவ முழுதுமே விளக்கி வைத்த  
சுந்தர மான ஞான சோதிமாத் திரமாய் நிற்பன். (சஉ)

இவ்விதஞ் சீவன் முத்த னிசைந்தவிந் நிட்டை தன்னிற்  
செவ்விய ஞான மில்லை சிதையுமஞ் ஞான மில்லை  
வ்விதச் சகமு மில்லை விமலசித் துருவே யாகுத்  
துவ்வித மியாது மற்றுத் துலங்கவே யவனி ருப்பன். (சங)

பிரமமே யாவு நானும் பிரமமென் றறிந்த முத்த  
 னிருமலச் சித்தே யாக நிற்பனென் றுரைப்ப துந்தா  
 னுரியரே மோக மன்றி புண்மையி லதுவு மில்லை  
 பரமவத் துவிதர் தன்னைப் பகர்ந்திட விடமு முண்டோ. (1)

அன்னவ னடைந்த தான வமலவத் துவித நிட்டை  
 தன்னையாய்ந் தறிவ தற்குந் தகவதை யறைவ தற்கு  
 மென்னினே லாத தேனு மேதுமே சிரத்தை யாலே  
 யின்னதை புரைக்க லானே னிதுவுமென் மோக மேயாம். (2)

ஆதலான் மனது வாக்கா லவ்வித நிட்டை தன்னை  
 யீதென வுணர்வ தற்கு மிதுவென வுரைப்ப தற்கு  
 மேதுமோ ரேது வில்லை யென்றுமே யாத லாலே  
 யோதலு முணர்த லும்விட் டோய்வதே புண்மை நிட்டை.  
 மகிமைசேர் சங்க ராதி மனதினான் மகிழப் பட்டு  
 நிகிலமா முபதி டத்தா னிசமதா புரைக்கப் பட்டு  
 மிகவுமே குய்ய மான மெய்ம்மையா மிவ்வர்த் தத்தை  
 யகமகிழ்ந் துரைத்தே னித்தை யறிந்தவன் பிரம வித்தாம்.

வேறு.

பரம தாண்டவம் பற்றிய நஞ்சிவன்  
 பொருவி லாப்பரி பூரண ரூபமெவ்  
 வுரையு ளாங்கள்கொண் டோத வுணர்த்தவு  
 மரிய தாமென் றறைந்திடு மாமறை. (சஅ)

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் நான்குக்குத் திருவிருத்தம் ௨௨௩.



ஐந்தாவது

தொம்பதார்த்த சோதனையால் பிரத்திய  
கான்மாவுக்கும் பிரமத்துக்கும் ஐக்கிய  
முரைக்கு மத்தியாயம்.



அரியரே பராக்க தான வகிலமா ஞாலத் துக்கும்  
பரவதிட் டான மான பரமமே முழுட்சு வாலே [ம்  
யிருமையற் றுணரத் தக்க தென்றுமுன் னுரைத்தே மின்னு  
பரமதைப் பிரத்திய கான்மப் படிவமாப்ப் பகரக் கேண்மின்.

பரமமே பிரத்திய கான்மப் படிவமென் றுணரு ஞான  
முரியமா மறையா லுண்டா முத்தமோத் தமம தாகு  
மரியரே யிந்த ஞான மறவுமே குய்ய மாகு  
மொருமையாம் பத்தி டுள்ள வங்களுக் கிதையு ரைப்பாம்.

அரனரி விரிஞ்ச னாதி யகிலமாஞ் சேத னர்க்கு  
மருவகம் புந்தி யென்று மற்றிதம் புந்தி யென்று  
மிருமையுஞ் சபாவ மாக விசைந்ததா மிவைக ளுக்குள்  
வருமிதம் புந்தி யென்றும் வாகியப் பொருளிற் றேன்றும்.

அருமையா மான்மா வின்க ணகமெனும் புந்தி தோன்று  
முரைதரு மிவ்வர்த் தத்தி லொருவரும் விவாதஞ் செய்யா  
ரரியரே யிதம்ப தார்த்த மாகின கடப டாதி  
சருவமு மனான்மா வென்றே சம்மதஞ் சகல ருக்கும். (ச)

அருமையா மான்மாத் தானே யகம்பத வருத்த மென்று  
சருவசம் மதமே யாகுஞ் சாற்றிய விவ்வர்த் தத்தி

விருண்மிகு மூட ருக்கு மேதுமே சங்கை யில்லை  
யரியரே யிவித மாக வனுபவ மிருப்ப தாலே.

(ரு)

விதனமார் பவமா கின்ற விடத்திரு மூலத் தோடே  
சிதைவதற் கிச்சை புற்ற செவ்விய முழுட்சு வெல்லா  
மெதுவெதி லியல்ப தாக விதமெனும் புந்தி தோன்று  
மதையதை யனான்மா வென்றே யறிந்திட வேண்டு மன்றே.

எதிலெதி லியல்ப தாக விங்ககம் புந்தி தோன்று  
மதையதை யான்மா வென்றே யறிந்திட வேண்டு மென்றுந்  
திதமிலாத் தேக மாதித் திரளிலே யுபய புந்தி  
புதயமெவ் விதமா மென்னி லுத்தர மிதற்குக் கேண்மின்.

என்னுடைத் தேக மீதா மிந்தநான் மனித னென்று  
சொன்னவீம் மதியி ரண்டைச் சோதனை செய்புங் காலை  
யின்னலார் தேகந் தன்னை யிதுவெனும் புந்தி பற்றும்  
பின்னமி லான்மாத் தன்னைப் பேசகம் புந்தி பற்றும். (அ)

தெரிவினா லறியப் பட்டுத் திரிசிய மாவ வெல்லாம்  
விரவிய விதம்புந் திக்கு விடயமா ரியம மாக  
வரியரே யாத லாலே யறிந்திடப் பட்ட வாக்கை  
விரவிய விதம்புந் திக்கு விடயமே யாகு மென்றும். (கூ)

திரிசிய மான தெல்லார் திகழ்த்திய சாட்சி யாகி  
நீருமல போத மாக நித்தமு நிகழா நின்ற  
வொருமையா மான்மாத் தானே யோதிய வகம்புந் திக்குச்  
சருவதா விடய மாகுஞ் சங்கையா தொன்று மில்லை. (கௌ)

ஆதலா விதம்ப தார்த்த மாகிய வாக்கை யின்கண்  
சாதநான் பருத்தி னைத்தேன் சந்தத மனித னானே  
னேதகம் புந்தி தன்னை யோர்ந்திடின மயக்க மேயாம்  
பேதமா யொன்றை யொன்றாப் பிறழ்வுற வறிவ தாலே. ( )

கருதிய மண்ணி லுண்டாங் காரிய கடாதி யேபோற்  
புரையுறுந் தேகம் பூத காரிய மாத லாலு  
மரியரே சடம தாலு மகமதி விடய மாகாச்  
சரிரயீ தாத லாலே சந்தத மனான்மா வாகும். (கஉ)

இருவித விர்தி யங்க ளியங்கிய பிராணன் மற்றுந்  
திரிசிய மனது புந்தி தெரிவிலாத் தன்மை யாலே  
விரவிய வகம்புந் திக்கு விடயமே யாக மாட்டா  
தரியரே யாத லாலே யவையெலா மனான்மா வாகும். (கங)

உரவிய புந்தி யென்று முணர்வுரு வாத லாலே  
விரவிய வகம்புந் திக்கு விடயமா மென்ன வெண்ணு  
தரியரே புந்தி யுந்தா னுற்பவ நாசந் தன்னை  
மருவலாற் கடாதி யேபோன் மற்றிது சடமே யாகும். (கச)

உரைதரு கடப டாதி யுற்பவ நாசந் தன்னை  
மருவலாற் சடமே யாகு மதியுமே சடமா மிங்ஙன்  
பரவகங் கார சித்தப் பகுப்புமே யறிவி லாதால்  
விரவிய வகம்புந் திக்கு விடயமே யாகா தென்றும். (கரு)

சருவதா நானு னென்று சார்ந்திடு மகங்கா ரத்தை  
விரவிய வகம்புந் திக்கு விடயமே யாகா தென்னல்



பரவிய நாவெ னக்குப் பகர்வதற் கில்லை யென்றிங்  
குரைசெயு நீதி யேபோர் லொவ்விடா தென்னிற் கேண்மின்.

நிலையிலா தகமே துக்கி நிகழ்சுகி யென்று நித்தம்  
பலவித விருத்தி யாகப் பரிணமிக் கின்ற தாலே  
யலையகங் கார மென்று மகமதி விடய மாகாச்  
சலனமா ராக்கை யேபோற் சந்தத மனான்மா வேயாம். (கௌ)

பரிணமிக் கின்ற தான பால்முதற் பொருளி னுக்குச்  
சருவதாச் சடமார் தன்மை சகமிதிற் பிரசித்த ம்ந்தப்  
பரிசுபோ லிவ்வாங் காரம் பரிணமிக் கின்ற தாலே  
தெரிவிலாச் சடமே யாகுந் தெரிவுரு வான்மா வாகா. (கஅ)

அரியரே யாத லாலே யமலசித் துருவ மாகப்  
பரவிய வான்மாத் தானே பரகம் புந்திக் கென்று  
மருவிய விடய மாகு மற்றசித் துருவ மான  
சருவமு மிதம்புந் திக்கே சந்ததம் விடய மாகும். (கக)

பரவிய கடாதி யேபோற் பராக்கதா யறியப் பட்டுத்  
திரிசிய மாகா நின்ற தேகமே முதல னான்மா  
சருவமு மிதம்ப் தார்த்தஞ் சந்ததம் பிரத்தியக் கான  
தெரிவுருச் சாட்சி யான்மா திகழகம் பதார்த்த மாகும். ()

நிருமல போத மாக நிகழ்ந்திடு மான்ம ரூபம்  
விரவிய வகம திக்கு விடயமா யிடுமே யாகிற்  
சருவதா வான்மா வுக்குச் சார்ந்துள சொப்பிர காசப்  
பெருமைபோ யிடுமே யென்று பேசிய சங்கை யொவ்வா.

அகமதி விடய மேனு மமலமா மான்மா வென்று  
நிகழ்சயம் பிரகா சந்தா நிமலமா மிவ்வான் மாவுக்  
ககமதி விடயத் தன்மை யமலமாஞ் சொப்பிர காசத் [மின்.  
தகைமையில் விரண்டுஞ் சாரத் தகாதெனிற் சாற்றக் கேண்

அந்தமில் பிரத்திய கான்மா வகமதி விடய மேனுந்  
தொந்தமாங் கடாதி யேபோற் றேன்றக மதியி னாலே  
சந்ததம் விளங்க வில்லை சார்ந்தவம் மதியிற் றேன்றி  
வந்தவம் மதிக்குஞ் சாட்சி வடிவமாய் விளங்கு மென்றும்.

தரணியிற் கடப டாதி தன்னுடை விடய மாக  
மருவிய விருத்தி யின்கண் மன்னுசிற் பதிவிம் பத்தாற்  
றெரிவுறு மிதுபோ லான்மாத் தெரிவுறப் பின்னே வென்ற  
லரியரே தானே தோன்று மாதலாற் சொப்பிர காசம். ( )

சொன்னவா றிந்த வான்மாச் சுயம்பிர காச மானுன்  
மன்னிய வகமா கார மனவிருத் தியினு லென்ன  
வென்னிலிவ் விருத்தி யின்க ணேகமா யான்மாத் தோன்றித்  
தன்னுடை யஞ்ஞா னத்தைத் தவிர்த்திட விருத்தி வேண்டும்.

அரியரே யிந்த வாறு யகம்பிர மாஸ்மி யென்று  
விரவிய வகண்டா கார விருத்தியில் விளங்கா நின்ற [தின்  
வொருமையாஞ் சொருப தேசா லொழிந்தவவ் வஞ்ஞா னத்  
கருதொணு நிவிர்த்தி யுந்தான் களங்கமில் சொருப மேயாம்.

பரவிய கடப டாதி பற்றிய விருத்திக் கிங்கு  
விரவுமக் கடப டாதி விளங்கிடுந் திறமை யேபோற்



பொருவிலாவான்மா வின்கண்பொருந்திய விருத்திக்காங்கே  
தெரிவுற விளக்கி வைக்குந் திறமையே னில்லை யென்னில்.

உரைதருஞ் சங்கை தீர வுத்தர முரைப்பக் கேண்மி  
னரியரே பதிவிம் பித்த வறிவுடைச் சம்பந் தத்தாற்  
கருதிய மனவி ருத்தி கடபடா தியைவி ளக்கு  
மிரவியின் பதிவிம் பத்தை யிசைந்தகண் ணாடி யேபோல். ( )

சருவதாக் கடப டாதி சடமதார் தன்மை யாலே  
தெரிவுறு மனவி ருத்தித் திகழ்வினால் விளங்கு மான்மா  
வரியரே சொப்பிர காச மாதலான் மனவி ருத்தித்  
தெரிவினை யபேட்சி யாமற் றிகழ்ந்திடுந் தானே தானா. ( )

யாதுடைப் புணர்வி னாலே யியங்கிய மனவி ருத்தி  
போதகா ரணமே போலப் பொலிந்திடு மெங்கு மந்தத்  
தீதிலாச் சொப்பிர காசத் திகழ்வுரு வான்மா வெவ்வா  
ரேதிய விருத்தி யாலே யொளிர்ந்திடும் வேதி யோரே. (௩௦)

ஓதுவா ரான்மா வின்க ணேடிய மனவி ருத்தி  
யேதுமே விளங்குஞ் சத்தி யிசைந்திடா தாத லாலே  
யாதியா மிந்த வான்மா வகமதி விடய மேனும்  
போதமில் கடப டாதி போலவே யனான்மா வாகா. (௩௧)

சொப்பிர காச மாகச் சொலித்திடுஞ் சாட்சி தானே  
யொப்பிலா ஞாதா வீதி லொன்றுமே சங்கை யில்லை  
கப்பகங் கார முந்தான் கருதிநா னறிவே னென்றிங்  
கிப்படி ஞாதா வாக விலங்குதே யென்னிற் கேண்மின். ( )



ஓதிய வகங்கா ரந்தா னொளிர்சொத சித்த மான  
போதமா மிவ்வான் மாவின் புணர்வின லறிவே னென்று  
சேதன முற்ற தேபோற் செறிந்திடு மாபுங் காலை  
யேதமி லான்மாத் தானே யெவற்றினு ஞாதா வாகும். (௩௩)

ஞாதுரு வானு லான்மா ஞானகத் துருவாந் தன்மை  
கோதிலா வான்மா வின்கட் கூடுமே யதன லான்மா  
வேதமாம் விகாரந் தன்னை யெய்துமே யதன லான்மா [மின்.  
போதமாத் திரமா மென்னல் பொருந்திடா தென்னிற் கேண்

கத்துரு வாதி தன்மங் கலந்துள வகங்கா ரத்தோ  
டொத்ததா தான்மி யத்தா லுணர்வுரு வான்மா வின்கண்  
மித்தையாய்க் கர்த்தா போத்தா மிகுசுகி துக்கி ஞாதா  
பெத்தனென் றிதுவே யாதி பேதமாம் விகாரந் தோன்றும்.

இப்படி யான்மா வுக்கு மிவ்வகங் காரத் துக்குஞ்  
செப்புதா தான்மி யத்தாற் செவ்வி யவான் தன்மங்  
கப்புறு மகங்கா ரத்துங் கருதகங் கார தன்ம  
மொப்பிலான் மாவி டத்து மொன்றிடு மித்தை யாக. (௩௪)

ஆதலா லான்ம ரூப மகங்கர மிவ்வி ரண்டை  
நீதியாய்ப் பகுத்துப் பார்த்தா னிருமல வான்ம ரூபம்  
போதமாத் திரமாய்விஞ்சம்பொருந்திடா தொருவி கார[மின்  
மோதுமிவ் வான்மாப் பேதித் தொளிர்வத னிமித்தங் கேண்

சுத்தசித் துருவ மாகச் சொல்லிய விர்த வான்மா  
நித்தமுந் தன்சொ ரூப நிகழ்ந்திட வஞ்ஞா னத்தான்

மெத்திய கர்த்தா போத்தா மிகுசுகி துக்கி யென்றிங்  
கித்திற மாகப் பேதித் திலங்கிடு மித்தை யாக. (௩௮)

சருவமாந் தேகங் கட்டுட் சார்ந்தனு சூத மாகப்  
பரவக மனுபூ திக்குப் பரமசித் துருவ மான  
வொருமையா மான்மாத் தானே யுரியரே சாட்சா தர்த்தம்  
பிரிவுறு மற்ற தெல்லாம் பேசிய வர்த்த மன்றால். (௩௯)

கோவெனு மனுபூ திக்குக் கோத்துவ மொன்றே யர்த்த  
மாவதே போல விர்த வகமெனு மனுபூ திக்குங்  
கேவலஞ் சித்தே யாகக் கிளத்திய வான்மாத் தானே  
யோவலி லர்த்த மற்ற தொன்றுமே யர்த்த மாகா. (௪௦)

பிரிவிலாக் கோத்து வந்தான் பிரிவுறுங் கோக்க ளோடே  
விரவிய சம்பந் தத்தால் வேறெனத் தோன்று மந்தப்  
பரிசுபோற் போதான் மாவும் பலவகங் காரத் தோடே  
விரவிய சம்பந் தத்தால் வேறுபோல் விளங்கா நிற்கும். (௪௧)

அகமெனு மனுபூ திக்கிங் கர்த்தமா மான்மாத் தானே  
யகமெனுஞ் சத்தத் துக்கு மர்த்தமாம் வேதி யோரே  
பகருமில் வர்த்தந் தன்னைப் பரவுகோ சத்த வர்த்தத் [மின்.  
தகைமையார் திட்டார் தத்தாற் றடையற்ச் சாற்றக் கேண்

தரணியி லொருகோ சத்தந் தன்னுடை யர்த்த மாக  
விரவிய கோத்து வந்தான் விளங்கிட மான கோவின்  
பிரிவதாம் பேதத் தாலே பின்னமா மர்த்தந் தன்னை  
யுரைசெயு நீதி கண்டோ முத்தம வேதி யோரே. (௪௩).



இன்னதிட் டாந்த மேபோ லிவ்வகஞ் சத்த முந்தான்  
றன்னுடைப் பொருளா மான்மா தயங்கிட மாகா நின்ற  
பன்னிய வகங்கா ரத்தின் பலவித பேதத் தாலே  
பின்னமா மர்த்தந் தன்னைப் பேசிடும் விரோத மில்லை. (சச)

ஓதிய கோசத் தத்துக் குரைதரு கோக்க ளென்றும்  
பேதமா மிந்த வர்த்தம் பிறங்குமே லெழுந்த வாறு  
யீதுடை யுண்மை யர்த்த மிசைத்தகோத் துவமே யாகு  
நீதிபோ லகஞ் சத்தார்த்த நியமமுங் கண்டு கொள்வீர். ( )

பரவகஞ் சத்தத் துக்கும் பலவகங் கார மென்னும்  
பிரிவுறு மிந்த வர்த்தம் பிறங்கிமே லெழுந்த வாறாய்ச்  
சருவசா தகமா வெங்குஞ் சந்தத நிறைந்து விண்போ [ம்.  
லொருமையாய் நின்ற வான்மா வொன்றுமே யுண்மை யர்த்த

ஓதிய பிரத்திய கான்மா லொருமையாய் நின்ற போதுங்  
காதல்செய் கின்ற வந்தக் கரணபே தத்தி னாலே  
யோதிடுந் தேவ தத்த னெளிர்ந்திடு மெஞ்ஞ தத்த  
னீதினை முதலாம் பேத மிசைக்கலா மான்மா வின்கண். ( )

இடவெளி யான வான மெங்குமொன் றான போதுங்  
கடமுத லுபாதி யோடே கலந்ததாற் பிரிந்த தேபோற்  
றடமுறும் பிரத்திய கான்மாச் சாற்றிய வுபாதி யோடே  
தொடர்பினுற் பின்னம் போலத் தோன்றிடுந் துகளற்றே ரூரே

அரியரே யிவ்வா ருன்மா வகம்பதப் பொருளா மென்றோ  
மரனரி விரிஞ்ச னாதி யகிலரு மிந்த வாறே



பொருவிலா நிருவி கற்ப போதமாத் திரவான் மாவே  
பரவகம் பொருளா மென்று பகருவ ருண்மையாக. (சக)

அரனரி யாதி யானோ ரகங்கர வுபாதி யுற்ற  
தெரிவுரு வான வான்மா திகழகம் பதார்த்த மென்றிங்  
குரைசெய வில்லை யெல்லா வுபாதிபு மற்ற வான்மா  
பரவகம் பதார்த்த மென்றே பழுதறப் பகரு கின்றார். (1)

வதெனிற் சுழுத்தி விட்டிங் கெழுந்தவன் சுழுத்தி காலத்  
தேதுமே பேத மின்றி யிலங்குதன் சொருப மான [னென்  
போதமாத் திரவான் மாவைப் பொருந்தினான் சுழுத்தி யே  
றோதலா லவ்வான் மாவே யுண்மையா மகம்ப தார்த்தம். (1)

அரியரே யவத்தை யீதி லகங்கர மாதிரியாவுங்  
கருதொணுக் கார ணத்திற் கலந்ததி லயித்த தாலே  
யிருமையாம் விசேடத் தோற்ற மில்லையிச் சுழுத்தி தன்னைத்  
தெரிவினால் விளக்கித் தானுந் திகழ்ந்திடுங் கேவ லான்மா.

ஆதலா லகங்கா ராதி யனைத்துபா தியுமே யின்றிப்  
போதமாத் திரமே யாகப் பொலிந்திடும் பிரத்திய கான்மா  
வோதிய வகம்ப தத்தி னுண்மையாம் பொருளா மன்றி  
யேதமா முபாதி யோடே யிசைந்துள வான்மா வன்றால். (1)

இப்படிச் சுழுத்தி யின்க ணிலங்கிய கேவ லான்மா  
செப்பிய வகம்ப தத்தின் செவ்விய பொருளா மென்றோங்  
கப்புறு சாக்கி ரத்துங் கருதிய வகம்ப தத்துக் [ண்மின்.  
கொப்பிலா வான்மாத் தானே யுண்மையாம் பொருளாங் கே

தரணியி லயமே மெத்தத் தகிக்குதென் றுரைத்த போது  
மிருளறு மக்கி னிக்கே யெரித்திடுந் தன்மை யன்றிச்  
சருவதா வயத்தி னுக்குத் தகித்திடுந் தன்மை யில்லாப்  
பரிசுபோ லான்மாங் காரப் பான்மையுங் கண்டு கொள்வீர்.

தெரிவுடன் றுதான் மியத்தாற் றிகழ்வுறு மகங்கா ரந்தான்  
பரவகம் பதார்த்த மென்று பகர்ந்திடப் பட்ட போது  
நிருமலப் போதான் மாவே நிகழகம் பதார்த்த மன்றித்  
தெரிவுறப் பட்ட வீது திகழகம் பதார்த்த மன்றால். (௫௬)

எரியுடன் புணர்ப்பி னாலே யிலகயந் தகிக்கு தென்ன  
றரணியின் மயலா மன்றித் தத்துவ மாகா தேபோற்  
றெரிவுடன் புணர்ப்பி னாலே திகழகங் கார முந்தான்  
மருவகம் பதார்த்த மென்னன் மயலலா லுண்மை யாகா. ( )

தெரிவுடன் புணர்ப்ப டைந்து திகழகங் கார மோடே  
சிரமுதற் பாத மட்டுஞ் செறிந்ததா லித்தே காதித்  
திரளிலே யகமென் றோத றிகழவே யகமென் றெண்ண  
லிருமையு மயலே யாக விசையுமீ துண்மை யாகா. (௫௮)

உரியரே யிவித மான லுகமார் விவேகத் தாலே  
திரிசிய வகங்கா ராதித் தேகமீ றுன யாவும்  
விரவிய வான்மா வுக்கு வேறெனப் பகுத்திவ் வான்மா  
மருவகம் பதார்த்த மென்று மாசற வறிய வேண்டும். (௫௯)

பரவிய நீதி யாகப் பகரகம் பதார்த்த மாகிச்  
சருவமும் விளக்கி வைக்குஞ் சாட்சியாய்ச் சொப்பிர காச



வுருவமாந் தன்னான் மாவை யுண்மையா னந்த சித்தாய்ப்  
பரமவத் துவித மான பரமமென் றறிய வேண்டும். (௬௦)

பரவகம் பதார்த்த வான்மா பரமமே யென்று சொன்னோம்  
பரவிய வுருத்தி ரன்மால் பங்கயன் முதலோ ரியாரும்  
பரவிய வகம்ப தார்த்தம் பற்றியே யென்று நாமே  
பரமமாம் பிரம மென்று பகருவர் பழுதற் றோரே. (௬௧)

ஓதிய வுருத்தி ராதி யுத்தம ரனைவ ருந்தான் [வை  
போதமாத் திரமா யொன்றாய்ப் பொலிந்தகே வலவான்மா  
யோதகம் பதார்த்த மாக வொப்பியே யென்று நாமே  
பேதமில் பிரம மென்று பேசுவ ரபேத மாக. (௬௨)

சரீரமா தியினைச் சார்ந்து சங்கமே யுற்ற வான்ம  
சொருபமே பிரம மென்று சொல்லிட வில்லை யாரு  
முரைதரு முபாதி சார்ந்த வுருவமா மான்மா வுக்கிங்  
கரியரே பிரமத் தோடு மபேதமே யொவ்வா தன்றோ. (௬௩)

அரியரே யாத லாலே யறிவுமாத் திரமா மான்மா  
சருவபூ ரணமா யொன்றாய்ச் சச்சிதா னந்த மாக  
மருவிய பிரம மேயா மற்றெது மாகா தென்றே  
பிரமவித் துக்க ளான பெரியவ ருறுதி யென்றும். (௬௪)

சகலவே தாந்த னூலுஞ் சச்சிதா னந்த மாகிக்  
ககனமே போல வெங்குங் கலந்துகே வலமாய்த் தூய்தாய்  
நிகழ்வுறும் வத்துத் தானே நிருமலப் பிரம மென்று  
மிகவுமே சிரத்தை யோடே மெய்ம்மையாய்க் கூறு மன்றோ.



அரியரே யகம்ப தார்த்த மாகிய பிரத்திய கான்மாச்  
சருவமார் துவிதத் துக்குஞ் சந்ததஞ் சாட்சி யாகி  
புரைதருந் துவித மியாவு முண்மையி லிலாத தாகிச்  
சருவபூ ரணமா யொன்றாய்ச் சச்சிதா னந்த மாகும். (௬௬)

அரியரே யிவித மாக வமலமாம் பிரத்திய கான்மா  
வுரியவே தாந்த நூலா லோதிய விலக்க ணங்கள்  
சருவமு மருவ லாலே சந்ததம் பிரம மேயா  
மிருதயந் தன்னி லென்று மெமதனு பவமு மீதே. (௬௭)

பரவுவே தாந்த நூலின் பழுதிலா விசாரத் தாலே  
பிரமமுண் டென்ப தாகப் பிறங்கிடு மற்றென் றுலு  
மிருளறப் பிரம முண்டென் றிவ்விதம் பிறங்கா தார்க்கு  
முரைதருமிந்த வர்த்த முண்மையே யைய மில்லை. (௬௮)

சருதியீற் மானத் தாலுஞ் சத்தமார் தர்க்கத் தாலுங்  
குருபரன் வாக்கி னாலுங் குறைவறக் கூறப் பட்ட  
பிரமசி வைக்கி யத்தைப் பிறங்கவே யறியா மூடர்  
வெருடரும் பவக்க டற்குள் வெறிதினில் வீழ்வ ரென்றும்.

உரைதரும் பரசி வைக்கிய முணர்வதி லடைவைக் கேண்மி  
னரியரே முன்ன மாசா னருளிய சாத்தி ரத்தின்  
புரையிலா வுபதே சத்தாற் போதமாத் திரமான் தன்னைப்  
பரவுசா தனசம் பன்னன் பழுதற வறிய வேண்டும். (௭0)

அருமையாஞ் சாத்தி ரத்தை யனுசரிக் கின்ற புத்தித்  
திரளிநாற் பின்பு தன்னைத் தேகவிந் திரிய மாகி

சருவமும் விளக்கி வைக்குஞ் சாட்சிசித் துருவ மாக  
நிருமலப் புந்தி கொண்டே நிச்சயஞ் செய்ய வேண்டும். ( )

பின்னர்தன் விதித்த யாலே பிரிவுபோற் றன்னி டத்திற்  
றுன்னியே தோன்றா நின்ற துவிதமாஞ் சகம னைத்தும்  
பின்னமில் லாம லெங்கும் பிறங்கதிட் டான மான  
தன்னுடை யுருவ மென்றே தடையற வறிய வேண்டும். ( )

சருவமுந் தானே யென்று சலமற வறிந்த பின்னர்ப்  
பரவிய தன்னுன் மாவைப் பரமவத் துவித மான  
நிருமல நிருவி கற்ப நித்திய போதா னந்தப்  
புரணமாம் பிரம மென்றே புரையற வறிய வேண்டும். (௭௩)

அருமையாம் பரசீ வைக்கிய மறிந்தவிச் சாட்சாத் காரத்  
தெரிவையுங் கதக ரேணு தீர்ந்ததிட் டாந்த மேபோ  
லொருமையாய் நிருவி கார வுணர்வுமாத் திரமாய் நின்ற  
பிரமமாந் தன்னி டத்திற் பிரவிலா பிக்க வேண்டும். (௭௪)

பிரவிலா பனமென் றிங்குப் பேசிய கிரியை புந்தான்  
பரவதிட் டான மான பரசிதா காச ரூபப்  
பிரமமாந் தானே யென்று பிரிவறக் கண்டு பின்னர்  
கிரியையா தொன்று மின்றிக் கேவல மாக வேண்டும். (௭௫)

இப்பரி சாமொ முங்கா யேதுமே விகார மின்றி  
யொப்பிலாக் கேவ லான்ம வுருவமாம் பிரம மாக  
நிற்பவன் பிரம ஞான நிட்டையில் வரிட்ட னானேன்  
செப்பிய வந்த நிட்டை சேர்வதி னிமித்தங் கேண்மின். ( )

சுருதியாற் சொல்லப் பட்ட சுத்தமாஞ் சுவானு பூதி  
 யுருவமா மிந்த நிட்டை யுத்தமத் தேசி கன்றன்  
 கருணைகூர் நோக்கொன் றுலே கரதலா மலகம் போலப்  
 பருவமா ரதிகா ரிக்கே பழுதறச் சித்தி யாகும். (௭௭)

கருதொணுத் தேசி கன்றன் கருணைகூர் நோக்குத் தானும்  
 பரசிவ னருளி னுலே பழுதிலா வதிகா ரிக்கிங்  
 கொருமுயற் சியுமே யின்றி யுதித்திடு முண்மை சொன்னே  
 முரைதரும் பொருளீ துண்மை யுண்மைமற் றுண்மையீதே

பரவிய மகிமை கூர்ந்த பரசிவ னருளொன் றுலே  
 சருவமாஞ் செந்து கட்குஞ் சருவமுஞ் சித்தி யாகு  
 முரியரே கரமி ரண்டு முயரநா மெடுத்துக் கொண்டு  
 திரபிர மாண மாகத் தீரமாய்ச் செப்பு கின்றோம். (௭௯)

பொருவிலாப் பரசி வன்றன் பூரண வருளி ருந்தாற்  
 சருவதாச் சபாவ மாகச் சகலமும் பிரம மென்றே [றே  
 யொருமையா யொளிரு மார்க்கு மோதிய வருண்மற் றின்  
 லுரைதரு நீதி யாக வெளிர்ந்திடா துண்மை சொன்னோம்

அரியரே யெந்தப் போதி லகிலமும் பிரம மென்றே  
 பிரிவறச் சபாவ மாகப் பிறங்கிடு மந்தப் போதே  
 பொருவிலாப் பரசி வன்றன் பூரண மான சாட்சா  
 தருளுள தென்று கொள்வீ ரறைந்தன முண்மை யாக. (௮)

அரியரே யெந்தப் போதி லணுவள வேனு மிங்குப்  
 பிரமமல் லாது வேறாய்ப் பிறங்கிடு மந்தப் போதிற்



பரசிவ னருளு மில்லைப் பரமுண ரறிவு மில்லை  
யிருதயந் தன்னி லென்று மெம்முடை யுறுதி யீதே. (அஉ)

ஆதலால் விவகா ரத்தி லகிலமும் பிரமத் துக்குப்  
பேதமாய்த் தோன்றி னாலும் பெருகிய விவேக முள்ளோன்  
நீதலா வுண்மை நோக்காற் றிரிசிய மான விர்தப்  
பேதமாந் தோற்ற மெல்லாம் பிரமமென் றறிய வேண்டும்.

ஏதெனி லிவைய னைத்து மிதனதிட் டான மான  
போதமாம் பிரமத் தின்கண் பொருந்துமா ரோபந் தானே  
யோதுமா ரோப மென்று மொளிரதிட் டான மன்றிப்  
பேதமா காத தாலே பிரமமே யிவைய னைத்தும். (அச)

ஆதலா லீசன் சீவ னகிலமாஞ் சகமென் றிர்தப்  
பேதமாந் தோற்ற மெல்லாம் பிறங்கதிட் டான மான  
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரணப் பிரம மென்றே  
தீதிலா விவேக முள்ளோன் றிரமுற நீனைக்க வேண்டும். (அ)

சருவதாப் பிரம மொன்றே சகலவா கார மாயுந்  
தெரிவது மற்றிங் கொன்றுந் தெரிந்திட வில்லை யென்றே  
யொருமையா ஞானந் தன்னை யுரமதா யடைந்த வன்றான்  
பிரமவித் துக்க னுக்குட் பிறங்கிய வரிட்ட னானேன். (அசு)

சருவதாச் சுபாவ மாகச் சகலமும் பிரம மென்றே  
யிருமைதீர் பிரம நிட்டை யெய்திய சீவன் முத்தர்க்  
கருமறை யுரைத்த கன்ம மாகம மறைந்த கன்ம  
மருவிய லோக கன்ம மற்றெது மணுவு மில்லை. (அஎ)

எதுவெது வெவ்வி டத்தி லெவ்விதந் தோன்றி னாலு  
மதையதை யவ்வி டத்தே யறிவுருப் பிரம மென்றே  
சததமு நோக்கா நின்ற சலனமில் யோகி யெங்கு  
நிதமும்லோ கோப கார நித்தமாய்ச் சஞ்ச ரிப்பன். (௮௮)

தரணியி லிந்த யோகி தன்னுடைச் சொரூப மன்றிப்  
பிரிவதா நிஷித்த மேனும் பின்னொரு விகித மேனூந்  
தெரிவுறப் பார்க்க மாட்டான் றிரிசிய மான யாவு  
மிருமைதீர் தன்சொ ரூப மென்னவே பார்ப்ப னென்றும்.()

நிறைசிதா காச மான நிமலமாம் பரம றிந்த  
மறுவிலா விர்த யோகி மறையவ ரில்லத் தேனும்  
பறையர்தம் மில்லத் தேனும் பட்சிய போச்சி யாதித்  
திறமதிற் பேதந் தன்னைத் திணையள வேனு நோக்கான். ()

சருவமும் பிரம மென்றே சந்ததம் பார்ப்போ னுயோர்  
தரமூமில் லாத யோகி தன்னுடை யிச்சைக் கேற்ப  
வரியரே திரிவ னன்னோ னப்படிப் பட்டோ னன்றோ  
தரணியி லவனை யாருந் தகைந்திட வல்லோ ரில்லை. (௯௧)

விரிவதாய்ச் சொல்லி யென்னை விமலமாந் தேசி கன்றன்  
பரவிய பார்வை யாலும் பரசிவ னருளி னாலுஞ்  
சருவநா யகியா கின்ற சத்தியி னருளி னாலுஞ்  
சருதியிற் செய்யப் பட்ட சுத்தமாம் பத்தி யாலும். (௯௨)

பரவிய புண்ணி யத்தின் பக்குவத் திறமை யாலுஞ்  
சருவதாச் சுபாவ மாகச் சகலமும் பிரம மென்றே

பரவிய பார்வை யாகும் பரமவத் துவித ஞான  
நிருமல வதிகா ரிக்கே நிகழ்ந்திடும் வேதி யோரே. (௯௩)

சருவமுஞ் சிவமே யென்னுஞ் சங்கர சொரூப ஞானம்  
பரவிய சோக மோகப் பகுப்பெலா நீக்கி வைக்குஞ்  
சுருதியி னர்த்த மீதே சொன்னதின் வேற தாக  
வருமறை யர்த்த மில்லை யறைந்தன முண்மை யாக. (௯௪)

சுத்தமாங் குருவி டத்திற் சுருதியிற் பரசி வத்திற்  
பத்தியே யிங்கு ரைத்த பரசிவான் மைக்கிய ஞான  
சித்தியை யடைவ தற்குச் சீக்கிர மேது வாகுஞ்  
சத்திய மாகச் சொன்னோஞ் சங்கையா தொன்று மில்லை. ( )

சுத்தமாய் முன்ன மிங்குச் சொல்லிய படியொ முங்கா  
யெத்தின மியாவி னாலு மெய்திய பிரம ஞானம்  
வித்தர மான வர்க்கே விமலமா முத்தி யுண்டாஞ்  
சத்திய மாகச் சொன்னோஞ் சங்கையா தொன்று மில்லை. ( )

வித்தர மாகச் செய்த விவிதமாங் கன்ம மல்லாற்  
சுத்தமா ஞான மொன்றாற் சுழல்வது மிப்ப வத்தின்  
முத்தியுண் டாகு மென்று மொழிவதெவ் விதமா மென்னி  
லுத்தர மிவற்றி னுக்கிங் குரியரே யுரைப்பக் கேண்மின். ( )

நித்திய முத்த மாக நிகழ்த்திடு மான்மா வுக்கிங்  
கித்துனி பவமு தித்த லென்றுமே மயலா லன்றிச்  
சத்திய மாகா தாலே சாற்றிய பவத்தின் முத்தி  
சிந்தியா ஞான மொன்றாற் செய்கையாற் சித்தி யாகா. (௯௫)



உரவிய மயலி னுலே யுதித்திடும் பொருள னைத்துந்  
தரணியி லுண்மை ஞானந் தன்னினு னசிக் கு மன்றி  
மருவிய கருமத் தாலே மற்றிவை நசிக்க மாட்டா  
தரியரே யிரச்சு சர்ப்ப மாதியி லிவணங் கண்டோம். (௬௯)

ஆதலா லஞ்ஞா னத்தா லசத்திய மயலே யாகப்  
போதமா மான்மா வின்கண் பொருந்திய பவத்தின் முத்தி  
யோதிய வகண்ட ஞான மொன்றினுந் திகழு மன்றித்  
தீதற மற்றொன் றுலுந் திகழ்ந்திடா வேதி யோரே. (௭௦)

ஆதலா லகண்ட ஞான மடைவதற் கிச்சை யுள்ளோன்  
வேதமோ தியவா றிங்கு விவிதசா தனமும் பெற்றுத்  
தீதிலாக் குணநி றைந்த திகழ்நுட் கடலே யான  
சாதுவாங் குருவை நேரே சரணமா வடைய வேண்டும். (௭௧)

வேறு.

நிகரி லானந்த நிர்த்த மிடுஞ்சிவன்  
புகழ்சி தானந்த பூரண ரூபமே  
யகமெ னும்பொரு ளாகிய கண்டமாய்  
நிகழ்வ தென்று நிகழ்த்திடு மாமறை. (௭௨)

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ஐந்துக்குத் திருவிருத்தம் ௩௨௫.

ஆறவது

முத்திக்குப் பரமசிவ சாம்பமூர்த்தித் தியானமே  
முக்கியமென்னும் அத்தியாயம்.

பரவிய விதமே யான பரசிவான் மைக்கிய ஞானம்  
பரசிவ னருளா லன்றிப் பற்றிடத் தக்க தல்ல  
பரவுமவ் வருள்சித் திக்கப் பழுதிலா வேது வான  
பரசிவ மூர்த்தித் தியானப் பான்மையைப் பகரக் கேண்மின்.

அரியதா மிந்த வர்த்த மறவுமே குப்ய மாகுஞ்  
சருவமாஞ் சாத்தி ரத்தின் சங்கிர கார்த்த மாரு  
முரைதரு மிவ்வர்த தத்தை யுணர்ந்தவன் மற்று மிந்தத்  
தரணியிற் சனிக்க மாட்டான் றளர்விலா வேதி யோரே. ( )

சருவபூ ரணமா யொன்றாய்ச் சச்சிதா னந்த மான  
பரசிவ சொருபந் தானே பரமதத் துவமா மீது  
சருவமாஞ் சேத னர்க்குஞ் சந்ததஞ் சாட்சா தானம்  
வருவமா யொளிர்ந்த போது முணர்வதற் கரிதே யாகும். ( )

ஏதெனில் விசேட மொன்று மிலாததாற் சூக்க மான  
தூயதாம் பரசி வத்தைத் தூலதிட் டியினு னோக்கத்  
தீதிலா மகான்க ளான தேவரும் வல்ல ராகா  
ராதலாற் பரத்தை நோக்க வறவுமே முயற்சி வேண்டும். ( )

தன்னுடை யருவ மாகத் தயங்கிய பரசி வத்தைப்  
பன்னிய வருத்தி ரன்றான் பழுதற வென்றும் பார்ப்ப

னன்னதை யரியொ ருக்கா லறவுமே முயன்றற் பார்ப்பன்  
பின்னய னொருக்கான் மெத்தப் பேணிநு லதனைப்பார்ப்பன்.

சத்துவ மிகுந்த தாலே சாற்றிய வருத்தி ரர்க்குத்  
தத்துவ ஞான மென்றுந் தடையறத் தோன்று மந்தச்  
சத்துவ மிகாத தாலே சாற்றிய வரிய யர்க்கு  
வத்துவின் ஞான மெத்த வருத்தினு லொருகாற் றேன்றும்.

இந்தவா றமரர் மூவ ரிசைந்தவிஞ் ஞானத் துக்குஞ்  
சந்ததம் பரமன் ரூபஞ் சாட்சியாய் விளங்கு மன்றி  
யந்தஞா னத்தி னாலு மவனுரு விளங்க மாட்டா  
திந்தவர்த் தத்தி லேது வியம்புவாம் வேதி யோரே. (௭)

விரிவுறு கடப டாதி விடயமாம் விருத்தி யைப்போற்  
பிரமவா கார மாகப் பிறங்கிய விருத்தி யுந்தான்  
சருவசான் ருகி நின்ற சங்கரன் றேசி னாலே  
திரிசிய வடிவ மாகத் திகழ்வதே யேது வாகும். (௮)

பரசிவ னருளொன் றாலே பரமமார் தத்து வத்தை  
யரன்முத லான தேவ ரனைவரு மனுப விப்ப  
ருரைதரு மனுப வத்து முணர்வுருப் பரமன் ரூப  
மருவுசா தகமே யன்றி மற்றதன் விடய மாகா. (௯)

ஆதலாற் பரசி வன்ற னருளினை யடைய வேண்டிக் [டே  
கோதிலா முழுட்சு வெல்லாங் குறைவிலாச் சிரத்தை யோ  
யாதியாஞ் சாம்ப மூர்த்தி யாகிய பரசி வத்தைத்  
திதிலா விதயத் தின்கண் டியானமே செய்ய வேண்டும். (௧௦)



அரனரி விரிஞ்சர் மற்ற வவரவ தார மாக  
மருவிய தேவ ருந்தான் மன்னிய வன்பி னோடே  
பரமகா ரணமா கின்ற பரனுடைச் சாம்ப மூர்த்தி  
புருவினைத் தானே யென்று முறுதியாய்த் தியானிக் கின்றார்.

ஆதலாற் பரசி வன்ற னருளடைந் தகண்டா கார  
போதமும் நென்று நித்த பூரண சிவத்தைச் சேர  
வோதிய சாம்ப மூர்த்தி புருவினை முழுமூட்ச வெல்லாந்  
தீதிலா வன்பி னோடே தியானமே செய்ய வேண்டும். (கஉ)

ஓதிய சாம்ப மூர்த்தி புருவமீ தகண்டா னந்த [னம்  
போதமாஞ் சிவத்தின்வேறாய்ப் பொருந்தலா லிவற்றின் றியா  
பேதமில் பூன்ற மான பிரமமாஞ் சிவத்தைச் சேர  
வேதுவெவ் விதமா மென்னி விதற்குரை யியம்பக் கேண்மின்

நிருமல வேதி யோரே நெய்யிடைக் கடினத் தன்மை  
மருவிய நெய்யே யன்றி மற்றதின் வேறா காத  
பரிசுபோற் சாம்ப மூர்த்திப் படிவமு மகண்டா னந்த  
சொருபமாஞ் சிவமே யன்றிச் சொற்பமு மதின்வே ருகா.

ஆதலாற் சாம்ப மூர்த்தி யாகிய புருவின் றியான  
மோதிய வகண்டா னந்த புருவமாம் பரசி வத்தைப்  
பேதமில் லாம லென்றும் பெற்றிட வேது வாகு  
மீதினான் மூர்த்தித் தியான மெவருமே யியற்ற வேண்டும்.

அரனரி விரிஞ்ச ரான வமரர்கள் பரசி வன்ற  
னுருவுடைத் தியானந் தன்னை புறுதியாய்ச் செய்வோ ரேனும்

பரனுடை வகுப்பை யன்னோர் பற்றினோ ரன்றிச் சீவர்  
மருவிய வகுப்பை யென்று மன்னிடார் மாசி லோரே. (௧௬)

அரன்முத லான தேவ ரவதார பேத மாகப்  
பரவிய ரூப முந்தான் பரனுடை வகுப்பைத் தானே  
மருவிய தன்றிச் சீவ வகுப்பினை மருவ மாட்டா  
திருவித வகுப்பி லேது வேதெனி லியம்பக் கேண்மின். (1)

உரியரே யவித்தை தன்னை யுபாதியா யுடையோன் சீவன்  
பரவிய மாயோ பாதி பற்றினோன் பரனில் வாறு  
மருவிய நியமத் தாலே மாயையின் சத்து வாதிப்  
பிரிவுபா தியைய டைந்தோர் பேசிய பரவ குப்பே. (௧௮)

இப்படி யவித்தை மாயை யென்னுமில் வுபாதி யாலே  
கப்பிலாப் பிரம மொன்றே கருதுசீ வேச ரென்னும்  
பற்பல வுருவம் போலப் பகுப்பினை யடைந்த தன்றி  
யொப்பிலா வந்த வஸ்து வுண்மையி லொன்றே யாகும். (1)

அரியரே சீவ ரெல்லா மவித்தையின் வசத்த ராகிப்  
ப்ரவுபுண் ணியபா வங்கள் பற்றிரா காதி யான  
சருவமா மலமு டைத்தாய்ச் சன்மநா சங்க ளூற்று  
விரிவுறு மிப்ப வத்தில் விவிதமாய்த் திரிவ ரென்றும். (20)

மருளிலாச் சத்த மான மாயையின் வசத்த ராகா  
வரனரி விரிஞ்ச ருக்கு மவரவ தார மாகப்  
பரவிய ரூபத் துக்கும் பாவபுண் ணியமே யாதி  
மருவிடத் தக்க தில்லை மாசிலா வேதி யோரே. (௨௧)

அன்னவ ரவதா ரத்தை யடைவதே நென்னிற் கேண்மி  
 னின்னலார் சீவர்க் கெல்லா மிதத்தையே யளிக்க வேண்டி  
 மன்னிய சிவாஞ்ஞை யாலே மற்றவ ரவத ரிப்ப  
 றன்னவர் மறைவ ரீச னுஞ்ஞையை யார்பே திப்பார். (௨௨)

சருவதாச் சம்சா ரத்தைச் சார்ந்துள சீவ ரெல்லாம்  
 பரவிய போக மோட்சப் பயன்களைப் பற்ற வேண்டி  
 யரனரி யயனை மற்ற வவரவ தார மான  
 வுருவையு முறுதி யாக வுபாசனை செய்ய வேண்டும். (௨௩)

உரைசெயு மூர்த்தி மூன்று முபாசனை செய்யத் தக்க  
 பரிசினிற் சமான மேனும் பரவிய வரிவி ரிஞ்ச  
 ரிருவரி னரனே மேலா மிவர்களி னீன னாகான்  
 சருவதாச் சமனு மாகான் சங்கையா தொன்று மில்லை. (௨௪)

அரியய னிருவ ரோடு மரனுமே சமனென் றேனு  
 மிருவரி னரனே மெத்த வீனனென் றேனு மியாவ  
 ரிருதயந் தன்னி லெண்ண மெய்துவ ரன்னோ ரென்றும்  
 விரிவுறு நரகத் தீயால் வெதும்பிமா துயரஞ் சார்வர். (௨௫)

அரியய னாதி தேவ ரனைவரி னரனே மேலென்  
 றிருதயந் தன்னி லெண்ண மெய்தினோ ரியாவ ரன்னோர்  
 பரவுமா கோர மான பவமுறார் முத்த ராவ  
 ருரைதரு மில்வர்த் தத்தி லொன்றுமே யைய மில்லை. (௨௬)

நிருமல வேதி யோரே நிமலமா மிதயத் தின்கண்  
 பரமகா ரணமா கின்ற பரசிவ மூர்த்தித் தியானஞ்



சருவமா முழுட்சு வாலுஞ் சந்ததம் பிரதான மாக  
விருதய வெருமை யோடே யியற்றிடத் தக்க தென்றும்.

கருதிய பரசி வன்றன் காரிய ரூப ரான  
வரனரி முதலாந் தேவ ரணைவரின் றியானந் தன்னை  
யிருதய பதுமத் தின்க ணென்றுமே பிரதான மன்றிப்  
பரவிய முழுட்சு வானோர் பாங்குற வியற்ற வேண்டும். (௨௮)

அரியரே சாம்ப மூர்த்தி யாகிய சிவனே யென்றுஞ்  
சருவகா ரணமா கின்றோன் சருவவீ சனுமா கின்றோன்  
வரையிலா மகிமை யுள்ள வல்லப மியாவு முற்றோ  
னரியயன் முதலாந் தேவ ரவ்வித மாகா ரென்றும். (௨௯)

ஆனதா லகில வேது வாகிய சாம்ப மூர்த்தி  
மேனியை முழுட்சு வானோர் மெத்தவும் பிரதான மாகத்  
தியானமே செய்ய வேண்டுந் திகழுங்கா ரியவ குப்பே  
யானவவ் வரனே யாதி யுமரின் றியானம் வேண்டா. (௩௦)

அரியரே யுபாசிக் கின்ற வகிலமா மன்ப ருக்கும்  
பரசிவன் ருனே யென்றும் பரமமா மங்க ளத்தைத்  
தருவதற் குரியோன் மற்றோர் தந்திடா ராத லாலே  
பரசிவன் றியானந் தன்னைப் பத்தர்கள் செய்ய வேண்டும்.

மருவிய வரியா திக்கு மங்களுஞ் செய்யுந் தன்மை  
மருளறு பரசி வற்கு மங்களுஞ் செய்யுந் தன்மை  
நிரவதி யாகின் ரூப்போ னிகழ்ந்திடா தரற்கு மென்றுந்  
தரணியிற் றன்சத் திக்குத் தகுந்ததா யிருக்கு மன்றே. (௩௨)

நிருமல் வேதி யோரே நித்தமங் களமே யாகிச்  
சருவகா ரணமு மாகிச் சாம்பமூர்த் தியுமாய் நின்ற  
மருளிலாப் பரசி வற்கே மங்களஞ் செய்புந் தன்மை  
சருவதாப் பூன்ற மாகச் சார்ந்திடுஞ் சங்கை யில்லை. (௩௩)

ஆதலாற் பரசி வத்துக் கன்னிய மான தெய்வம்  
யாதையுந் தூரத் தள்ளி யென்றுமே பிரதான மாகக்  
கோதிலா மங்க ளத்தைக் கூட்டிவைக் கின்ற தான  
தீதிலாப் பரசி வத்தின் றியானமே செய்ய வேண்டும். (௩௪)

அரியரே சாம்ப மூர்த்தி யாகிய பரசி வன்ற  
னிருமலத் தியானத் துக்கு நிமித்தமா யங்க மாகத்  
திரமிலா மற்றத் தெய்வத் தியானமுஞ் செய்வ தல்லாற்  
சருவதாப் பிரதான மாகச் சாற்றிய தியானம் வேண்டா. (1)

சகுவவே தங்க ளுக்குஞ் சந்ததஞ் சார மாகி  
யரியதாய்ச் சாது வான வதர்வண சிகையென் கின்ற  
சுருதியின் முடிவு மிங்குச் சொல்லிய விவ்வர்த் தத்தி  
ஓரவிய மான மாக வுறுதியாய் முடிந்து நிற்கும். (௩௫)

ஓதிய விவ்வர்த் தத்தி லுபரிட மியாவு மானம்  
போதமாம் பிரம மெல்லாப் பொருட்குமா தார மாகு  
நீதிபோற் சுருதிக் கெல்லா நிகழ்தர் வணவே தந்தான்  
கோதிலா தார மாகுங் குறைவிலா வேதி யோரே. (௩௬)

எப்படிப் பிரண வந்தா னெவையினு மேல தாகு  
மப்படி யிந்த வேத மனைத்தினு மேலா மிவ்வா

றொப்பிய வேது வாலு மொளிரதர் வணவே தத்தாற்  
செப்பிய பரசி வன்றன் றியானமே செய்ய வேண்டும். (௩௮)

விரிவதாய் விளம்பி யென்னை விவிதமான் தெய்வ மெல்லாஞ்  
சருவதாத் தூரத் தள்ளிச் சந்தத மங்க ளத்தைப்  
புரிவதாம் பரசி வத்தைப் போகமோட் சப்பொ ருட்டாற்  
றிமதாய்ச் சீவ ரெல்லார் தியானமே செய்ய வேண்டும். ( )

உத்தமோத் தமம் தான வுண்மையாம் பொருளை யெல்லாம்  
வித்தர மிலாம லிங்கு விளம்பினோம் வேதி யோரே  
நித்தமும் பத்தி யோடே நீங்களு மிகமு யன்று  
சத்திய ஞான நந்த சம்புவின் றியானஞ் செய்மின். (௪௦)

வேறு.

சருவ காரண சாம்ப நடேசன்ற  
னுருவின் றியானமே யோங்கும் பவக்கடற்  
கரையி லேற்றிடுங் கப்பல தாமெனச்  
சருதி யின்முடி சொல்லிய வான்பொருள். (௪௧)

ஆறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. அத்தியாயம் ஆறுக்குத் திருவிருத்தம் - ௩௬௬.



ஏழாவது

தேகத்துக்குட்பட்ட தேவதைகளைத்  
தியானஞ்செய்தாற் பரம்பரையாகப் பரமசிவ  
னருளுண்டாகுமென்றுரைக்கு மத்தியாயம்.

அரியநன் ஞான வேது வாகிய பரசி வன்ற  
ளருளினை யடைவ தற்கிங் கவனுடை மூர்த்தித் தியானஞ்  
சருவதா சாட்சா தான சாதன மாகு மென்று  
பரவினோ முன்ன மின்று பகர்ந்திடும் பொருளைக் கேண்மின்  
பரவிய தேகத் துள்ள பலவித வவய வத்தும்  
பரவுதே வதைக டம்மைப் பற்றிய தியான முந்தான்  
பரசிவ னருளைச் சேரப் பரம்பரா வேது வாகும்  
பரவிய விவ்வர்த் தத்தைப் பகருவா மிந்த வோத்தில். (2)

குறைவிலா வேதி யோரே சூய்யமாய் மேலா யெல்லா  
நிறைவதற் கேது வாக நின்றவிய் வர்த்தந் தன்னை  
யறவுமே விரிவ தின்றி யடக்கமா யறைவா மீதை  
நெறியதாச் சிரத்தை யோடே நின்றுநீ ரின்று கேண்மின்.()

சருவதே கத்து முள்ள சகலமா மவய வங்க  
ளிருவித விர்தி யங்க ளிவைமுத லேவ வேண்டி  
யரியரே யந்த வந்த வபிமான தெய்வ மொவ்வோ  
ருருவுறு மிடங்க டோறு மொன்றியே நிற்கு மன்றே. (ச)

சருவகா ரணமா கின்ற சச்சிதா னந்த மான  
பிரமமாம் பரசி வன்றான் பிரிந்துள தேகத் தெல்லா

மொருமையா யாகா யம்போ லோங்கியே வியாபித் தெங்குஞ்  
சருவதாச் சாரா நிற்குஞ் சாதுவாம் வேதி யோரே. (௫)

சருவதாத் தேகத் துள்ள சகலமா மவய வத்துந்  
திரமுற வெந்த வெந்தத் தெய்வமெவ் வெவ்வி டத்திற்  
றரணியிற் றியானஞ் செய்யத் தக்கதா மெனிவிச் சங்கைக்  
குரியதா முத்த ரத்தை யுரியரே யுரைப்பக் கேண்மின். (௬)

மருவிய தொக்கி ரத்த மாமிச மேதை சத்தி  
விரவிய மச்சை யென்று விளம்புசட் கோச முற்றுப்  
பரவிய பஞ்ச பூதம் படைத்தகா ரியமாந் தூல  
வுருவினிற் பூத மைந்தி லுள்ளதே வதையைச் சொல்வாம். (௭)

சரீரகா ரணமே யாகச் சார்ந்ததாய்ச் சாற்ற லுற்ற  
பிருதிவி முதலே யாகப் பிறங்கிய வைம்பூ தத்திற்  
பரவிய விரிஞ்ச னாதி பஞ்சமூர்த் திகளி ருப்ப  
ரரியரே யந்த வண்ண மவர்களைத் தியானஞ் செய்க. (௮)

விரவிய தேகத் துக்கு வெளியினில் விராட்டி ருக்கு  
முரைசெயு மித்தே கத்துக் குள்ளினிற் சுராட்டி ருக்கு  
மருவுமித் தேகத் துக்கு மத்தியிற் சம்மி ராட்டு  
பரவியே யிருக்கு மிர்தப் பாங்குறத் தியானஞ் செய்க. (௯)

பரவிய திக்கு வாயு பானுதான் வருணன் பூமி  
சருவஞா னேந்தி யத்துஞ் சார்ந்ததே வதையாய் நிற்கு  
முரியதீ யிந்தி ரன்று னுபேந்திரன் பிரமன் காலன்  
சருவகன் மேந்தி யத்துஞ் சார்ந்ததே வதையாய் நிற்கும். (௧௦)

உரவிய சூத்தி ரான்மா வுயிரிடை யிருக்கு மந்தக்  
கரணமா மிடத்தி ருப்பன் கருதிய விரண்ய கர்ப்ப  
னரியரே மனதே யாதி யாகிய விருத்தி நான்கி  
லுரியதா மிந்து வியாழ னுருத்திர னுமையி ருக்கும். (கக)

பற்பல ரோம கூட்டம் பலவித வெலும்பி வற்றி  
லற்பமாம் பூதப் பிரேத மாதிக ளிருக்கு மற்றுங்  
கப்புறு நாடி கட்குட் களங்கமார் பிசாச ரோடு  
வெப்பமா ரரக்க ரெல்லாம் விவிதமா யிருப்ப ரன்றே. (கஉ)

பிரிவுறு மச்சை யின்கண் பிதிர்கள்கந் தருவ ரெல்லா  
மருவுவர் தொக்கி ரத்த மாமிச மாதி யின்கண்  
சருவதாச் சித்த ராதி சகலதே வதையு நிற்கு  
மரியரே யறைந்த வண்ண மணைத்தையுந் தியானஞ் செய்க.()

அரியதா கிய வலக்க னுந்தர பாகந் தன்னிற்  
கருதிய விரிஞ்சன் கோர களேபரங் கலந்து நிற்கு  
முரியதா கிய விடக்க னுள்ளினில் விரிஞ்சன் சாந்த  
சரிரமுஞ் சாரா நிற்குஞ் சாதுவாம் வேதி யோரே. (கச)

விரவிய கண்ணி ரண்டின் வெளியினி னிரைய தாக  
விரவியு மிந்து வுந்தா னிருந்திடுங் கண்டத் துள்ளே  
யரியுடைச் சாந்த வாக்கை யாமதன் பாகி யத்தி  
லரியுடைக் கோர வாக்கை யமர்ந்திடும் வேதி யோரே.(கரு)

ஆதியா மிருத யத்தி னுந்தர பாகந் தன்னிற்  
சாதுவா முருத்தி ரன்றன் சாந்தமார் தனுவி ருக்கு



மோதிய விருத யத்தி னென்றிய பாகி யத்திற்  
கோதிலா வருத்தி ரன்றன் கோரமாந் தனுவி ருக்கும்.(க௬)

சருவகா ரணமா கின்ற சச்சிதா னந்த மான  
பிரமமித் தேகத் தின்கண் பிரமரந் திரவி டத்தின்  
மருவிடு மூலா தார மத்தியிற் சித்தென் கின்ற  
பரமமாஞ் சத்தி நிற்கும் பகர்ந்தவா தியானஞ் செய்க.(க௭)

நெற்றியின் மேற்பா கத்தி னின்றிடு மாயா சத்தி  
மற்றதன் மத்தி யத்தின் மன்னிடு நாத சத்தி  
நெற்றியின் கீழ்ப்பா கத்தி னின்றதாம் புருவ மத்தி  
பற்றியே விந்து சத்தி பாங்குற விருக்கு மன்றே. (க௮)

புருவமத் தியினிற் சீவன் பொருந்திடுஞ் சூக்க மாக  
விருதயந் தன்னி லன்னே னிருந்திடுந் தூல மாக  
மருவிய விடமி ரண்டின் மத்தியி லந்தச் சீவன்  
பரவிய தூல சூக்கப் படிவமா யிருக்கு மன்றே. (க௯)

பிரமவித் தையை ளிக்கும் பெருமைசேர் வாக்கின் றேவி  
திரமுற வெந்தப் போதுஞ் சிங்ஙவை துனியி டத்தின்  
மருவுவ ளிருத யத்தின் மாவிலக் குமியி ருப்ப  
ளரனுட னன்னேன் மாதா மவ்விடந் தனிலே நிற்பன். (௨௦)

சருவமாந் தேவர் போற்றுஞ் சரணமார் சாம்ப மூர்த்தி  
சொருபமா யனாதி யாகிச் சுத்தமாய்ச் சச்சி தாதி  
புருவமாம் பரசி வந்தா னெருமையா யெவ்வி டத்தும்  
பரமமாய் நிரம்பி நிற்கும் பகர்ந்தவா தியானஞ் செய்க.(௨௧)

ஓதுதே வதைய னேத்து முரியநன் ஞானம் பெற்றோ  
ரேதவஞ் ஞான முற்றோ ரிருவரின் களேப ரத்து  
மேதுமே பேத மின்றி யேகமாய் நின்ற போதும்  
போதமுற் றோரி டத்திற் பொலிந்திடு நீதி கேண்மின்.(௨௨)

போதமுற் றோரி டத்திற் புகன்றதே வதைய னேத்துஞ்  
சோதியாம் பிரத்திய கான்ம சொருபமா யொளிநு மற்றுந்  
தீதிலா வந்த வந்தத் தேவதை யுருவமாய்  
நீதியாய் நிகழு மீதாய் நிகழ்ந்திடா மற்றோ ரின்கண். (௨௩)

வேதமோ தியமார்க் கத்தை விருப்புட னனுட்டா னித்துத்  
தீதறச் சுத்த ரான சீவரின் றேகத் தின்க  
னோதுதே வதைக டத்த முருவமா யொளிநு மன்றிச்  
சோதியாம் பிரத்திய கான்ம சொருபமா யொளிர மாட்டா.()

தரணியிற் சைவ மாதி தந்திர மார்க்க முற்றோ  
ருருவினின் மிகுந்த சுத்தி யொன்றிடாத் தன்மை யாலே  
பரவுதே வதைக டத்தம் படிவமாய் நிகழ்ந்த போதுந்  
தெரிவுற விசேட மாகத் திகழ்ந்திடா ரத்தே கத்தில். (௨௪)

வாதமின் ஞான மார்க்கம் வைதிக மார்க்க மற்றும்  
பேததந் திரமார் மார்க்கம் பேசிய தெவையு மற்றோர்  
கோதுறு குரம்பை யின்கண் கூறுதே வதைய னேத்து  
மேதுமே நிகழா வண்ண மென்றுமே மறைந்து நிற்கும். ()

உரியதே வதைய னேத்து முடலிடை யிருப்ப தாலே  
பரவிய தனது தேகம் பரருடைத் தேக மியாவுந்

திரமுறு மனதி னாலே தேவதா மயமென் நெண்ணிப்  
புரையிலாப் பயனை வேண்டிப் பூசனை செய்ய வேண்டும். (1)

அரியதன் னுடலை யேனு மன்னிய ருடலை யேனு [னு  
மொருவரு மொருக்கா லேனு மொன்றுமே யிகழ வொண்  
தூரவிய மோகத் தாலே யுடலினை யிகழ்வோ ரென்றும்  
விரிவுறு பவக்க டற்குள் விழுவதி லைய மில்லை. (2அ)

ஆதலாற் சிட்டன் றுட்ட னன்றியு மறிந்தோன் முட  
னேதொரு நரனை யுந்தா னிலங்குதே வதையாய்ப் பார்த்துத்  
தீதறப் பூசை செய்வோர் தீர்க்கமாம் பவபந் தத்தைக்  
கோதற விடுத்தோ ராகிக் கூடுவர் முத்திப் பேறே. (2க)

இப்படிப் பின்னமாக விலங்குதே வதையின் பூசை  
செப்பமாய்ச் செய்வோ ருக்குஞ் செவ்விய முத்தி யுண்டே  
லற்புத வகண்டா னந்த வறிவுருத் தெய்வ பூசை [டோ.  
தப்பறச் செய்வோர் மோட்சஞ் சார்வதிற் றடையு முண்

ஆதலாற் சராச ரங்க ளாகிய நாம ரூபப்  
பேதமாய்ப் பிரமத் தின்கண் பிறங்கிய வெவையு மென்றும்  
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரணப் பொருளா நின்ற  
பேதமில் பிரம மென்றே பிரிவறப் பூசை செய்க. (2க)

ஓதுமா நெங்குந் தெய்வ மொன்றிதிற் கின்ற தாலே  
யேதுமே கொடுமை யாக வெவரையு மியம்ப வொண்ணு  
கோதுறு மோகத் தாலே கொடுமையா வியம்பு கின்றோ[வர்  
ரோதுதே வதையை யெல்லா மொருமையா விகழ்ந்தோ ரா



அரியரே யாக்கை தன்னை யத்திர சத்தி ரங்க  
 ஞரவிய நகமே யாதி யொன்றினு லுஞ்சி கைத்துச்  
 சருவதா விரத்த மேதுஞ் சனித்திடச் செய்ய வொண்ணு  
 மருளினு லிவற்றைச் செய்வோன் மற்றதப் பதித னுவன். ( )

பரவுதன் றேகத் தேனும் பரருடைத் தேகத் தேனு  
 மரியரே சக்க ராதி யானமுத் திரைக ளாலே  
 சருவதாச் சின்ன மொன்றுஞ் சற்றுமே செய்ய வொண்ணு  
 மருளினுற் சின்னஞ் செய்வோன் மற்றதப் பதித னேயாம். ( )

சருவமாஞ் சாத்தி ரத்தின் சாரமா மிரக சியத்தை  
 விரிவிலா தொடுக்க மாக விளம்பினோ முங்கட் கெல்லா  
 முரியரே யாத லாலே யுடன்முத லனைத்தை யுந்நீர்  
 திரமுறு மனதா லென்றுந் தேவதா மயமாய்ப் பார்மின். ( )

வேறு.

சரிர மாதிரி சமஸ்தமுந் தேவதா  
 சொருப மாமெனுஞ் சூக்குமப் பார்வையா  
 லரிய தாண்டவ மாடிய நஞ்சிவ  
 னருளு திக்குமென் றுரணத் துட்பொருள். (௩௬)

ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் எ - க்குத் திருவிருத்தம் - ௪௦௨.

எட்டாவது

முன் அத்தியாயங்களிற் சொன்ன  
சாரங்களை யெடுத்துரைக்கும் அத்தியாயம்.



விரிவதாய் முன்னஞ் சொன்ன வேதவீ றருத்த மெல்லா  
மரியரே சூக்க மாக வறைகுவா மிந்த வோத்தி  
லுரைதரு மிவ்வர்த் தத்தை யுறுதியாய்க் கேட்ட றிந்தோன்  
பரமமா முத்திப் பேற்றைப் பற்றுவ னிங்குத் தானே. (க)

உரியநன் முழுட்சு வாலே யுணர்ந்திடத் தக்க தான  
பிரிவினாப் பிரம ரூபம் பேதமில் பிரம வித்தை  
சிரவண மனன மாகி செவ்விய சாத னங்கள்  
புரையிலாப் பயனி தெல்லாம் புகன்றவே தாந்த வர்த்தம்.()

ஓதிய விவைகட் குள்ளே யுணர்ந்திடத் தக்க தான  
வேதமில் பிரமந் தன்னை யியம்புவா முன்னங் கேண்மின்  
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரணச் சிவனே யென்றும்  
பேதமில் பரம மான பிரமமென் றறிய வேண்டும். (ங)

நீருமலப் பரசி வன்ற னிஷ்கள சுகள ரூப  
மிருமையிற் சுகளங் கேண்மி னிலங்கிய சாம்ப மூர்த்தி  
யுருவமாய்ச் சொருபா னந்த முயர்ந்ததாற் றுண்ட வத்திற்  
பிரியமார் வடிவந் தானே பேசிய சுகள ரூபம். (ச)

பரசிவந் சூரிய தாகப் பகர்ந்தவிச் சாம்ப மூர்த்திக்  
கரியரே சிவன்ம கேச னம்பிகா பதிந டேசன்

சருவமங் களன னாதி சங்கரன் சம்பு சாந்த  
னரன்மகா தேவ னாதி யனந்தநா மங்க ஞாண்டால். (ரு)

விரிவுற விளம்பி யென்னை விவிதமாய் வேதாந் தத்திற்  
பரசிவற் குரிய தாகப் பகர்ந்தநா மங்க ளெல்லா  
முரைதரு சாம்ப மூர்த்திக் குள்ளதா மிந்த மூர்த்தி  
பரசிவன் சகல மாகப் பற்றிய ரூப மாகும். (சு)

நிருமல நிருவி கார நித்திய போதா னந்த  
சருவபூ ரணவ கண்ட சாந்தசற் சொரூப மாக  
விரிவதாய் வேதாந் தத்தில் விளம்பிய ரூபந் தானே  
நிருமலப் பரசி வன்ற னிஷ்கள ரூப மாகும். (எ)

பரவர விரிவி ரிஞ்சர் பரமதத் துவமே யான  
பரசிவ னமிச மாவர் பகர்ந்தமும் மூர்த்தி கட்கு  
ளரியய னிருவ ருக்கு மறவுமே யரனே மேலா  
மரியசத் துவவு பாதி யடைந்தவ னரனே யன்றோ. (அ)

ஒருமையாம் பரசி வற்கே யுபாதியின் புணர்வி னாலே  
பரவிடும் பிரத்திய கான்மப் படிவமுந் தோற்று மந்தப்  
பிரிவிலாச் சிவமே யாகும் பிரத்திய கான்மா வுக்குச்  
சொருபவஞ் ஞானந் தானே சுழல்வறு பவத்தி னேது. (சு)

சருவதா விவ்வஞ் ஞானஞ் சத்திய விலட்ச ணந்தான்  
கருதுமில் வஞ்ஞா னத்தின் காரியஞ் சத்துப் போல  
மருவலாற் றோற்று கால மாத்திரத் திதுசத் தாகு  
மரியதாம் பிரமா ணத்தா லாய்ந்திடி லசத்தே யாகும். (க)



ஏதெனிற் பிரமத் தின்க ணீதுகற் பிதமே யன்றோ  
வோதுகற் பிதமனைத்து மொளிரதிட் டான் மன்றிப்  
பேதமாய்ச் சித்தி யாது பிறங்கிய வுண்மை நோக்கி  
லாதலான் ஞானத் தாலே யழிந்திடு மிவ்வஞ் ஞானம். (கக)

தத்துவ ஞான மொன்றற் நகவிலா விவ்வஞ் ஞானஞ்  
சித்தமா யழியு மன்றிச் செய்தகன் மங்க ளாலே  
சுத்தமா யழியா தென்றுஞ் சுத்திகா ரசித மாகி  
தொத்திய மயல்கன் மத்தாற் றெலேந்தது கண்ட துண்டோ.

ஆதலாற் றன்னான் மாவுக் கபின்னமாம் பிரமந் தன்னைப்  
பேதமில் லாது சாரப் பிறங்கிய பிரம ஞான  
நீதியா மேது வன்றி நிலையிலாக் கன்ம மன்றா  
லோதிய ஞானோற் பத்திக் குபாயமு முரைப்பக் கேண்மின்.

தத்துவ மசியே யாதி தகுமகா வாக்கி யந்தா  
னித்தமாம் பரசி வைக்கிய நிகழ்த்திய பிரம ஞானஞ்  
சுத்தமா யுதிப்ப தற்குச் சுதந்தர வுபாய மாகு  
மித்துடை யந்த ரங்க வேதுவை யினிரீர் கேண்மின். (கச)

பரசிவ னருளி னாலும் பரகுருப் பார்வை யாலுஞ்  
சருவதா வருமை யான சத்திரி பாதத் தாலு  
மருவுமா வாக்கி யத்தான் மாசிலா வதிகா ரிக்கே  
பிரமசி வைக்கிய ஞானம் பிரிவுற வுதிக்கு மன்றே. (க௫)

உரியரே ஞான விச்சை யுதிப்பதற் கேது கேண்மின்  
புரையிலா யாகந் தானம் பொருந்திய தவசி யற்றல்

சுருதிமற் றதனி னங்கஞ் சுருதியி லுறுபு ராண  
மிருதிபா ரதமி வற்றை மெய்ம்மையா யோதி வைத்தல். (1)

உரைதரு சுருதி யாதி யோதுதல் வேதார்த் தத்தில்  
விரவிடு முண்மைப் புத்தி வேதபா கியம தத்துஞ்  
சருவமாம் லெளகிக தத்துஞ் சந்தத முபேட்சை செய்த  
லரியரே யிவைய னைத்து மறிவினிச் சையிலே யேது. (க௭)

அரியரே யாக தான மாதியாற் சித்த சுத்தி  
மருவினோர் பிரம ஞான மாசறப் பெறுவ தற்கிங்  
குரவிய சாந்தி தாந்தி யுபரதி யாதி யான  
சருவதர் மங்க ஞந்தான் சார்ந்தவங் கங்க ளாகும். (க௮)

ஞானவங் கங்க ஞக்கு ணனியுமே லான வங்க  
மானவை யுரைப்பக் கேண்மி னமலமாஞ் சிவலிங் கத்தி  
லூனமி லன்பி னோடே யுணர்வுருப் பரசி வன்றன்  
மேனியைப் பூசை செய்தன் மிகுந்தஞா னங்க மாகும். (1)

பரசிவத் தலங்க னோக்கல் பரசிவப் பிரதிட்டை செய்தல்  
பரசிவ னிடத்திற் பத்தி பரசிவ பத்தர் பூசை  
கருதிய கண்டங் கர்ணங் கரமுத லவய வத்தி  
லுரவிய வன்பி னோடே யுருத்திராக் கந்த ரித்தல். (20)

விரிவுறு லலாட மாதி விவிதமா மவய வத்து  
நிருமலப் பூதி கொண்டே நிகழவே பூசி மற்றும்  
பரவுமல் வவய வத்திற் பகர்திரி புண்ட ரத்தை  
மருவுபஞ் சாக்க ராதி மந்திரத் தாற்ற ரித்தல். (2௧)

வேதவே தாந்த மோர்ந்து விமலமாங் கருணை கூர்ந்த  
கோதிலாக் குருப ரற்குக் குறைவிலாச் சேவை செய்த  
நீதில்பஞ் சாக்க ராதி திவ்விய மந்தி ரத்தை  
நீதியா வன்பி னோடே நித்தமுஞ் செபமே செய்தல். (௨௨)

பெருமையே மிகுந்த காசி பிறங்கிய சிதம்ப ரந்தான்  
றிருமிகு திருக்கா ளத்தி திருவிடை மருதா ராதிப்  
பரசிவச் சேத்தி ரத்திற் பத்தியாய் வாசஞ் செய்த  
லுரைதரு மிவைய னைத்து முயர்ந்தனா னுங்க மாகும். (௧)

பிரிவுறு தந்தி ரத்தாற் பேசிய தர்மத் துக்கு  
மிருதியாற் சொன்ன தர்ம மெத்தவு மேல தாகுஞ்  
சுருதியாற் சொன்ன தர்மஞ் சொல்லிய வதற்கு மேலாம்  
பரவிய வதற்கு மேலாய்ப் பாரினி லொன்று மில்லை. (௨௪)

ஏதெனிற் பரோட்ச மாக விசைந்ததர் மாதி மீது  
மாதிகா ரணமாய் நின்ற வமலசிற் சிவத்தின் மீது  
மேதமில் வேதந் தானே யென்றுமே மான மாகும்  
வேதமே யனுச ரித்து மிருதியு மான மாகும். (௨௫)

ஆதலால் வேதஞ் சொன்ன தகிலமு மேன்மை யேயாம்  
வேதமா மானத் தாலே விளம்பிய தெவையு மென்று  
நீதியா யுண்மை யென்னு நிச்சயப் புந்தி தானே  
யேதமில் லாத தர்ம மெவைக்குமே மூல மாகும். (௨௬)

நீதியாய் வேதத் தாலே நிஷித்தமாஞ் செய்கை யெல்லாந்  
தீதென வுணர்ந்த வற்றைத் திரமுற விதெ ருனே



யோதிய மூலந் தன்னை யொழிவற நிலைசி றுத்தக்  
கோதிலர் வேது வாகுங் குறைவிலா வேதி யோரே. (௨௭)

சுருதியின் முடிவே யாகச் சொல்லிய பொருளைக் கேண்மின்  
வரைவிலா நாம ரூப வடிவமாய்க் காண்ப தெல்லாஞ்  
சருவபூ ரணமா யொன்றாய்ச் சச்சிதா னந்த மான  
பரசிவ சொருப மென்றே பரவுமா மறையி னார்த்தம். (௨௮)

சருவமுஞ் சிவமே யென்னுஞ் சலனமில் லாத ஞானஞ்  
சருவஞா னத்தி னுக்குஞ் சாலவு மேல தாகு  
மொருமையா மிஞ்ஞா னத்துக் குத்தம மான தேனு  
மரியரே சமான மேனு மன்னிய மொன்று மில்லை. (௨௯)

ஆதலான் முழுட்ச வாளை ரசத்திய நாம ரூபப்  
பேதமாஞ் சகம னைத்தும் பேதமொன் றும்பெ ருத  
பேதவா னந்த வுண்மைப் பூரண சொருப மாவ  
திதிலாச் சிவமே யென்று திடமுற வறிய வேண்டும். (௩௦)

உத்தம முனிவ ரேயிங் குரைத்திடத் தக்க தெல்லா [தே  
மெத்தவுஞ் சிரத்தை யோடே மெய்ம்மையா யுமக்கு ரைத்  
னித்தினின் மேலா யின்ன மியம்பிடத் தக்க தான [றேன்.  
வத்துவை யொன்றுங் காணேன் வாய்மையாய்ச் செப்பு கின்

இந்தவா றறிந்தச் சூத னிதயசுத் தியையி சைந்த  
வந்தமா முனிவர்க் கெல்லா மகிலமு மறைந்த பின்னர்  
சந்ததஞ் சகல நாத சாம்பமுர்த் தியையி னைந்தங்  
கந்தமி லன்பி னாலே யவன்பர வசமே யானான். (௩௧)

பரவச னுன் சூதன் பரசிவன் பத்தி யாலே  
 (சருவபூ ரணமா யொன்றாய்ச் சச்சிதா னந்த மான  
 பிரமமாம் பரசி வத்தைப் பிரிவறத் தானே யாகப்  
 புரையற வனுப வித்தான் பூரண சுகமுஞ் சார்ந்தான். (௩௩)  
 அன்னதன் சொருபா னந்த வனுபவ நின்று மீண்டு  
 பின்னரம் முனிவர் தம்மைப் பிறங்கிய கருணை கூர்ந்த  
 வன்னவ னருளா னோக்கி யகிலமாஞ் சனங்க ளுக்கு [ன்.  
 மன்னிய விதத்தை வேண்டி மற்றுமீவ் வசனஞ் சொல்வா

வேறு.

அரியமறை யாகமமென் நிவ்வி ரண்டு மத்துவித மறை  
 வதிலோர் பேத மில்லை, பிரிவுறவே யிவைகடமாற் பேசப்  
 பட்ட பின்னமதாஞ் சிலவகையி னியமங் கேண்மின், சுருதி  
 நெறி யதிகாரி யானோ ரெல்லாஞ் சுருதிகொடே பிரமத்தை  
 யுணர வேண்டு, மரியமறை யதிகாரி யாகா மாந்த ராகமத்தா  
 லஃதினையிங் கறிய வேண்டும். (௩௪)

குருபரனா யகிலபதி யாகி மற்றுங் குறைவறவே யனை  
 த்தையுமிங் கறிந்த வீசன், கருதுமறை நெறிதவிர்ந்த மானி  
 டர்க்கே காமிகமே முதலான வாக மத்தைப், பரவினன்வ்  
 வாகமத்தில் வைதி கர்க்குப் பற்றுவதா யொன்றுமில்லையெத  
 ன லென்னில், விரிவுறவே மறைதானே வைதி கர்க்கு வேண்  
 டியதஞ் செய்கை யெலாம் விதிக்கு தன்றோ. (௩௫)

அருமறையும் வைதிகர்க்கே யான வன்ன வாச்சிரம  
 தருமமெலா மறையு மீதாப், பரசிவனு மாகமிகள் பற்றத்

தக்க பலவிதவன் னுச்சிரம தன்மந் தன்னை, யுரைதருவ னாக  
மத்தி லவற்றி லொன்று மோதியவை திகரென்று மொன்ற  
வொண்ணு, விரவியவிப் பரிசெனவே யரிவி ரிஞ்சர் விளம்பி  
யவா கமங்களினுட் பரிசங் காண்க. (௩௭)

வேதநெறி தவிர்ந்தோர்க்கே யரிவி ரிஞ்சர் விரிவுறவன்  
னுச்சிரம தரும மியாவும், பேதமுறுந் தங்களுடை யாக மத்  
திற் பேசுவரவ் வாகமத்திற் பேசப் பட்ட, தேதையுமே வை  
திகர்க ளெய்த வொண்ணு தெவையினும்வை திகமார்க்க  
முயர்ந்த தன்றோ, சாதகமா மறையோது மார்க்கத் துக்குச்  
சமமான மார்க்கமிலை சத்தி யந்தான். (௩௮)

அருமறையி லரனாதி யமரர் பூசை யறைவதுபோ லாக  
மத்து மரனே யாதி, திரிவிதமாந் தேவருடைப் பூசை தன்  
னைத் திரமாக வறைவதனா லிந்தப் பூசை, சுருதிநெறி தவிர்ந்  
தோரே செய்வ தல்லாற் சுருதிநெறி தவிராதோர் செய்ய  
வொண்ணு, தருமறையா லமலமதா யறையப் பட்ட வர்க்க  
னையே வைதிகர்க ளியற்ற வேண்டும். (௩௯)

வேதநெறி தவிர்ந்தோர்க்கே யாக மத்தில் விவிதமாஞ்  
சின்னங்கள் விதிக்க லாகு,மோதியசின் னங்கடமி லொன்றை  
யேனு முத்தமராம் வைதிகர்க டரிக்க வொண்ணு,வேதமதில்  
விபூதியினால் விமல மாக விதித்ததிரி புண்டரமே தரிக்க  
வேண்டும், பேதமுறு மாகமிகள் தரிக்கத் தக்க பிரிவுறுசின்  
னங்களையும் பிரித்துச் சொல்வாம். (௪௦)

ஓதியசை வாகமத்திற் நீட்சை யுற்றோ ரொளிரும் விபூ  
தியினாலே லலாட மாதி, பேதமதாந் தானமதிற் பத்தி யோ



டே பிறங்குதிரி புண்டரத்தை யாக மத்தி, லோதியமர் திரத் தாலே யென்று நன்றா யொழிவறவே தரித்திடுக வரியே யாதி, பேதமதாய்ப் பேசியவா கமத்திற் நீட்சை பெற்றவராற் றிரிப்பதுவாஞ் சின்னங் கேண்மின். (சக)

அரியறைபு மாகமத்திற் நீட்சை தன்னை யடைந்தவர்க ளூர்த்துவமாம் புண்ட ரத்தைத், திருமணினு லல்லதரி சந்த னத்தாற் றிரிசூலம் போலலது சதுர மாகப், பிரியமுட னெ ற்றியிடைத் தரிக்க வேண்டும் பின்னயனாற் பேசியதா மாக மத்திற், பரவியதீட் சையைபுற்றோர் நெற்றி யின்கண் பற்று வதாஞ் சின்னத்தைப் பகரக் கேண்மின். (சஉ)

பிரமனறை யாகமத்திற் நீட்சை பெற்றோர் பிறங்கிய நற் பூதியினு லலது மண்ணு, னிருமலமா மரிகந்த மதனு லே னு நெற்றியிடை வட்டமதாம் புண்ட ரத்தை, மருவியவவ் வாகமத்திற் சொல்லப் பட்ட மந்திரத்தா லன்புடனே தரிக்க வேண்டும், பரவியபுத் தாகமத்திற் நீட்சை பெற்றோர் பற்று வதாஞ் சின்னமினிப் பகரக் கேண்மின். (சங)

அன்னவர்த நெற்றியிடை யரிகந் தத்தா லரசிலைபோற் புண்டரத்தைத் தரிக்க வேண்டும், பின்னுமவர் திருமணினு லேனு முள்ளப் பிரியமுடன் புண்டரத்தைத் தரிக்க வேண் டும், பன்னுமரு காகமத்திற் நீட்சை பெற்றோர் பாலமதிற் றிருநீறு லலது மண்ணு, லுன்னியநற் கந்தத்தா லேனு மெ ன்று மூர்த்துவமுப் புண்டரத்தைத் தரிக்க வேண்டும். (சச)

சகலமதா மாகமத்துந் தீட்சை சார்ந்தோர் சந்ததமு மந் தவந்த முந்திரத்தாற், நிகழ்வுறுநற் பூதிகொடேகுறுக்கே யா

கத் திரிவிதமாம் புண்டரத்தைத் தரித்துக் கொள்ளல், மிகவு  
மகா மங்களமா மற்றும் கேண்மின் மேவியசை வாகமத்திற்  
நீட்சை யுற்றோர், பகர்திரிபுண் டரமொன்றே தரிப்ப தல்  
லாற் பற்றுவதாய் மற்றொன்று மவற்கிங் கில்லை. (சடு)

ஓதியவை திகமார்க்க முற்று ரெல்லா மொளிரும்விபூ  
தியினாலே வேதஞ் சொன்ன, நீதியதாய் நெற்றியிடைக் குறு  
க்கே யாக நிகரிநிரி புண்டரத்தைத் தரிக்க வேண்டு, மீதினை  
விட் டன்னியமா யிங்குச் சொன்ன வெவ்விதமாம் புண்டர  
முந் தரிக்க வெண்ணா, போதமற மயங்கியுமே யனிய மான  
புண்டரமும் பற்றுவரேற் பதித ராவர். (சக)

அரியறையு மாகமத்தின் நீட்ச தர்க்கே யங்கமா கிறச  
ங்கு கதைசக் ராதிப், பிரிவையுறு முத்திரையாற் சின்னஞ்  
செய்தல் பேசியவல் வாகமத்தால் விதிக்க லாகும், பெருமை  
யுறும் வைதிகர்க்கல் விதியே யில்லை பேசியவா கமிகட்கு மந்  
தச் சின்னம், பரமமதாம் புருடார்த்தந் தன்னைச் சேரப் பர  
ம்பரைகா ரணமாகு நேரே யாகா. (ச௭)

நிருமலமா யருமறையில் விதிக்கப் பட்ட நிகழ்திரிபுண்  
டரமல்லா லனிய மாகப், பரவியபுண் டரமெல்லாந் தீட்ச  
தர்க்கே பரம்பரைக்கா ரணமாகும் பயனைச் சேரப், பெருமை  
யுறும் வைதிகர்கள் பிரமித் தேனும் பேசியமுத் திரைகொ  
ண்டு சின்னந் தன்னைப், புரிவுடலின் மருவுவரேற் பதித ரே  
யாம் புண்டரத்து மிப்பரிசு புகன்றோ மன்றோ. (ச௮)

ஆதலினால் வேதநெறி யடைந்தோ ரெல்லா மாகமத்தின்  
முத்திரையாற் சொன்ன சின்ன, மேதையுமே தரிக்கவொண



மயங்கி யேனு மிதரமதாம் புண்டரமூர் தரிக்க வொண்ணு,  
பேதமுறு மந்தந்த வாக மத்திற் பேசியவா தாபிதமாஞ்  
சிவனே யாதி, தீதறுதே வதையெல்லாம் வைதி கர்க்குந்  
தினமுமிகச் சேவிக்கத் தக்க தேயாம். (சக)

ஏதெனற்றே வதையெல்லா மெவ்வி டத்து மென்று  
மிகச் சுத்தமதா யிருக்கு மன்றோ, வாதவினா லாகமிக டாபிக்  
கின்ற வமரரினர்ச் சனைதானே யாதி சேவை, கோதறுவை  
திகராலுஞ் செய்யற் பாற்றே கூறியவா கமிகட்கவ் வாக  
மத்தி, லோதியவா பூசனையே விசேட மாகு முத்தமவை திக  
ருக்கப் பூசை யொண்ணு. (ரு)

உரைதருமா கமதிட்சை யுற்றோ ரெல்லா முத்தமராம்  
வைதிகரை யொருகா லத்தும், பரிசனமே செயவொண்ணு  
தவ்வா றன்றோர் பரவியவா கமிகளையும் பரிசிக் கொண்ணு,  
தரணிதனின் மதிமானாய் விளங்கா நின்ற தரணிபனு மிருவ  
ரையுங் கலவா வண்ண, நிரைநிரையாத் தாபித்திங் கன்ன  
மாதி நிகிலர்க்கு மளித்தவரை யாள வேண்டும். (ருக)

வேதமுறும் வைதிகரை விசேட மாக விமலமதிப் பூபா  
லன் காக்க வேண்டு, மீதினுமெய்ஞ் ஞானியரை விசேட  
மாக வென்றுமவ னன்புடனே காக்க வேண்டுஞ், சூதறுமா  
தேவனுடன் சமமார் தெய்வஞ் சுருதியிலு மிருதியிலு மில்லா  
தேபோற், கோதறுவை திகரோடுஞ் சமான மாளோர் கூறி  
யவா கமிகளெனுங் குழுவி லில்லை. (ருஉ)

காசியுடன் சமமான தலமிங் கில்லை கங்கையுடன் சம  
மான நதியு மில்லை, மாசறுபஞ் சாக்கரமோ டொத்த தான



மந்திரமு மிறையுமில்லை மற்று மன்ன, போசனமோ டொத்  
ததுவாம் புசிப்பு மிந்தப் புவியிலினை யிவ்வாறிப் புவியின்  
கண்ணே, பேசியவை திகரோடுஞ் சமான மாணோர் பிரிவு  
றுமா கமிகளெனுங் குழுவி லில்லை. (௫௩)

ஆசறுமா முனிவர்களே தேவதேவ னாகியவம் மாதேவ  
னகில ராலு, மாசறுபூ சனைசெய்யப் படுவ தேபோன் மகிமை  
யுறும் வைதிகரு மெல்லோ ராலும், பூசனைபண் ணுவதற்கே  
யுரிய ராவர் பொலிந்திடுமா தித்தனிலாப் புவியே போலப்,  
பேசியவை திகரில்லா வுலக மியாவும் பிறங்கியிடா விருளை  
யுறு மைய மில்லை. (௫௪)

அரியபிரா ணாதியில்லா விர்த வாக்கை யணுகவொணுச்  
சவமாகி வீணு கின்ற, பரிசெனவை திகரில்லாச் சகமும்  
வீணே பகர்வதிலோ ரையமில்ை யந்தோ விர்தப், பெருமை  
மிகும் வைதிகரின் மகிமை தன்னைப் பேசுவதற் கெனக்கு  
மிகு சத்தி யில்லை, விரிமறையே யவர்மகிமை விளம்பு மன்றி  
மிருதிபுரா ணதிகளும் விளம்பு மென்றும். (௫௫)

அருமறையிற் சொய்லியதி லடையத் தக்க தாகமிகட்  
குண்டதுபோ லாக மத்திற், பரவியதில் வைதிகராற் பற்றத்  
தக்க பான்மையிலை யதனாலு மறையே மேலென், றரியமகா  
முனிவர்களுக் கறைந்து சூத னன்புடனே யாசிரிய வியா  
சன் றன்னைக், கருதியுடன் பரவசனா யவனை நோக்கிக் காசி  
னியிற் றண்டெனவே விரைவில் வீழ்ந்தான். (௫௬)

தரணிதனிற் றண்டெனவே வீழ்ந்த சூதன் றுனசையா  
வண்ணமதா யிருக்குங் காலை, யருளுருவாம் வியாசமுனி

சீடன் நியான மாகியவங் குசமதனால் விழுங்கப் பட்டுக், கருணையினு லங்குடனே தோன்றி நின்றான் கண்டவனை முனிவரெலாந் தழுத முத்தே, பரவியதந் தொனியுடனே பாங்கதாகப் பணிந்துமிகக் களிப்புடனே போற்று கின்றார். (௫௭)

விரிவுறவே போற்றியபின் விமல னான வியாசமுனி தன்னைமல ராதி யாலுட், பிரியமுடன் வெகுவிதமாய்ப் பூசிக் கின்றார் பின்கருண சாகரனாய்ப் பகவ னாகிச், சருவமுயிங் குணார்தவனாய்ச் சாந்த னான சற்குருவாம் வியாசமுனி யங்கிருந்த, வரியமகா முனிவர்களை யினிதாய் நோக்கி யகிலர்க்கு மிதமாயிவ் வசனஞ் சொல்வான். (௫௮)

அரியமகா முனிவர்களே யுங்கட் கெல்லா மனவரத மங்களமே யுற்ப விக்கு, மொருபொழுது மணுவேனு மமங்களந் தா னுற்பவியா துங்களற மென்னே யென்னே, பிரமர்களே யுங்களுடைப் பாக்கி யத்தைப் பேசுவதற் கென்னாலுஞ் சத்தியில்லை, நிருமலமா யென்னாலின் றுரைக்கும் வாக்கை நீர் மனதி னொருமையொடு நின்று கேண்மின். (௫௯)

பத்தருடை யிடரெல்லாந் துரத்து வோனாய்ப் பரவுசரா சரங்களுக்குப் பதியு மாகி, மெத்தவுமே கருணையுறும் பரசிவன்றன் மெய்யருளாற் புராணமெலாஞ் செய்கின் றேன் யான், சுத்தமதா மென்னருளாற் பின்ன ரிந்தச் சூதமுனி பரசிவற்குப் பிரிய மானு, னத்தனுடை யாஞ்ஞையினு லந்தச் சூத னகிலபுரா ணமுமுங்கட் கதைகின் றானால். (௬௦)

பின்னுமவ னுங்கட்குங் குருவா கின்றான் பிரமர்களே நீர்முன்னஞ் செய்யா நின்ற, துன்னியபுண் ணியபுஞ்ச பரிபா



கத்தாற் றுகளறவே யீசனுடை யாஞ்ஞா யாலே, சன்னிதி  
சேர் சூதமுனி யிடத்தி னின்றுஞ் சகலமறை யர்த்தமு நீர்  
கேட்டோ ரானீர், தன்னியர்நீர் சந்ததமுஞ் சாம்ப முர்த்தி  
தன்னினரு ளெவர்க்கென்றெப் பயனை நல்கா. (௯௧)

பரமசிவ னுஞ்ஞாயினுல் யான்வே தார்த்தம் பரமமதாம்  
வேதாந்த வர்த்தம் யாவும், புரையறவே யறிவதிலு மவற்றை  
யெல்லாம் புகல்வதிலு மிகுசத்தி யடைந்தேன் மற்றுஞ்,  
சுருதிமுடி யர்த்தமெலாஞ் சொல்லப் பட்ட சூத்திரமுஞ்  
செய்கின்றே னன்றி யும்பான், பரமார்களே யுங்கட்கு ஞானந்  
தன்னிற் பரமகுரு வாகின்றேன் சிவாஞ்ஞா யாலே. (௯௨)

ஆதலினுன் முனிவர்களே வேத சித்த மாகியவவ் வக  
ண்டசிவ ஞானந் தன்னிற், பேதமிலாப் பத்தியுட னெந்தப்  
போதும் பிரிவிலதா நீட்டையைநீ ரடைமி னென்றே, யேத  
மற வோதியுடன் சூதன் றன்னை யெழுப்பிமிகக் கருணையுட  
னலிங் கித்து, நீதியதா யருளியபி னீசன் றன்னை நீனைந்து  
பணிந் தக்கணமே மறைந்தான் வியாசன். (௯௩)

பின்னருமச் சூதமுனி சீட ராகப் பிறங்குமகா முனிவர்  
தமை யருளா னோக்கி, மன்னியமா கெம்பீர வசனத் தாலே  
மங்களமே யென்றுமூமக் குண்டா மென்றான், பன்னியவென்  
கீதையினைப் படிப்போர்க் கெல்லாம் பரமசிவ னருளுண்டா  
ஞான முண்டா, முன்னியவா ரோக்கியநற் செல்வம் வாண  
ளுதித்திடுமற் றுசிரியத் தன்மை யுண்டாம். (௯௪)

சொன்னதிலோ ரையமிலை சச்சித் தின்பச் சொருபம  
தாய்ப் பூரணமாய் வேதாந் தத்தாற், பின்னமறத் தன்வடிவா



யறியத் தக்க பெருமையுள வத்துவித வத்து வாகித், தன்னுடைய பத்தரிட ரியாவுந் தீர்க்கத் தகுபிரம வித்தையுமா யெல்லோ ருக்கு, மன்னையுமா முமையுடைய வருளி னாலு மவ் விதமாம் பரமசிவ னருளி னாலும். (கூரு)

அரியமகா முனிவர்களே வினா கன்ற னருளாலுங் குக னுடைய வருளி னாலுங், குருபரனும் வியாசமுனி யருளாலும்பான் குறைவறவே வேதமெலா மோர்ந்து நன்றாய், வரமான வதன்பொருளை யெல்லா மெஞ்ஞ வைபவமென்றேதி யவிக் கண்டந் தன்னி, லுரைசெய்தேன் முத்திரிலை யிக்கண்டத்தே யுள்ளதிதி லையமிலை யுண்மை சொன்னேன். (கூசு)

உத்தமமாங் கண்டமிதை மிகுந்த வன்போ டோதியித னுண்மையினை யுணர்ந்தோ ரிங்கே, சத்தியபூ ரணபோத சுகமாய் நின்ற சம்புவினை யடைவரிது சத்தி யந்தான், மெத்தவுமென் சங்கிதையீ தனைத்தி னுக்கு மேலாகு மிடரை யெலாந் தீர்ப்ப தற்குஞ், சத்தசிவ னருளடைய நிமித்த மாகுஞ் சூக் குமமா முத்திரிலை தருவ தாகும். (கூள)

என்னுடைய சங்கிதைதான் மறையின் சார மெடுத்த தனா னிருமிதமா மாத லாலே, பின்னமிலாப் பரமசிவ னானந் தன்னைப் பேணினவ ராதரிக்கத் தக்க தாகு, மன்னியர்க ளாதரிக்கத் தகாத தாகு மறவுமிது சுபத்தினையே யளிப்ப தாகு, மின்னதுடன் விரோதமதாம் வசன மெல்லா மெவ் விடத்தும் வினையாம் பயனை நல்கா, சொன்னவிது சுருதி வடி வாத லாலே சுருதியெனப் பிரமாண மாகு மென்றும். (.)

என்னுடையிச் சங்கிதையை மிகுந்த வன்பா விதயமு  
டன் படிப்போரிப் பவபந் தத்தைத், துன்னியிடார் பிரமமெ  
னும் பரசி வத்தைத் துன்னுவர்க ணிச்சயமே யாத் லாலே,  
தன்னுடைய பவபந்தர் தவிர்க்க வேண்டித் தடையறவே  
முழுட்சுவெலாஞ் சுருதி யைப்போற், சொன்னவிதை மன  
துடைய வொருமை யோடே சோர்வறவே யனவரதம் படி  
க்க வேண்டும். (கூக)

### வேறு.

புராணசங் கிதையிதை மிகுந்தவன்பி னாலெவர்  
புகழ்ந்துகேட்டு ளந்தனி லறிந்துநிற்ப ரன்னவர்  
தராதலத்தின் மற்றுமிப் பவத்தினைப் பொருந்திடார்  
தயங்ககண்ட சங்கரன் சொரூபமென்று மேவுவர்  
பரானுபூதி யன்னவர்க் ககண்டமாய் விளங்கிடும்  
பரிந்தவர் முகத்தினிற் சகத்தினம்மை யாமுமை  
சுராசுராதி போற்றிய சுபாவமான சங்கரன்  
சொரூபமோடு கூடியே சிறந்துநிர்த்த மாடுவள். (௭௦)

இகழ்ந்திடாத பத்தியா லெவர்க்குமெய்த லாவதா  
யிலங்குதத் துவம்பதத் திலக்கியார்த்த மாகவே  
நிகழ்ந்திடுஞ் சொரூபமாய்ச் சுயம்பிரகாச ரூபமாய்  
நினைக்கொணப் பவத்துனி யனைத்துநீக்கி வைப்பதா  
யகந்தையற்ற போதமா யனந்தவின்ப ரூபமா  
யகண்டசற் சொரூபமா யனூதியான தெய்வமாய்  
வகுந்திடாம லெங்குமே நிறைந்துநின்ற வஸ்துவாய்  
வயங்ககண்ட சம்புவை வணங்கியென்று மேத்துவாம். ( )

விரிந்தவேத மானமே விரும்பிரம் பினோர்தமின்

விகாசமான புந்தியில் விளங்ககண்ட வித்தையாய்  
நிரந்தர நிகழ்ந்தவா செறிந்ததுன்ப மியாவையு

நிலாதுநீக்கி வைப்பளா யகண்டமான விற்பமும்  
பரிந்தவற் களிப்பளாய்ப் பரத்தினுக்க பின்னையாய்ப்

பரித்தகேச வாதியர் பணிந்ததான தெய்வமாப்  
பிரிந்திடாம லெங்குமே நிறைந்துநின்ற வஸ்துவாய்ப்

பிறங்குகின்ற வம்மையை வணங்கியென்று மேத்துவாம்.

வேறு.

வேதமாம் பதமக் கூட்டம் விளக்கிய பானு வாகிச்  
சாதுவாய்ப் பரமே சர்க்குச் சமானனாய்க் கருணை கூர்ந்து,  
பிதிசெய் சோக மோகப் பிணியறுத் திதஞ்செய் விக்ஞம்  
வாதரா யணனை யென்றும் வணங்கியாம் போற்றல்செய்வாம்.

அருமறை மறையி னந்த மாகிய செல்வ முற்றுப்  
பிரிவிலாப் பிரம ஞானம் பெற்றதாற் றுகளற் றோராய்  
விரிபவ விடவே சத்தை விலக்கிடும் பெரியோர் தம்மைத்  
திரிவித கரணத் தாலுந் தினமுமே போற்றல் செய்வாம். ( )

இப்படி முனிவர்க் கெல்லா மிலங்குதன் கீதை தன்னைச்  
செப்பமாய்ச் சூதன் சொல்லிச் செவ்விய வன்பி னோடே  
யொப்பிலா வகண்டா னந்த வருவமாம் பரசி வத்திற்  
கப்பிலா நிட்டை சார்ந்து கரையிலாச் சுகம டைந்தான். ( )



இவ்விதஞ் சூத னாலே யிசைத்தவிக் கீதை தன்னைச்  
செவ்விய முனிவ ரெல்லாஞ் சிரத்தையாய்க் கேட்ட பின்ன  
ரவ்வித வகண்ட போதா னந்தமாம் பரசி வத்திற்  
கவ்விய மனதி னாலே கலந்துபூ ரணமாய் நின்றார். (௭௬)

இப்படிக் கிரந்த வாக்கா லீனமில் வியாச னாலே  
செப்பிய கீதை தன்னைச் செவ்விய நடன ராசன்  
றப்பிலாக் கருணை யாலே தமிழ்மொழிக் கவிதை யாகச்[டும்.  
செப்பினேன் மேலோ ரித்தைச் செவ்விதென் றொப்ப வேண்

இன்னவா றமைக்கப் பட்ட விர்தநூற் கவிதை மாலை  
தன்னினைச் சபையின் கண்ணே தாண்டவ மாடி யெல்லோ  
ரின்ன லுந் தீர்த்து வைக்கு மியல்புறுஞ் சாம்ப மூர்த்தி  
மன்னிய சரணப் போதின் மகிழ்வுட னர்ப்பிக் கின்றேன். ( )

வேறு.

அகில நாயகி யம்பிகை பாகனாய்த்  
தகும கானந்த தாண்டவ மாடுவோ  
னகில பூரண மாகிய கண்டமாய்  
நிகழு மூர்த்தியை நித்தமும் போற்றுவாம். (௭௭)

எட்டாவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் அ-க்குப் பாயிரம் உள்பட திருவிருத்தம் ௪௮௬.

